

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝකිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

1981 නොවැම්බර් 18 වන බදද

[වැඩ කරවනු ලබන්නන්ගේ ගෙන යෑම]

විස්මයාන පනත් කෙටුම්පත, 1982 [නගරවන වෙන් කළ දිනය] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කර නොගන ලදී

කල් නැතිවීමේ යෝජනාව

1981 නොවැම්බර් 19 වන මුහස්සතින්ද

නිවේදනය :

කමන්වෙල්තයේ සහතිකය

ප්‍රශ්නවලට වාර්තා පිළිතුරු

විස්මයාන පනත් කෙටුම්පත, 1982 [නගරවන වෙන් කළ දිනය] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය ලබාදීමට ගෙන යන ලදී

1881 1881 1881

17 17 17

சுருதி ஐயத்தெரிச்ச

(மேலா-ச)

சுருதி ஐய

(காசம் உண்டா)

சுருதி ஐய தெரிச்ச

1881 1881 1881

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

1881 1881 1881

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

[சுருதி ஐய தெரிச்ச]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

புதன்கிழமை, 18 நொவம்பர் 1981

[நிகழ்ச்சித் தொடர்]

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982 [ஒதுக்கப்பட்ட மூன்றாம் நாள்]:

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை

வியாழக்கிழமை, 19 நொவம்பர் 1981

அறிவிப்பு:

சபாநாயகரது சான்றிதழ்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1982 [ஒதுக்கப்பட்ட நான்காம் நாள்]:

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் தொடர்கிறது

Volume 17

No. 5

Thursday
19th November 1981

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

Wednesday, 18th November 1981

[Continuation of Proceedings]

APPROPRIATION BILL, 1982 [Third Allotted Day]:

Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION

Thursday, 19th November 1981

ANNOUNCEMENT:

Speaker's Certificate

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1982 [Fourth Allotted Day]:

Second Reading—Debate continued

Digitized by eGangotri Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

PARLIAMENTARY DEBATES

(Unrecorded)
OFFICIAL REPORT
(Unrecorded)

Wednesday, 18th November 1981

(Continuation of Proceedings)
REGISTRATION HILL, 1981 (Topic Abridged Part)
Record Reading—Topic Abridged

Thursday, 19th November 1981

(Continuation of Proceedings)
REGISTRATION HILL, 1981 (Topic Abridged Part)
Record Reading—Topic Abridged

PARLIAMENTARY DEBATES

(Unrecorded)
OFFICIAL REPORT
(Unrecorded)
PRINCIPAL CONTENTS

Wednesday, 18th November 1981

(Continuation of Proceedings)
REGISTRATION HILL, 1981 (Topic Abridged Part)
Record Reading—Topic Abridged
ADJOURNMENT MOTION

Thursday, 19th November 1981

ANNOUNCEMENT
MEMBER'S CATHEDRAL
ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

பார்லிமென்டு

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

1981 ஜனவரி 18 வன ல்ட்டு,

புதன்஑ுழமை, 18 நொவம்பர் 1981

Wednesday, 18th November 1981

[1981 ஜனவரி 18 வன ல்ட்டு ஑ிடு ல்ட்டு஑ி
822 வன ஑ிடு஑ி ஑ிடு ஑ிடு ஑ிடு ஑ிடு]

[1981 நொவம்பர் 18, புதன்஑ுழமைய அ஑ிகர
அறி஑்கை பத்தி 822 இலிருந்து ஑ிகழ்ச்சித்
தொடர்.]

[Continuation of Proctedings from
Col. 882 of OFFICIAL REPORT for Wednes-
day, 18th November 1981]

஑ி஑ர்வன பன ஑ெ஑ு஑ிபன, 1982

஑ு஑஑ீட்டுச் சட்ட஑லம், 1982

APPROPRIATION BILL, 1982

஑. ஑ெ. ஑ு஑ர்஑ி஑஑ி ஑ன஑ (஑ிடு஑ி஑ி)

(஑ிரு. ஑ா. ஑ொ. இரத்தினம்—஑ர்஑ாவற
றுறை)

(Mr. K. P. Ratnam—Kayts)

அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஐ஑்கிய தே஑ி
ய஑் ஑ட்டி அரசாங்கத்தின் நான்காவது வரவு
செலவு ஑ிட்டம் இன்று விவாதி஑்கப்பட்டு஑்
஑ொண்டிரு஑்கிறது. மூன்றாவது வரவு செலவுத்
஑ிட்டம் விவாதி஑்கப்பட்ட ஑ொழுது, “இந்த
அரசாங்கம் இந்தச் சபையிலே அமைச்சர்
஑னின் எண்ண஑்கையை஑் ஑ட்டியிரு஑்கின்றது,
இப்பொது 52 ஑ேர் அமைச்சர்களாக இரு஑்கி
றர்கள்; இந்த எண்ணி஑்கை மேலும் ஑ட்டி஑்
஑ொண்டு ஑ோ஑ும்” என்று நான் குறிப்பிட்டு
஑ேன். இப்பொழுது அந்தத் தொகை 86
ஆ஑஑் ஑ட்டப்பட்டிரு஑்கின்றது. அமைச்சர்
஑னின் எண்ணி஑்கை ஑ட்டப்பட்டிரு஑்
கின்றதே தவிர இந்நாடு ஑ொருளாதாரத்தில்
வளர்ச்சியடையவில்லை என்று அன்று நான்
஑றினேன். அந்த ஆண்டிலே இந்நாட்டில்
஑ொருளாதார வளர்ச்சி 8.2 ஆ஑ இருந்தது.
அடுத்த ஆண்டில் அந்த வளர்ச்சி மிகவும்
குறைவாக இரு஑்குமென்று ஑ொன்னேன்.
நான் ஑றியவாறே அதற்கடு஑்த ஆண்டு அந்த
வளர்ச்சி 6.2 ஆ஑ இருந்தது.

நான் 1979 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் ஑ிட்டத்தில் ஑ிகழ்த்திய உரை஑்களைத் தொகுந்து
“பச்சை மண்ணும் ஑ட்ட மண்ணும்” என்
னும் ஑ுரு தூலாக வெளியிட்டேன். அதிலே
3 ஆம் ப஑஑த்திலே, “1978 ஆம் ஆண்டு
஑ாணப்பட்ட முன்னேற்றத்திலும் பார்க்க
1980 ஆம் ஆண்டில் எந்த வ஑ையில் முன்
னேற்றம் அதிகரி஑்காது; குறைந்துநான்
஑ோ஑ும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

1978 ஆம் ஆண்டிலே 8.2 ஆ஑ இருந்த
஑ொருளாதார அபிவிருத்தி 1979 ஆம் ஆண்
டிலே 6.2 ஆ஑஑் குறைந்தது. 1980 ஆம் ஆண்
டிலே அத 5.2 ஆ஑ இருந்தது. ஆ஑வே, ஆண்
டு஑ள் செல்லச் செல்ல ஑ொருளாதார அபி
விருத்தி வளர்ச்சி குறைந்து ஑ொண்டு
஑ோவதை நாம் ஑ாண஑் ஑டியதாக உள்ளது.

இந்தப் ஑ொருளாதார வளர்ச்சியால்஑ொது
ம஑்கள் நன்மையடையவில்லை என்பதை நாம்
஑வனி஑்க வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் ம஑்க
ளது வாழ்஑்கைய நாம் பார்தோமானால், இந்
தப் ஑ொருளாதார வளர்ச்சி அவர்களது
வாழ்஑்கையில் ஑ெழிப்பை உண்டா஑்கவில்லை,
வாழ்வை வளம் படுத்தவில்லை என்பதை
விளங்க஑் ஑டியதாக இரு஑்கின்றது. ஑ம஑்கா
ரர்களைப் பார்த்தால், முந்திய அரசாங்க
஑ாலத்தில் எங்கள் பகுதியில் வெங்காயம், மிள
஑ாய், உருளை஑் ஑ிழங்கு, புகையிலை விளை
஑ொருளர்களைப் பயிரிட்டார்கள். ஆனால், இப்
஑ொழுது இந்த அரசாங்க ஑ாலத்தில் அப்
பயிர்களின் உற்பத்தி மிக மிக஑் குறைந்து
஑ொண்டே ஑ோகின்றது. மிள஑ாய் உற்பத்தி
செய்த ஑ம஑்காரர்கள், அதை விட்டுப் புகை
யிலை பயிட்டார்கள். இப்பொது அதனையும்
விற்க முடியாத நிலையில் அழுது ஑ொண்டிரு஑்
கிறார்கள். இந்தப் ஑ொருளாதார வளர்ச்சியால்
஑ம஑்காரர்கள் நேரடியாகப் பயன் ஑ெறவில்லை.
எதுவித ஑ட்டுப்பாடுமென்றி வெங்காயம், மிள
஑ாய் ஑ோன்ற ஑ொருளர்களை இப்பொது அரசா
ங்கம் இற஑்குமதி செய்து ஑ொண்டிரு஑்கின்
றது.

஑ொருள்கள் விலையேறியதால் ஑டற்றொழி
லாளர்களால் எந்த விதமான நன்மையையும்
஑ாண முடியவில்லை. ஑ருவாடு வெளிநாடு஑னி
லிருந்து இற஑்குமதி செய்யப்படுகின்றது. ஆ஑
வளர்ச்சி ஑ொண்டிருக்கின்ற பெருந் தொகை

[க. சோ. ஓர்னீகிஹி ஹை]

யான மீன்கள் பயனற்றுப் போகின்றன. எனவே, வெளிநாடுகளிலிருந்து கருவாடு இறக்குமதி செய்யாமல் இங்கேயே கருவாடு காய்ச்சக் கூடிய வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். அந்த வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை.

சிறு கைத்தொழிலை எடுத்துக் கொள்வோம். நல்லூர்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் (திரு. எம். சிவசிதம்பாம்) தமது உரையிற் கூறியது போல், வடக்கிலும் கிழக்கிலும் முன்னர் பணங்காட்டித் தொழில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. எங்கள் பகுதியில் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபா செலவில் அதற்காக கட்டப்பட்ட தொழிற் சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அது போலவேதான் நெசவு நிலையங்களும் முன்பு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்க காலத்தில் ஒவ்வொரு தொகுதிக்குப் பல நெசவு நிலையங்களை நிறுவிக் கொடுத்தார்கள். இப்போது அவைகளில் தயாரிக்கப்படும் ஆடைகள், துணிகள் முதலியவற்றை விற்க முடியாமல் அவை தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இன்று அவை மூடப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. மக்கள் படும் கஷ்டத்தை உணர்த்துவதற்காகவே நான் இவற்றை இங்கு எடுத்துக் காட்டினேன்.

இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்து ஏறக்குறைய நாலரை ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எளிதும் பாடசாலைகளைப் பொறுத்த வகையிலே அங்கு நிரந்தர அதிபர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. கல்வித் தாம் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர் பற்றாக்குறையை நீக்காவிட்டாலும் ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் பதில் தலைமையாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றுகிறவர்களையாவது நிரந்தர தலைமையாசிரியர்களாக ஆக்குங்கள் என்று நான் முன்னர் இச்சபையிலே பேசும்பொழுது சொன்னேன். அதனால் பாடசாலைகளிலே கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்தலாம். இந்த அரசாங்கம் வந்த காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை எந்தவொரு பாடசாலைக்காவது நிரந்தர அதிபர் நியமிக்கப்படவில்லை. அவ்வெற்றிடங்கள் எல்லாம் இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களுடைய பற்றாக்குறை எந்தவகையிலும் தீர்க்கப்படவில்லை. நான் பின்னர் இது ஆசிரிய நியமனத்துக்குப் பணம் கொடுக்கப் பற்றி விளிவாகக் குறிப்பிடுவேன்.

இப்பொழுது எங்கள் பகுதியிலே கமக்காரர்கள், கடற்றொழிலாளர்கள், சிறு கைத்தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றனர் என்று நாங்கள் சொல்ல முடியாது. ஆனால், சில பெரிய வர்த்தகர்கள் கொழுத்திருக்கிறார்கள். சில அரசியல் தரர்கள் கொழுத்திருக்கிறார்கள். கட்சிக்கு ஆள் பிடிப்பவர்கள் கொழுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலேதான் இன்றைய ஆட்சியின் பொருளாதார நிலைமை இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

நிதி அமைச்சரவர்கள் சென்ற முறையும் இந்தமுறையும் தமது வரவு செலவுத் திட்ட உரையில் ஊழல்களை நீக்கவேண்டும்; விரயத்தை நீக்க வேண்டும் என்று பலமுறை படித்துப் படித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே ஏறக்குறைய 25 வீதத்துக்கு மதிமான பொருட்கள் விரயமாகின்றன. இந்த நாட்டிலே நியமனங்களிலே ஊழல் இருப்பதால், தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைக்காதபடியால், தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைக்காதபடியால், அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை மனநிறைவோடு, ஊக்கமாகச் செய்யமுடியாத ஒரு நிலை இந்த நாட்டிலே ஆண்டாண்டு காலமாக இருந்து வருகிறது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. இதனால்தான் நிதி அமைச்சரவர்கள் ஒவ்வொரு முறையும், ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் விரயத்தை நீக்க வேண்டும்; கட்டுப்பாட்டைக் உண்டாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஒரு நிதி அமைச்சர் மாத்திரம் சொல்லி அதனைச் செய்துவிட முடியாது. அரசாங்கம் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இந்த நாட்டிலே விரயத்தை நீக்கி சிறந்த ஒரு ஆட்சியை உண்டாக்க முடியும் என்பதை இங்கு சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஊழல் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். எங்கள் பகுதிகளிலே உத்தியோகங்கள் எல்லாம் விலக்கு விற்கப்படுகின்றன. எங்கள் பகுதிகளிலே தொழில் வங்கிப் படிவம் இல்லை. தொழில் வங்கிப் படிவம் ஒரு ஏலப் படிவமாக, ஏலத்திலே விலை கூறப்படுகின்ற படிவமாகத்தான் இருக்கிறது. வங்கியிலே வேலை எடுக்க 15,000 ரூபா, 20,000 ரூபா கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பட்டகப் பற்றி நான் ஏற்கனவே இந்தச்

சபையிலே பலமுறை சொல்லிவிட்டேன். உத்தியோகத்தைப் பெறுவதற்கு, பணம் கொடுத்து எலத்திலே அதனை வாங்குவதற்கு, ஒரு விண்ணப்பப் படிவத்தைக் கொடுத்து அந்த விண்ணப்பப் படிவத்தோடு பணமும் சேர்த்துத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்போது அது தொழில் வங்கிப் படிவமாக மாற்றமடைகிறது எங்கள் பகுதிகளிலே. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் கொடுத்த ஆயிரம் படிவங்களும் தூக்கி வீசப்பட்டபடியால், இப்பொழுது காசோடு செல்லும் ஏலப் படிவம் தான் தொழிற் படிவங்களாக அங்கே இருக்கின்றன என்பதை எந்த இடத்திலும் நிரூபிக்க நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். நீங்கள் எங்கள் பகுதிகளிலே, தமிழ்ப் பகுதிகளிலே உத்தியோகம் கொடுக்கும்பொழுது இரகசியமாகக் கொடுக்காமல் பகிரங்கமாக அவற்றை எலத்தில் விற்பனை செய்யுங்கள். பகிரங்க எலத்தில் விற்று உங்களுடைய தலைவர்களுக்கு ஒரு தரகை, ஒரு கழிவைக் கொடுக்கலாம். நான் அதை மறைத்துச் சொல்லவில்லை.

நிர்வாகத்தைத் திறமையாக நடத்த வேண்டும்; விரயத்தை உறுதியாக நீக்கவேண்டும் என்று எண்ணினால், நாடு செழிக்க வேண்டுமானால் உறுதியான நடவடிக்கைகள் சிலவற்றை எடுக்க வேண்டும். இந்த நாடு பல காரணங்களால், பொருளாதாரத்தில் தாக்கமடைந்திருப்பது உண்மைதான். உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களினாலே, விலை வீக்கங்களினாலே எங்களுடைய பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுகின்றது. இந்த நாட்டிலே ஊழல் இல்லாத ஆட்சி இருக்குமானால் விரயத்தை நீக்கி, எங்களுக்குள்ள வருவாயோடு மிகவும் சிறப்பாக 25 வீத வரவைக் கூட்டி மக்களுடைய வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்த முடியும்.

1. 10. 1981 ஆம் தேதிய "சன்" பத்திரிகையில் கே. ஏ. டி. ஈ. பிரேமரத்ன என்னும் ஓய்வு பெற்ற உத்தியோகத்தார் ஒருவர் எழுதிய ஒரு கடிதத்தை இங்கே வாசித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நிதி அமைச்சர் முதல் இங்கே யுள்ள எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அந்தக் கடிதம் ஒரு தமிழரால் எழுதப்பட்டதில்லை. அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்ற ஒரு சிங்களப் பெருமகனால் எழுதப்பட்ட கடிதம்—மிகவும் இன்றியமையாத கடிதம் அது. இன்றைய சூழ்நிலையிலே, இன்றைய ஆட்சி செம்மைப்பட வேண்டு

மானால் அதனை அரசாங்கம் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். ஆகவேதான் அது இவ்வேளையில் மிகவும் பொருத்தமானது என எண்ணி அதனை நான் இங்கே வாசிக்கின்றேன் :

"JUST LEAVE THEM ALONE"

The editorial in 'SUN' of September 22 and the reader A. G. Salgado's point of view on the same page under the caption "Leave the Administration alone" are timely.

It would be ludicrous to expect a change in the Public Sector and avoid any form of waste until the politicians give up unwarranted interference in the administration of the public service especially the recruitment which has brought in political stooges or henchment who act as they want and would not care about anyone and anything.

It is this type of recruitment that has contributed not only to wastage but also to corruption inefficiency, negligence and late attendance of 90 per cent of the state employees.

I have been a public servant—postal staff officer—and can state without any fear that the politically sponsored recruitment started prior to the previous government's "chit system". It was done by the telephone.

Subsequently "chit system" on the sly and now openly under the name "Job Bank". It is certainly a fact that the departmental heads and the senior officers cannot get any work done and if they do insist—maintain discipline—they would be termed "anti-Govt." and may perhaps end up in a distant place.

It is really difficult to bring a delinquent to book because of the interference by the politicians. But may I say in fairness to some politicians that I came across that they insisted that the wrongdoer be severely dealt with as they brought discredit to them.

We have seen, since independence, the political stooges or henchmen never stood by the politician sincerely and toppled them at the first opportunity or at the next election. It was certainly because of this that no party was in power continuously for more than a single term.

Why then should these politicians interfere in the administration of the public service. If that has not been done we would have had an efficient patriotic public service. It is time that the Intelligentsia of the country cry halt to this unwarranted interference and tell these politicians "please leave the public service alone".

—K. A. D. E. PREMARATNE, Gampaha."

[கா. சோ. ஓர்னீகீவலீ மைலா]

இந்த விதமாக அரசியல் செல்வாக்கு இந்த ஆட்சியிலே—சிறப்பாக திணைக்களங்களின் நிருவாகத்திலே—புகுத்தப்பட்டால் நாம் இந்த நாட்டில் ஒரு சிறந்த நல்ல ஜனநாயக ஆட்சியை நடாத்த முடியாது என்பதைச் சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

நிதி அமைச்சரவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கின்ற இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே மொத்த விற்பனை வரியைப் புகுத்தியிருக்கின்றார்கள் இது நேர்முகமாக இல்லாமல் எதிர்முகமாக—மறைமுகமாக—இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற எல்லா மக்களையும் பாதிக்கின்றது. இந்த நாட்டிலே ஒரு பொருளுக்கு உற்பத்தியாளர்—இறக்குமதியாளர் வரி கொடுக்க வேண்டும்; அதனை வாங்கி விற்கின்றவர் மொத்த விற்பனை வரியாக வரி கொடுக்க வேண்டும். அதனை வாங்கி விற்கின்ற சில்லறை வியாபாரிகள் வரி கொடுக்க வேண்டும். இரண்டு வீதம் தொடக்கம் அந்த வரியை நாங்கள் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் குறைந்தது 6 சதவீதம் அல்லது 15 சதவீதம் வரைக்கும் இவ்வரியினாலே ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் விலை ஏற்றப்படும். எங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், வியாபாரிமார் வரியை ஏற்றுக்கொண்ட பொழுது 2 சதவீதம் ஏற்றவேண்டியிருந்தால் அவர்கள் 4 அல்லது 5 சதவீதம் ஏற்றுவார்கள். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்துக்கு முன்பு ஓர் அஸ்பிரின் வில்லை 20 சதமாக விற்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அது 25 சதமாக விற்கப்படுகிறது. பனடோல் வில்லை முன்னர் 30 சதமாக விற்கப்பட்டது. இப்பொழுது அது 40 சதமாக விற்கப்படுகிறது. அஸ்பிரின் 25 சதவீதம் கூட்டப்பட்டுவிட்டது; பனடோல் 33 சதவீதம் கூட்டப்பட்டு விட்டது. இதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திடம் எந்தவிதமான நிலையமுமில்லை. இந்த மொத்த விற்பனை வரியினாலே குறைந்தது 25—30 சதவீதம் இந்நாட்டுப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன என்பதை இங்கே சொல்லிவைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் பாவனையாளர் சங்கம் என்ற ஒரு நிலையத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. இந்தப் பாவனையாளர் சங்கம் நகைப்புக்கிடமான ஒரு நிலையமாக இருக்கிறது. எனது தொகுதியிலே அதை உருவாக்க ஒருநாள் காலை சில உத்தியோகத்தர்கள் வந்தார்கள். அங்கே அகப்பட்ட 4, 5, 10 பொருள் கூட்டிக்

கொண்டு போனார்கள். மாலையிலே பாவனையாளர் சங்கம் உருவாகியது. அங்குள்ள எவருக்குமே தெரியாது, இந்தச் சங்கத்தின் செயலாளர் யார், தலைவர் யார் என்று. இந்தப் பாவனையாளர் சங்கத்தினால் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதென்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

விலையேற்றத்தை கட்டுப்படுத்தற்கு ஏற்றவாறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இன்று நல்ல முறையிலே இயங்க முடியாமல் உயிர் அற்றவைகளாக, வருவாய் அற்றவைகளாக இருக்கின்றன. அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 70 ரூபா சம்பள உயர்வுகூட கூட்டுறவுச் சங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது 107 ரூபா கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலையிலே இந்நாட்டிலே யுள்ள ஏறக்குறைய முக்காலே மூன்று விதமான கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் தங்களுடைய வருவாயிலே இந்தச் சம்பள உயர்வைக் கொடுக்க முடியாதிருப்பதால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கட்டுப்பாடான ஒரு விலையிலே பொருள்களை விற்க முடியாமலிருக்கின்றன. இந்தியாவிலே நியாயவிலைக் கடைகள் (Fair Prices Shops) இருக்கின்றன. மக்களுக்குத் தேவையான அரிசி, சீனி, போன்ற பொருள்களை எல்லாம் அந்தக் கடைகளிலே குறித்த விலைகளிலே வாங்கத்தக்கதாக ஒழுங்கு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஓர் ஒழுங்கு செய்யப்படாவிட்டால் இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு வரவுசெலவுத் திட்டத்துக்கு முன்பு இருந்த பொருள்களின் விலைகள் அடுத்த சில மாதங்களிலே 30 சதவீதத்துக்கு மேலாக ஏறிவிடும் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, உணவு முத்திரை பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இன்று வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண் 360 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கு 62 ரூபா வாழ்க்கைச் செலவுப் படியாகக் கூட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வறுமைக் கோட்டின் எல்லை இப்பொழுது 300 ரூபாவாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை 400 அல்லது 500 ரூபாவாக உயர்த்த வேண்டியது மிக இன்றியமையாததாகும். ஏழை மக்கள் வாழ வழி இல்லாமல் இருக்கும் மக்களுக்கு இது வாய்ப்பாக இருக்கும்.

நிதி அமைச்சர் அவர்களது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 78—79 ஆம் ஆண்டு பற்றாக்குறை வருவாயிலும் பார்க்கக் குறைவாக இருந்தது. 1978 ஆம் ஆண்டில் வருவாய் 1,165 கோடி ரூபா; ஆனால், பற்றாக்குறை 729 கோடி ரூபா. 1979 ஆம் ஆண்டில் வருவாய் 1,239 கோடி ரூபா. ஆனால், பற்றாக்குறை 842 கோடி ரூபா. 1980 ஆம் ஆண்டில் வருவாய் 1,446 கோடி ரூபா. ஆனால், பற்றாக்குறை 1,627 கோடி ரூபா. 1981 ஆம் ஆண்டில் வருவாய் 1,598 கோடி ரூபா; ஆனால், பற்றாக்குறை 1,423 கோடி ரூபா. 1982 ஆம் ஆண்டிலே வருவாய் 1,932 கோடி ரூபாய்; ஆனால், பற்றாக்குறை 2,116 கோடி ரூபா. இங்கே பற்றாக்குறை வருவாயிலும் பார்க்கக் கூடப் போய்விட்டது. இப்பொழுது வருகின்ற வருவாய் இந்த நாட்டில் மீளவருஞ் செலவுக்கே காரணம் இருக்கிறது.

கடன் பணத்தில் தான் இந்த நாட்டின் ஆக்க அபிவிருத்தி வேலைகள் எல்லாம் செய்யப்பட இருக்கின்றன. தேர்தலை நோக்கி இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட இந்த ஆண்டிலும் மேலும் கடன்பட வேண்டிய நிலை வரும். 1980 ஆம் ஆண்டிலே 879 கோடி ரூபாய் மேலதிக செலவாக இருந்தது. ஆனால், அது 1,627 கோடி ரூபாவாகப் பின்னர் கூடியது. அப்படியே 1981 ஆம் ஆண்டில் 1,185 கோடி ரூபா செலவாக இருந்தது. அது கடைசியில் 1,423 கோடி ரூபாவாக மாறியது. எனவே, 1982 ஆம் ஆண்டுக்கு மொத்தச் செலவாக இருக்கும் 2,117 கோடி ரூபா வருடக் கடைசியில் 2,500 கோடி ரூபாவாக மாறாமல் இருக்க முடியாது. சுமார் 400 கோடி ரூபா மேலும் வருகின்ற ஆண்டுக்குச் சேர்க்கப்பட வேண்டிய வரும். முந்திய ஆண்டுகளில் நாங்கள் கணித்த கணிப்பிலும் பார்க்க 879 கோடி 1,627 கோடியாகவும் 1,185 கோடி 1,423 கோடியாகவும் மாறியது போல 1982 ஆம் ஆண்டிலும் நிலைமை மாறும். அதாவது 2,117 கோடி ரூபா 2,500 கோடி ரூபாவாக மாறும். 1982 ஆம் ஆண்டுக் கடைசியில் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தைச் சமப்படுத்த சுமார் 400 கோடி ரூபாய் எங்களுக்குத் தேவைப்படும். அதை நாங்கள் கட்டுப்படுத்துவதாக இருந்தால் 400 கோடி ரூபா பெறுமதிபான அபிவிருத்தி வேலைகள் தடைப்பட்டு விடும்.

இதையே 1980—81 ஆம் ஆண்டுப் புள்ளி விவரங்கள் எங்களுக்குக் காட்டுகின்றன. எனவே, இப்பற்றாக்குறையில் கொஞ்சத்தை நிச்சம் பிடிக்க விரும்பினால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா வரவு செலவுத் திட்ட உரைகளிலும் கூறியது போல, வீண் விரயத்தை நீக்கி ஆட்சியை நடாத்த வேண்டும். அவ்விதம் செயற்பட்டாலேயொழிய இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணத்தைக் கொண்டு இந்நாட்டை விருத்தி செய்ய முடியாது, இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்ய முடியாது எனக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு திணைக்களத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலே படிசூட்டுக்கு ஒதுக்கப்படும் பணம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூடிக்கொண்டே போகின்றது. இந்த மதிப்பீட்டில் பி. 1. எனும் பகுதியில் இருந்து நான் வாசிக்கின்றேன்.

இலங்கை இராணுவம் :—

1980—26 கோடி ரூபா

1981—27 கோடி ரூபா

1982—33 கோடி ரூபா

இலங்கைக் கடற்படை :—

1980—10 கோடி ரூபா

1981—12 கோடி ரூபா

1982—12 கோடி ரூபா

பொலீஸ் :—

1980—34 கோடி ரூபா

1981—38 கோடி ரூபா

1982—42 கோடி ரூபா

இவ்விதம் பாதுகாப்புக்கான செலவு கூடிக்கொண்டே செல்கின்றது. இப் பாதுகாப்புச் செலவு கூடிக்கொண்டு செல்வதற்குக் காரணம் என்னவென்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். வெளி நாடுகளிலிருந்து எங்கள் நாட்டுக்கு ஆபத்து ஏதும் இருக்கின்றதா? நாம் எந்த ஒரு நாட்டுடனும் போர் புரிய வேண்டிய நிலையில் இல்லை. இந்தியாளிலிருந்து நமக்கு ஆபத்து இல்லை. எந்த ஒரு நாட்டிலிருந்தும் எங்களுக்கு ஆபத்து இல்லை. இங்கே ஏற்படக்கூடிய உள்நாட்டுக் குழப்பங்களை அடக்குவதற்காகத்தான் நாம் இத்தொகையை கூட்டிக் கொண்டு போகிறோம் என்று சிலர் சொல்லலாம். ஆனால், பாதுகாப்புக்கெனச் செலவு செய்யும் பணத்தைக் குறைத்து அதனை ஆக்கவேலைகளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டியது இன்றியமையாதது.

[ஊ. டி. ஓர்னீயை உரை]

அவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்விடயம் அவசரகாலச் சட்ட விவாதத்தின்போதும் குறிப்பிடப்பட்டது. நான் அவ்விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளவிருந்தேன். ஆனால், நேரம் கிடைக்கவில்லை. இந்நாட்டிலே வாழுகின்ற ஈரினங்களுக்கிடையே வகுப்பு ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த விரும்பினால், அவர்களுக்கிடையே மோதலைத் தடுக்க விரும்பினால் நாம் சில அடிப்படை நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அரசியல் அமைதி இருக்க வேண்டும், ஸ்திரப்பாடு இருக்க வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படும். இதனை நிதி அமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார். அதை நாம் வரவேற்கிறோம். ஒவ்வொரு வரவு செலவுத் திட்ட உரையிலும் அவர் இதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார். திருவள்ளூர் கூறுகின்றார்:

“ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேந்தமை வில்லாத நாடு.”

ஒரு நாடு எல்லா வளங்கள் பெற்றிருந்தாலும் அங்கு அரசியல் செம்மையாக இல்லாவிட்டால் அந்த நாட்டில் எந்தவித வளர்ச்சியும் உண்டாகாது என்பதே அதன் கருத்து. இதனை நிதி அமைச்சர் தம்முடைய பேச்சிலே மிகச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் தம்முடைய வரவு செலவுத் திட்ட உரையிலே கூறியதை வாசிக்கின்றேன்:

“அனைத்திற்கும் மேலாக நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் சமாதானமும் அமைதியும் நிலவ வேண்டும். அமையின்மையும் ஒற்றுமைக் கேடும் எமது நாட்டைச் சூழ்ந்து கொண்டால் எமது முயற்சிகள் அனைத்தும் காட்டிலெறித்த நிலவாகி விடும். அரசியல் உறுதிப்பாடு அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாதது.

அபிவிருத்தியைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது இந்த அரசியல் உறுதிப்பாடு இல்லாததற்கு எங்களைக் காரணமாக, தமிழ் இனத்தைக் காரணமாக, பயங்கரவாதப் புலிகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களைக் காரணமாகக் காட்டுவது வழக்கமாகிவிட்டது. இந்த நாட்டிலே அரசியல் உறுதிப்பாட்டை, பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் நாம் செம்மையான ஆட்சி நடாத்த வேண்டும். ஏன்? தந்தை செல்வா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், “நாங்கள் உரிமையைக் கேட்பது, அல்லது நாங்கள் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவது பெரும்பான்மை இனத்துக்குப் பிடிக்காது என்றால், அதற்காக அதனைச் செய்யா

மல் விட்டுவிட முடியாது. நாங்கள் மூச்சுவிடுவது அவர்களுக்குப் பிடிக்காதென்றால் நாங்கள் மூச்சுவிடாமல் இருக்க முடியுமா?” பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் பேசிய பொழுது தந்தை செல்வா இதனை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இந்த நாட்டிலே இன ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்? இப்பொழுது அதற்காகச் சில முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதால் இந்த அடிப்படைக் காரணங்களை, நாங்கள் உணருகிற காரணங்களைச் சொல்வது இன்றியமையாததாகும் என என்னுகிறேன். பொருளாதார, அபிவிருத்திக்கும் அரசியல் உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கும் இது அவசியமாகும். நான் இப்படிச் சொல்லும்பொழுது சிங்கள மக்களுக்கு எதிராக, இந்த நாட்டில் கொந்தளிப்பான நிலையொன்றை உண்டாக்குவதற்காகச் சொல்லவில்லை.

இந்த நாட்டிலே பிரதான ஈர் இனங்களும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமானால் இந்த நாட்டின் பழைய வரலாற்றைத் திருப்பிப் பார்த்து இங்கு பயங்கரவாதம் ஏன் தோன்றியது என்பதை உணரவேண்டும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக் காலத்திலே இந்தப் பயங்கரவாதம் தோன்றவில்லை என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். சில இளைஞர்கள் வழிதவறி, தங்களுடைய ஆத்திரத்தையும் உள்ளக் கொதிப்பையும் காட்டுவதற்கு, “இவர்கள் அகிம்சை வழியில் போகிறார்கள்; கடந்த 20, 35 வருடங்களாக இவர்கள் எடுத்தது என்ன? மயிலே மயிலே என்றால் இறகு போடுமா? நாங்கள் ஒரு வழியில் இறங்குவோம்” என்று இறங்கினால், அதற்குக் காரணமாக இருந்தவற்றைக் கண்டறிந்து அவற்றை நீக்காவிட்டால் இந்த நாட்டிலே பயங்கரவாதத்தை நீக்க முடியாது.

1972 ஆம் ஆண்டு பூலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஓர் அரசியலமைப்பை உருவாக்கியபொழுது அந்த அரசியலமைப்பு விவாதத்திலே நாங்கள் பங்குகொள்ளாமல் இந்தச் சபையைப் புறக்கணித்து வெளியேறிய பின்பு தேசிய அரசுப் பேரவை நிறுவப்பட்டது. 5.7.72 ஆம் தேதி அந்த தேசிய அரசுப் பேரவையிலே முதன்முதலாக நான் நிகழ்த்திய உரையைப் படித்துப் பார்த்தால் பயங்கரவாதம் எங்கே தோன்றத் தொடங்கியது என்பதை அறிய

லாம். எனது பேச்சின் தொகுப்பை “மனப்பால்” என்ற பெயரில் தூலாக வெளியிட்டிருக்கிறேன். “மனப்பால்” என்ற அந்த தூலிலே “சிறுபான்மை இனத்தை அடிமைகள் ஆக்கலாம் என்று மனப்பால் குடிக்க வேண்டாம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். 1972 ஆம் ஆண்டு தமிழ் மக்களுடைய ஆதரவு இல்லாமல் அவர்களைப் புறக்கணித்து, அவர்களுடைய எந்தக் கோரிக்கையையும் நிறைவேற்றாமல் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி சிங்கள மக்களுக்காகவே அரசியல் அமைப்பை உருவாக்கிய பின் முதன் முதலாகக் கடிமய தேசிய அரசுப் பேரவையிலே நான் பேசிய பேச்சைப் பலர் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். அதில் ஒரு பகுதி :

“இந்த நாட்டிலே ஈராயிரத்தைத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வரும் இரண்டு இனங்கள் ஒன்றுபட்டு வாழப்போகின்றனவா? முட்டி மோதிப் பிரிந்து வாழப் போகின்றனவா? என்ற கேள்விதான் இப்பொழுது தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களில் எழுந்திருக்கின்ற கேள்வியாக இருக்கிறது.”

1972 ஆம் ஆண்டு தேசிய அரசுப் பேரவையிலே—அன்றுதான் இந்த நாடு விடுதலை பெற்றது என்று கூறுகிறார்கள்—நான் பேசிய பேச்சுத்தான் இது.

“இரண்டு இனங்களும் ஒன்றுபட்டு வாழப்போகின்றனவா? முட்டி மோதிப் பிரிந்து வாழப்போகின்றனவா? என்ற கேள்விதான் இப்பொழுது தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களில் எழுந்திருக்கின்ற கேள்வியாக இருக்கிறது.”

நாங்கள் பெரும் போராட்டம் ஒன்றையும் எங்கள் கோரிக்கைக்காக நடாத்தவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்; சென்ற அரசாங்க காலத்தில் நாங்கள் பல போராட்டங்களை நடாத்தினோம். எங்களைக் கோளாமல் எங்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட அந்த அரசியல் அமைப்பை நாங்கள் எதிர்த்தோம். அந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை எரித்தோம். அந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கு எதிராக எத்தனையோ சத்தியாக்கிரகங்களை நடத்தினோம். அந்த அரசியலமைப்பிலே கொண்ட வேறுபாட்டை, எங்களுடைய மனக் கொதிப்பைக் காட்டுவதற்காக எங்களுடைய பகுதிக்கு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி அமைச்சர்கள் வந்த பொழுதெல்லாம் கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தி எங்கள் எதிர்ப்பைக்காட்டினோம். நான் இதனை இங்கே மிகவும் கவனத்தோடு குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. சரித்திரம் திரும்பி

நடைபோடாமல் நாம் சென்று கொண்டிருக்க வேண்டுமேயானால் நாம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென அப்போது நான் இங்கு பேசும்போது எடுத்துரைத்தேன். நான் எனது “மனப்பால்” என்ற தூலிலே இருந்து, இத்தேசிய அரசுப் பேரவையிலே பேசியதை இங்கு வாசிக்க விரும்புகிறேன் :

“சரித்திரம் திரும்பி நடைபோடாமல் நாம் ஒன்றுபட்டிருக்க வேண்டுமானால் எங்களுடைய—சிறுபான்மையினருடைய—உணர்ச்சிகளை நீங்கள் மதித்து, எங்களுடைய குறைபாடுகளைத் தீர்க்க எண்ணவேண்டும். அப்படியான ஓர் எண்ணம் இப்பொழுதும் உங்களிடம் இல்லை என்று எங்களுக்குத் தெரியும். இது மிகவும் வருந்தத் தக்க ஒரு நிலை. நெடுகப் புலி, புலி என்று சொன்னால் ஒரு நான் உண்மையில் புலி வந்துதான் விடும்.”

இது 1972 ஆம் ஆண்டிலே, புலிப்படையைப் பற்றிய பேச்சே இல்லாத காலத்திலே நான் பேசிய பேச்சு என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்.

“அதுபோல நாங்கள் பிரிவினை கேட்கிறோம், கேட்கிறோம் என்று நீங்கள் அதைச் சாட்டாகத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் ஒரு நாளைக்குப் பிரிவினை வந்தே திரும்.”

அப்பொழுது நாங்கள் சமஷ்டி ஆட்சியைக் கேட்ட காலம் என்பதை தலைவரவர்களுக்கு நான் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

“நாங்கள் பிரிவினையைத் தடுப்பதற்காகத் தான் இணைப்பு ஆட்சியைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் அதை மாற்றி,

“புலி, புலி” என்று சொன்னால்—பிரிவினை, பிரிவினை என்று சொன்னால்—நீங்களே பிரிவினைக்கு வித்திட்டவர்களாக, இந்த நாட்டிலே பிரிவினையை உருவாக்கியவர்களாக ஆகுவீர்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். சிங்களம் மட்டும் சட்டம் சென்ற பல ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மக்களையும் சிங்கள மக்களையும் பல துறைகளிலும் பிரித்து வைத்திருக்கிறது. இனிப் பிரதேசம்தான் பிரியவேண்டும்”

1972 ஆம் ஆண்டிலே, ஏறக்குறைய ஒரு தலைமுறை காலமாக நாங்களும் சமமாக வாழ்வதற்காக இணைப்பு ஆட்சிதான் நல்லது என்று கேட்டு வந்தோம். அந்த இணைப்பு ஆட்சியைத் தராமல், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஒரு புகிய அரசியலமைப்பிலே இந்நாட்டு தமிழ் மக்களுடைய கருத்துக்களைத் தழுவாமல் அந்த அரசியலமைப்பை ஆக்கி எங்களைப்

[கா. பீ. ஓர்னீகிதை மூலம்]

புறக்கணித்து ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டது. அப்பொழுது, நாங்கள் சொன்னோம், “இப்படிச் செய்வதானால் இந்த நாட்டிலே பிரிவினையை உண்டாக்குவதற்கு நீங்கள் தான் வித்திடுகிறீர்கள்” என்று. நாங்கள் இன்றைக்கு இப்படிச் சொல்லவில்லை. இதனை அன்று சொன்னோம். அது மட்டுமல்ல, அன்றே கூறினேன் எமது இளைஞர்களின் எழுச்சியைப் பற்றி. இதனை இந்நூலின் 22 ஆம் பக்கத்திலே சொல்லியிருக்கின்றேன் :

“இன்று தமிழ் இளைஞர்களும் மிக எழுச்சி கொண்டிருக்கிறார்கள் “நீங்கள் தேசிய அரசுப் பேரவைக்குப் போக வேண்டாம். அந்தச் சபையில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் இருக்கிறது” என்று சொல்லும் அளவுக்கு இளைஞர்கள் சிலர் வெறுப்பும் வேதனையும் கொண்டுள்ளார்கள். இந்த இளைஞர்களுடைய உணர்ச்சியை நீங்கள் மதிக்க வேண்டும். நாங்கள் அகிம்சை முறையில் தான் நடப்போம். அதுதான் எங்கள் போராட்ட முறையும். ஆனால், இளைஞர்கள் எப்படி நடப்பார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். 1971 ஆம் ஆண்டு எப்நிலை மாதத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இளைஞர்களுடைய கருத்தை நாம் மதித்துப் போற்றுவீட்டால் அவர்களை நாம் அடக்க முடியாத நிலை வரும் என்பதைக் காட்டின.”

தலைவரவர்களே, அதுதான் “சேருவாரா” என்ற நிகழ்ச்சி; தென் பகுதியிலே நடைபெற்ற இளைஞர்களுடைய பெரும் புரட்சி. அது மட்டுமல்ல. நான் அன்று பேசிய பேச்சிலே அந்தக் காலத்தில் நாங்கள் உணர்ந்தது என்ன என்ன, என்ன கூறினோம் என்பதைச் சொல்லி வைப்பதற்காகவே இவற்றை எடுத்துக் காட்டினேன். இந்த நாட்டு அரசியலமைப்பை தமிழர்கள் ஏற்கவில்லை என்று அன்றே கூறினோம். எனது நூலிலே 25 ஆம் பக்கத்திலே நான் கூறினேன் :

“இந்த அரசியலமைப்பை எதிர்ப்பதற்குத் தமிழர்கள் எல்லோரும் கூட்டணி ஒன்றை அமைத்து ஒன்றுபட்டு விட்டோம். நான் முன்னர் கூறியது போல நாங்கள் வாய் வீசும் பேசவில்லை. உங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யவில்லை, நாங்கள் தொடங்கும் போராட்டம் எங்களுடைய போராட்ட வரலாற்றிலேயே ஓர் இறுதிப் போராட்டமாக அமைந்தாலும் அமைந்துவிடலாம். இந்தப் போராட்டத்தை நாங்கள் தொடங்குவதற்கு மூன்றுமாக அவகாசம் தந்திருக்கிறோம். இந்த மூன்று மாதங்களிலே நீங்கள் எங்களுடைய உரிமையைத் தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் இந்த இலங்கை ஒரு விவாத நடை

ஆகவோ கோரியாவாகவோ, அயர்லாந்து போலவோ மாறவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை உண்டாவது மட்டுமல்லாமல் இரத்தம் ஓடுவதைக் கலாம் என்பதைக் கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

இலங்கை நாடு வட அயர்லாந்தைப் போல வரலாம் என்று, 1972 ஆம் ஆண்டிலே எங்களுடைய இளைஞர்களின் உணர்ச்சியை ஆராய்ந்து அன்றே நாங்கள் சொல்லி வைத்தோம். இன்றைக்கு அதனைச் சொல்லவில்லை. எனவே அடிப்படையானது என்ன? ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் அரசியலமைப்பை ஆக்கியது. சோல்பரி அரசியலமைப்பு என்றாலுஞ் சரி, டொனல்டர் அரசியலமைப்பு என்றாலுஞ் சரி, சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க ஆட்சியிலே ஏற்பட்ட புதிய அரசியலமைப்பு என்றாலும் சரி, இப்போதுள்ள அரசியலமைப்பு என்றாலும் சரி, எங்களைத் தழுவாமல், எங்களுடைய கருத்துக்களைக் கேளாமல், எங்களுடைய உணர்ச்சிகளை மதியாமல் இவை எல்லாம் உருவாக்கப்பட்ட படியால்தான் இன்று இந்த நாட்டிலே ஒரு கொந்தளிப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சரித்திரம் அறிந்த எவரும் மறுக்க முடியாது.

பொலிசாருக்கு எதிராக இளைஞர்கள் எந்திரும்பவேண்டி ஏற்பட்டது என்பதை இச்சபையிலே சொல்லிவைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. தலைவரவர்களே, உங்களுக்குத் தெரியும்—நீங்கள் கூட உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு மதுரை நகரிலே நடந்தபொழுது அங்கு சென்று வந்திருக்கின்றீர்கள்—இந்த அரசாங்கம் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளாகச் சிலரை—அவர்கள் தகுதி உடையவர்களோ தகுதி இல்லாதவர்களோ—அனுப்பி வைத்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலே ஓர் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு நடைபெற்றது. இந்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை நடைபெறவிடாது முன்னர் இருந்த ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி கொழும்பிலே அதனை நடாத்தினார்கள். அங்கே நடாத்த வேண்டாம் என்று சொன்னது மட்டுமல்ல, இந்த மகாநாட்டை நடாத்துவதற்கு எவ்வளவு முட்டுக்கட்டைகளைப் போட முடியுமோ அத்தனை முட்டுக்கட்டைகளையும் போட்டு அங்கே மகாநாட்டை நடாத்தவிடாமல் தடுத்தது. இது தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு சவாலாக இருந்தது. ஸ்ரீலங்கா

சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணத் திலே நடத்த முடியாது என்று சொன்ன பொழுது, தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு யாழ்ப்பாணத்திலேயே நடத்தியே நீருவோம் என்று சொன்னார்கள். இது இந்த நாட்டு வரலாற்றிலே ஓர் அரசாங்கத்துக்கு மாறாக ஒரு தமிழ் இலக்கிய விழாவுக்காக தமிழ் மக்கள் ஒன்று திரண்ட ஒரு சந்தர்ப்பம் என்பது பலருக்குத் தாரியாமல் இருக்கலாம். இந்த மகாநாடு சிறப்பாக நடந்தது இம்மகாநாட்டின் கடைசி நாளன்று மிகச் சிறந்த இந்திய பேச்சாளரும் பேராசிரியருமான பேராசிரியர் நயினார் முகம்மத் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அதுபது, எழுபத்தினியிரம் மக்கள் அமர்ந்திருந்து மிக அமைதியாக அவருடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது என்ன நடந்தது? கூட்டத்தில் குறுக்கிட்ட பொலிசார் கண்ணீர் புனைவிட்டு அடித்து மக்களை அல்லலாகல்கலலால் படுத்தி ஓடச் செய்தார்கள். அந்த இடத்தில் ஒன்பது பேர் மாண்டு மடிந்தார்கள். மின்சாரத் தாக்குதலினால் கருகி மடிந்தவர்களுக்கு இன்றைக்கு அங்கே நினைவுச் சின்னம் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அநியாயத்தை, பொலிசார் செய்த அநீதியை விசாரிக்க ஓர் ஆணைக்குழுவை நியமிக்குமாறு நாம் அரசாங்கத்தை நெருக்கினோம். அன்றைய அரசாங்கத்தின் தலைவர்திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் திருக்குமாரன் திரு. அனுரா பண்டாரநாயக்க கூட யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது அந்த அநீதியை விசாரிக்க “நான் ஒரு விசாரணைக்குழுவை ஒழுங்கு செய்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டுக் கொழும்புக்கு வந்தார். ஆனால், அப்போதைய அரசாங்கம் அந்த அநீதியை விசாரிக்க ஓர் ஆணைக்குழுவை நியமிக்கவில்லை. அப்பொழுது தமிழர் உள்ளத்திலே, சிறப்பாக இளைஞர்கள் உள்ளத்திலே பொலிசார் செய்த அநியாயத்திற்கு அவர்களைப் பழி வாங்கினால் என்ன என்று ஒரு யோசனை உதித்தது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. அரசாங்கம் இந்த அநியாயத்தை விசாரிக்க முன்வாவினில்லை.

எனவே, இந்த நாட்டில் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த நாட்டிலே பாதுகாப்புத் தரவேண்டிய காவல்துறையினர் எங்களை அநியாயமாக விரட்டி அடித்திருக்கிறார்கள். இவர்களிடம் நீதி கேட்டால் நீதி இல்லை. எனவேதான் சில இளைஞர்களுக்குப் பொலிசாரில் ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டது. இவ்வளவு அநியாயம் செய்யமுடியுமா, இதைக் கேட்பார் இல்லையா என்ற நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அன்றைய அரசியலமைப்பு தமிழ் மக்களின் உள்ளத்திலே உண்டாக்கிய புண்ணிலே, வெந்த புண்ணிலே வேல் பாய்ச்சியது போல அமைந்தன இந்த ஒன்பதுபேர் கொலை புண்ட நிகழ்ச்சியும் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு குழம்பிய முறையும் அதைப் பற்றி அரசாங்கம் விசாரிக்காமல் ஏதோதானே என்று இருந்த நிலையும். இதனால் இளைஞர்களின் உணர்வும் மிகவும் கொதிப்படைந்தது. இதனால் பழிவாங்க வேண்டும் என்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை தானாகவே வகுக்கப்பட்டுவிட்டது. இதற்கு நாங்கள் பொறுப்பல்ல. இதற்கு முந்திய அரசாங்கமே பொறுப்பு. அன்றைய அரசியல் அமைப்பிலே எங்களுக்கு எந்த உரிமையும் தராமல் இருந்த சூழ்நிலையிலே அடித்து நடந்த மகாநாடுகளிலே நாங்கள் எல்லோரும் என்ன சொன்னோம்? எங்களுக்கென்று ஒரு படை இருந்து, எங்களுக்கென்று ஒரு ஆட்சி இருந்தால் தான் எங்களை நாங்கள் காப்பாற்றலாம் என்று சொன்னோம். எந்தச் சிங்கள அரசாங்கத்திடமிருந்தும் நாங்கள் நீதி கேட்க முடியாது, எந்தச் சிங்கள அரசாங்கத்திடமிருந்தும் நாம் பாதுகாப்புத் தேட முடியாது என்பதற்குக் காரணமாக இருந்தன அந்தத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டு இறுதி நாள் நிகழ்ச்சிகள்.

வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளிலே சில நிகழ்ச்சிகள்தான் சரித்திரத்தை மாற்றுகின்ற நிகழ்ச்சிகள். அப்படி எங்கள் சரித்திரத்தை மாற்றுகின்ற நிகழ்ச்சியாக அமைந்துவிட்டன அந்த மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள். அரசாங்கத்திலும் காவல் படையிலும் எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்கிற ஒரு நிகழ்ச்சியாக அந்த நிகழ்ச்சிகள் அமைந்தன. நாங்கள் தமிழ் மக்கள் அத்தனைபேரும் தனிநாட்டினராக வாழத்தான் வேண்டும் என்று ஓர் உணர்ச்சியை அந்த மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள்தான்

[கா. பொ. ஓர்நீதிமலி மெய்ய]

உண்டாக்கின என்பதை அந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்து சிந்திக்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனும்—தமிழர் அல்ல, சிங்களவர் அல்ல—ஒவ்வொரு மனிதனும் உணர்வான் என்பதை நான் சொல்லி வைக்கவிரும்புகிறேன்.

இந்த நிலைக்கு நாங்கள் காரணமல்ல. முந்திய அந்த அரசாங்கமே காரணம். அதை மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அரசுவிட்ட பிழையால் உருவாகித்தான் இன்று வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. இந்த அரசாங்கம் வருவதற்கு முன்னர். 1976 ஆம் ஆண்டிலே நாங்கள் வட்டுக்கோட்டை மகாநாட்டிலே தனித் தமிழ் நாடுதான் எங்களுடைய இறைமையை, எங்களுடைய சுயநிறையை உரிமையை நிலைநாட்டும் என்று பகிரங்கமாகப் பிரகடனம் செய்தோம். 50,000 மக்கள் முன்னிலையில் அப்படிப் பிரகடனம் செய்தோம். அப்படிப் பிரகடனஞ் செய்தது இந்த அரசாங்கம் வருவதற்கு முன்னரேயாகும் என்று நாங்கள் அப்படிப் பிரகடனம் செய்த போது அன்றைய அரசாங்கம் என்ன செய்தது? அப்பொழுது அவசாகாலச் சட்டம் அமுலில் இருந்தது. உடனே நாங்கள் அப்படிப் பிரகடனஞ் செய்த அன்றிரவே அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. இந்த வட்டுக்கோட்டைப் பிரகடனத்தைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டால், துண்டுப் பிரசுரங்களில் வெளியிட்டால் அது ராஜ்யத்தரோக்கக் குற்றம் என்று சட்டம் வந்தது. அடுத்த நாளே நாம் அவர்களுக்கு அறிவித்தல் கொடுத்தோம். சட்டத்தை மீறினோம். இது பலருக்குத் தெரியாது. எங்கள் பிரகடனத்தைச் சில அச்சகங்கள் அச்சிட மறுத்து விட்டன. நாம் பொலிசாருக்கு அறிவித்தல் கொடுத்தோம். இன்ன தேதி, இன்ன நாளில், இன்ன நேரத்தில் சட்டத்தை மீறி தனி ஈழ நாட்டுப் பிரேரணையை மக்களுக்கு அறிவிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னோம். அப்பொழுது பொலிசார் வந்து எங்களில் நான்கு பேரைக் கைது செய்தார்கள். என்னையும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திருவாளர் அமிர்தலிங்கம் அவர்களையும் பருத்தித்துறைப் பிரதிநிதி அவர்களையும் சாவகச்சேரிப் பிரதிநிதி அவர்களையும் பஜட் ரோட்டில் உள்ள இல்லத்தில் அடைத்தார்கள். எங்களுக்கெதிரான

குத் தொடுத்தார்கள் இது பழைய வரலாறு, அந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில்தான் இன்று தமிழ் இனம் இந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

தமிழ் இனத்தின் இந்த எண்ணத்தை, இந்த அபிலாசையை விடுதலை எண்ணத்தை மறந்து நடந்தால் இந்த நாட்டின் வரலாற்றிலே அவர்களின் உள்ளக்கொதிப்பிற்கு, உணர்ச்சிக்கு விடுதலை காணமுடியாது. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துதான் இந்த நாட்டிலே ஈரினமும் செம்மையான மனத்தோடு, சுயமரியாதையோடு வாழ ஒரு முடிவையெடுக்கலாம் என்பதைக் கூறிவைக்கத்தான் நான் இங்கு பேசுவதற்கெழுந்தேன்.

இந்தப் பயங்கரவாதம் என்றால் என்ன? தனியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு நாம் கூறும் காரணமென்ன? முந்திய அரசாங்கம் செய்த அரியாயங்கள் தான் காரணம் என்பதை நான் கூற வேண்டும். ஆனால், இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்தது? இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வர முன்னர் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்கள் தேசிய அரசுப் பேரவையிலே ஒரு ஈழப் பிரகடனத்தை—தனி நாட்டுப் பிரகடனத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவருக்கு அடுத்துப் பேசிய ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் மிகவும் செல்வாக்கு வாய்ந்த பிலிப்ப் டயல் பண்டாரநாயக்க “திரு. செல்வநாயகம்—காங்கேசன்துறைப் பிரதிநிதி அவர்கள்—ஈழப் பிரகடனத்தை இந்தச் சபையிலே செய்து விட்டார்” என்று சொன்னார். நாம் இப்பொழுது இதைச் செய்யவில்லை. இந்த நிலையை இந்த அரசாங்கம் ஒரு சிறிது உணர்ந்திருந்தது. தேர்தலுக்கு முன்பும் பின்பும் உணர்ந்திருந்தது. இதுபற்றி ஐக்கிய தேசியக்கட்சித் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே குறிப்பிடப்பட்டது. அது மாத்திரமல்ல. 1977 ஆம் ஆண்டு ஓகத்து மாதம் 4 ஆம் தேதி பாராளுமன்றத்திலே நிகழ்த்திய கொள்கை விளக்க உரைநிலே இப் பிரச்சினை பற்றி ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் குறிப்பிட

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஓர் உண்மையை உணர்ந்திருந்தது ஆனால் அதைச் செயற்படுத்தவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டை பகிரங்கமாக நான் இந்தச் சபையிலே சுமத்துகின்றேன். அவர்களது கொள்கை விவக்கத்திலேபின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்கள் :

‘தமிழ் பேசும் மக்களைப் பல பிரச்சினைகள் எதிர்நோக்குகின்றன என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கின்றது. அவர்களது பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வொன்று ஏற்படாமையானது ஒரு தனி அரசு உருவாக்குவதற்கு ஆன ஓர் இயக்கத்தைக் கூட தமிழ் மக்கள் ஆதரிக்கும். ஒரு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும்.’

தலைவர் அவர்களே, இந்த வசனத்தைப் பாரும்பர்கள் “ஒருதனி அரசை உருவாக்குவதற்கான ஓர் இயக்கத்தைக்கூட தமிழ் மக்கள் ஆதரிக்கும். ஒரு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும்” இந்த நிலை இந்த அரசாங்க காலத்தில் அல்ல, முந்திய அரசாங்க காலத்திலே உருவாகிவிட்டது. இதை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. தேர்தலுக்கு முன்பும், தேர்தலுக்கு வாக்குக் கேட்கும்போதும் இந்த உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதை அவர்கள் மறுக்க முடியாது.

“முழு நாட்டினதும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு மிகவும் அவசியமானது தேசிய ஒருமைப்பாடு, ஒற்றுமை என்பதை நாம் அறிவோம். அதைக் காலதாமதம் இன்றித் தீர்த்து வைக்கவேண்டும்.”

என அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்.

தலைவர் அவர்களே, காலம் போய்விட்டது : நான்கு வருடங்கள். இந்த அரசாங்கம் 1977 ஆம் ஆண்டு, கால தாமதமின்றி இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்று கூறியது. அதைத் தீர்த்துவைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இந்தக் காலதாமதத்தால்தான் இவ்வளவு அநியாயங்கள் நடைபெற்றன என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

“பல துறைகளில் அவர்களுக்குள்ள குறைபாடுகளுக்குப் பரிசாரம் காண்பதற்கு சாத்தியமான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும். கல்வி, குடியேற்றம், தமிழ்மொழிப் பிரயோகம், அரசாங்க கட்டுத்தர்ப்பனங்களிலும் அரசாங்க சார்புடைய கட்டுத்தர்ப்பனங்களிலும் தொழில்வாய்ப்பு—இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் அரசாங்கமானது சர்வகட்சி மகாநாடொன்றைக் கூட்டி அதன் தீர்மானங்களைச் செயற்படுத்தும்.”

இவ்விதம் கூறப்பட்டது. ஆனால், சர்வகட்சி மகாநாடு கூட்டப்படவில்லை. தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படவில்லை. புதிய அரசமைப்பில் அவை சேர்க்கப்படவில்லை. எனவேதான் நாங்கள் அந்த அரசியலமைப்புச் சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கம் நியமித்த தெரிவுக்குழு விலே பங்குபற்றவில்லை. நீங்கள் உங்களது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே, இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே தெரிவித்த கொள்கை விளக்கத்திலே எங்களுக்குச் சொன்னதைச் செய்யுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் கேட்டோம். இந்த அரசாங்கம் அவற்றைச் செய்யத் தவறியது. அப்படித் தவறியதாலேயே இன்று இந்த நாட்டிலே இந்த நிலை ஏற்பட்டது.

இப்பொழுது இந்த நாட்டின் பொறுப்பு வாய்ந்த சனாதிபதி அவர்கள் தமிழ் மக்களிடையே ஒற்றுமையை உண்டாக்கி தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் இடையே யுள்ள கருத்து வேற்றுமைகளை நீக்கி சமாதானம் காணவேண்டுமானால் இதற்கொரு தீர்வு அரசியல் ரீதியாகக் காணப்பட வேண்டும். இப்பொழுது ஓர் அமைதியை மட்டும் உண்டாக்கினால் அந்த அமைதி நிலைத்துநிற்க முடியாது. அரசியல் தீர்வு ஒன்று காணப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும், “இந்த அரசியல் தீர்வு எனக்கு ஒரு சுதந்திரத்தைத் தருகிறது, ஒரு மன நிறைவைத் தருகிறது” என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு அந்த அரசியல் தீர்வு அமையாவிட்டால் இந்த நாட்டில் பயங்கரவாதத்தை இலகுவாக ஒழித்துவிட முடியாது. ஏனென்றால் பயங்கரவாதம் தற்செயலாகத் தோன்றவில்லை. வரலாற்று ரீதியாகப் பார்த்தால் பயங்கரவாதத்தில் ஈடுபடுகிறவர்கள் தங்கள் உரிமைமை பயங்கரவாத மூலம்தான் அடையலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள். எனவே பயங்கரவாதத்தைத் ஒழிக்க வேண்டுமானால் அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும். அந்த அரசியல் தீர்வு சம்பந்தமாக அரசாங்கம் இன்னமும் பேசவில்லை. இப்பொழுது பேசப்படுகிற பேச்சுக்கும் இந்த அரசியல் தீர்வுக்கும் எங்களுடைய கொள்கைக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பதைக் கூறி, பிரச்சினைதீர அனைத்துக் கட்சிகளும் கூடி ஒரு தீர்வைக் காண வேண்டுகிறோம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[ஊ. ஸ. ஓர்னீயைத் துறை]

இந்த அரசியலமைப்பிலே அரசாங்கம் தமிழ் மொழிக்கு தேசிய மொழி அந்தஸ்து கொடுத்திருக்கிறது; வேறு சில உரிமைகளையும் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால், அந்த உரிமைகளினால் நாங்கள் எதுவும் பெறவில்லை; அந்த உரிமைகள் எதுவும் கிடைக்கவும் இல்லை. 1939 ஆம் ஆண்டில் இப்பொழுது சனாதிபதியாக இருக்கிற மான்புமிரு ஜே. ஆர். ஜயவர்தன அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழு தமிழையும் சிங்களத்தையும் எப்படி உத்தியோக மொழியாக்கலாமென ஆராய்ந்து 1946 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 22 ஆம் இலக்க செனெட் பேப்பராக வெளியிட்டது. அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? பொலிஸ் நிலையங்களில் சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களும் தங்களுடைய தாய் மொழியிலே தங்களுடைய முறைப்பாட்டைச் செய்யலாம் என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்தது. 1952 ஆம் ஆண்டு இது நிறைவுபெற வேண்டும் என்றும் சொன்னது. இப்பொழுது புதிய அரசியலமைப்பிலே தமிழ் மொழிக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் என்னுடைய தொகுதியாகிய ஊர்காவற்றுறையிலே இருக்கும் பொலிஸ் நிலையங்களிலே தமிழிலே முறைப்பாடுகளைப் பதியமுடியாமல் இருக்கிறது. தமிழிலே பதிவுசெய்ய வாய்ப்புத் தருவதிலே சிங்கள மக்களுக்கு என்ன நடவடிக்கை என்ன கஷ்டம்?

அடுத்ததாக இங்கே பேசிய கௌரவ வர்த்தக கப்பற்றுறை அமைச்சர் வட பகுதிக்கு கோடிக்கணக்காகக் குவித்திருக்கிறோம்; 100 கோடி ரூபா காங்கேசன்துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார். 100 கோடி ரூபா காங்கேசன்துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அங்கே இருந்து கிளிங்கரை காலிக்குக் கொண்டு செல்வதற்கும் சீமெந்துத் தென்பகுதிக்குக் கொண்டு செல்வதற்கும் காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள். 100 கோடி ரூபா வட பகுதிக்கு மட்டும் செலவு செய்யப்படவில்லை. சீமெந்துத் தொழிற்சாலையால் வடபகுதி மட்டும் பயனடையவில்லை. அங்கேயுள்ள உத்தியோகத்தர்களிற் பெரும்பான்மையோர் சிங்கள மக்கள்தான். எனக்குமுன் பேசிய பலர், யாழ்ப்பாணத்திலே சிங்கள மக்கள் வேலை செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பிட்டார்கள். அவர்கள் காங்கேசன்துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலையைப் போய் பார்க்கட்டும். எத்தனை சிங்கள உத்தியோகத்தர்கள் வேலைசெய்கிறார்கள் என்று பார்க்கட்டும். ஆகவே, இந்த 100 கோடி ரூபாவைச் செலவு செய்தது அந்தச் சீமெந்துத் தொழிற்சாலைக்கே யொழிய வடபகுதி மக்களுக்காக அல்ல. அந்தத் தொழிற்சாலை இந்த நாட்டுக்குரியது. இதனால் அதிகம் பயன்படுபவர்கள் வடபகுதி மக்கள் அல்ல. அங்கேயுள்ள பணிப்பாளர் சபையிலேகூட ஒரு தமிழர் இல்லை. அங்கே செலவுசெய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு விடயமல்ல. இப்பொழுது ஆசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் மின்சாரத் திட்டங்களைக் கொடுத்தார்கள். 212 மின்சாரத் திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வடமாகாணத்திலே மின்சாரத்திட்டங்கள் ஒன்றுகூடக் கொடுக்கப்படவில்லை. “வடபகுதியிலே நாங்கள் கொடுக்கிறோம், குவிக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் நான் இதனை இங்கே எடுத்துக் கூறுகின்றேன்.

வடபகுதியிலே சிங்கள மக்கள் தொழில் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். வடபகுதியிலேயுள்ள வங்கிகளிலே 37 சிங்கள உத்தியோகத்தர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் முஸ்லிம் உத்தியோகத்தர்கள் 17 பேர்தான் இருக்கிறார்கள். எனவே, அங்கே சிங்கள மக்கள் வேலைசெய்ய முடியாது, ஏதோ 10 அல்லது 15 பேர்தான் வேலைசெய்கிறார்கள், 25,000 பேர் இருந்த இடத்தில் என்று சொல்லுவதெல்லாம் பொருத்தமற்றது. இப்படிப் பேசுவதனால்தான் சிங்கள மக்களும் பிழையான கருத்துக்களைக் கொள்கிறார்கள் தமிழ்ப் பகுதிகள், தமிழ் மக்கள் எவ்வாறு புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அவ்வவ்வமைச்சர்களின் மாரியங்களின்போது குழுநிலை விவாதத்திலே நான் விபரமாக எடுத்துக்கூற இருக்கின்றேன். எனவே, வடபகுதி புறக்கணிக்கப்படவில்லை எனச் சொல்லமுடியாதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டி கூறி நான் எனது உரையை

[**பி. டி. சி. சுவாமிநாதன்**]

These are supposed to be his words, but I do not believe that he could have said these words. Anyway, they are published in the newspapers. If I was in the Opposition and a Government Minister had said those words, I would have plucked every feather from his cap and left him naked. Today I have a different task. I am a Government M.P. I am not going to pluck his feathers but I am going to add some feathers to his cap and I am wondering what feathers I should add. I thought first of the colour white, but the colour white, of the white leghorn is not attractive; nothing like our Ceylon jungle fowl. I thought the colour should be red, blue, green. Please do not run to the conclusion that this red, blue and green has any political significance or that they have any particular sequence.

But red, as you know, is the colour for danger. What did the Hon. Minister for Transport, Omnibus Services, Muslim Affairs, Wanathamulla, Muslim Cultural Affairs, say after the Polgahawela railway accident. "Ha, you expect me to hold a red flag at every junction". Red is the universally acknowledged colour for danger. During the course of my speech when I come to those dangerous points, kindly hon. Members, put up the red flag.

Now, when you come to a situation that you cannot decide, whether good or bad, whether it is Mathini or Maithripala, then make it blue. When everything is good, our colour, green.

This is a great year. We are enjoying the fiftieth year of universal franchise, fifty years after the great depression. I do not know whether you remember the great depression. I remember the great depression. I was a school boy, my father was dead. I had to look after myself. I remember selling rubber at six cents a pound and taking Rs. 50 and going to Kandy to pay my boarding fees and college fees. The great depression is still hanging, hanging so large.

Today we are celebrating 33 years of economic independence and the management of our own affairs. After 50 years of universal franchise, 30 years of economic independence, I speak with a great deal of trepidation. Two years ago you know what happened to me. I was chased from the front benches.

எர். பி. விஜேசிரி

(**திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி**)

(Mr. R. P. Wijesiri)

You can go back again now.

பி. டி. சி. சுவாமிநாதன்

(**திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன**)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

You know my experience last year. I had to face a commission of Inquiry and the most serious charge that I had was that two public servants fell ill after my speech! Today I am not taking any risk. I have asked my Friend, the Minister for Indigenous Medicine to bring his *madapatha guliya* in case some officials fall sick but they might go one step further and dirty your chairs! So, Sir, I must tell the two public servants who fell sick—I hold them in the highest regard—that it is our painful duty as Members of the public to bring their shortcomings to the notice of the public.

What is more, Sir, last year you remember a fellow came to assault me and he was fined Rs. 5,000. Neither assaults nor sickness can deter us in this House from doing our public duty.

About 50 years ago—that was the time when I was in the University—I learnt a little of public finance, just a little public finance—to do my Intermediate in Economic Science. Then I was told the famous definition by Dr. Dalton that Public finance was the art of raising money, the art of spending it, and the best method of spending one to the other. That

was 50 years ago. Now the Budget is considered the instrument of economic policy by which the Minister of Finance has to see to the shortcomings, so that his ship will sail in safe waters.

But today the people have lost interest in the Budget—not in this particular Budget. For the last four years the Budget has come in instalments—after the first three weeks, duties; after the Budget, the Treasury Bills or the Supplementary Estimates; and on the day the Budget is presented, there is a one-cent increase in the price of cigarettes, a two-rupee increase in the price of arrack, and people go home thinking, “Oh, it is a nice Budget”. My hon. Friend, the Chief Government Whip, will remember what I said—excuse me for using these words, but that is what I said,—“They will think we are bloody fools to go home without criticizing this.” I did it, and the honour of this House was saved because there was some criticism which the papers—not the Sri Lankan papers, but foreign newspapers—described as criticism that was justifiable. And every word that I spoke then came true. I am not boasting as a prophet. It was quite elementary and simple. People will lose interest in the Budget Debate if there is no criticism—not that I am going to criticize today. To me, a Budget Debate without criticism is like curry without salt. There must be some criticism and, therefore, if I do say something, it is not regarding this Budget, it is about the future.

Two years ago, it was said over the radio that MDH's proposals would be a wastage of thousands and millions of rupees. It is not so. I made certain proposals for the future. Anyway, that is what the radio said. Whatever may be said, subsequently the Government did what I said. And I am very happy. What I said was not because of my cleverness, but because it was quite the apparent thing to do. Now, Sir, if I say some-

thing against the principles of the Budget, please do not think that I have come here to destroy the United National Party. For 33 years I have been a member of the party, Nobody will ever beat my record. For 16 years consecutively I have been the secretary of our party. Our party did not pay me a salary. I had to travel from Padukka to Colombo in my car almost daily. I have been with the party when its representation here was 7. I have been with the party when it was 17; I have been with the party when it was 67; I have been with the party when it was 147; and I will be with the party when it is 200 after the next election. If I say something, it is not to destroy, but, in the words of Christ—pardon me—“I have come not to destroy, but to fulfil the law”. We must protect our party. We must see that our party under His Excellency the President will rule this country so that peace and harmony will prevail among our people and prosperity will be brought to all nationalities of Sri Lanka.

Sir, there was a controversy in England a few months ago. Somebody gave me a free ticket, and I went there. I had nothing to do with it, but it was in the newspapers. The controversy was between Mrs. Thatcher and Mr. Heath. Mr. Heath, a party member, had attacked Mrs. Thatcher. Mr. Heath had turned down the policies of Mrs. Thatcher. The question arose whether this was correct, and the British people upheld the principle that it was correct as long as a member was not disloyal to his party—that Mr. Heath should not merely endorse everything that Mrs. Thatcher says. Otherwise what is the use of Mr. Heath being in the House? That was the principle that they upheld, but I am not going to run the risk of what happened in England happening here by saying the same thing here.

[එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා]

Sir, I should like to quote from the "Newsweek" of 15th June 1981 a speech by Shirley Williams. She was a Cabinet Minister in the last Government and is a leading personality in the present Socialist Democratic Party. This is what she said :

"One of the sadnesses of our times, said the British Social Democratic Leader, Shirley Williams, last month, is that it is always ex-Prime Ministers, ex-Presidents, ex-Chancellors who understand the problems that Prime Ministers, Presidents and Chancellors so singularly fail to see."

There are certain things that we see which they, when they are over-worked, do not see. We are always with the common man, looking to their problems, while they are flying across oceans and continents in search of work and money. He work with the people, and so there are certain things we see, and it is that which we see that we want to bring to the notice of the Prime Minister, the Minister of Finance and His Excellency—the little things which we see which they sometimes fail to see.

As I said, it is because there is no criticism that from an attitude of respect to Parliament the public have passed into one of indifference and boredom. Those days, about seven or eighth years ago, immediately after the Budget speech we saw crowds opposite Lake House trying to buy the papers. During the last Budget speech half the Gallery was empty, not because the speech of my Friend was not eloquent but because they have lost interest and they say, "මික කෙරෙයි කොහොම හරි. අපි ගියත් එකයි නොගියත් එකයි." They know that nothing can be changed. So people have come to a stage of indifference and boredom to what is happening in Parliament. I cannot remember, during the last four years, any fundamental change to any Bill, however good may have been the suggestions.

The United National Party is proud of its achievements during these 50 years. If the Hon. Minister of Health was here he would have been proud of his achievements that the birth rate, the death rate and the infant mortality rate are going down. The Hon. Minister of Education would have been proud that, next to Japan, he has the highest literacy rate, the highest school-going rate. So many things have happened during the last 50 years. While we are proud of that, let us look at what has happened to our economy during the last 50 years. I am just mentioning that because this is a very relevant point I am making.

Revenue in 1931 was Rs. 102 million, expenditure Rs. 100 million, public debt Rs. 191 million, exports Rs. 226 million, imports Rs. 226 million. Today revenue is Rs. 17,000 million—I am not giving the other figures—expenditure Rs. 19,000 million, public debt Rs. 58,000 million. Our exports figure is—I have not got the 1982 figure; I have got the 1981 figure—Rs. 15,000 million. Imports are Rs. 22,000 million. That is the position between 50 years ago and now, when we are coming to discuss this Budget. I have here with me the figures. I want to pass them over to the Reporters to facilitate their work.

I am now coming to the point that I want to make. Is there much in debating this Budget? I will read the figures for 1977 only. The original estimate of our expenditure was Rs. 8,791 million. Actual expenditure was 9,760 million. The increase in the actual amount was Rs. 969 million. The percentage of error between the estimate and the actual expenditure is 11 per cent. That is a rather big difference. There was an article in the "Tribune" asking whether this should not have been anticipated.

For 1978 I have given the figures. The margin of error is 24 per cent between estimated expenditure and actual expenditure. Can you imagine such a gross error? If we bargained for 100 and have to pay 125 later, what is the great point in debating this?

Then in 1979 the margin of error was 21 per cent. In 1980 the margin of error was 33 per cent. You could have asked me to draw up the Budget instead of having all these directors—the First Director of the Budget, the Second Director of the Budget, the Third Director of the Budget, and so on. My God! What I thought was going on in the familiar corridors through which I had gone? What did I see? The First Director of the Budget, “the Second Director of the Budget,” the Third Director of the Budget”. I had to walk two miles to find the Pension Branch, because all the Directors of the Budget were there. What have they produced? A Budget with a 33 per cent mistake! Can you imagine—33 per cent! Last year, 1981, it was 22 per cent. That was after cutting off 25 per cent of the expenditure; before the Budget started another 25 per cent and two other subsequent trimmings of 22 or 25 per cent. The difference will be about 75 per cent.

Now, Sir, I ask you seriously, is it worthwhile discussing this? Suppose we debate here till evening and say you should be given only Rs. 100,000, but actually it is Rs. 133,000? Look at the difference. Is it worth discussing? We may as well spend our time debating some other thing—for instance, how about the Minister in charge of Tigers? How many tigers did he catch?

உள் திரைக்கதை

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

How many tigers do you want?

கவிதாசிரியர்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

You must not hold the tiger by its tail!

பி. சி. பி. சுவாமிநாதன்

(திரு. எம். டி. எச். ஜெயவர்தனா)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Or I can debate whether the Army Commander is satisfied with the women soldiers he took, or whether the Navy Commander is satisfied with the seamen he has got. So, Sir, if we are going to debate something, let us have the correct figures.

Let us look at the last Budget. Now, I would have understood if the Hon. Minister said—what he said I read earlier—that “volatile exchange rates, adverse commodity prices, energy prices, high interest rates” have upset the Budget. These things I can understand because I have learned a little of these things.

The hon. Member for Kalawana asked him a question not very long ago, on the 23rd of July, and this is what he said in reply:

“The SLFP plan crashed to pieces, to smithereens, with one world event—the world oil price rise 1973-1974. It was thrown into the limbo of forgotten things just one year after it was formulated so carefully by my old friend, Dr. H. A. de S. Gunasekera. Our rolling plan has survived not one but two world oil shocks in 1979 and 1980, and also the worst spell of world inflation and world recession since the Second World War. We hope that it will survive the new shock of the strengthened Dollar, which is proving an equally great shock for Third World countries like ourselves as the oil shocks of the last three years. That is the beauty of a rolling plan.”—[OFFICIAL REPORT, 23rd July 1981; Vol. 15, Col. 1066.]

He was aware of the oil shocks of 1979 and 1980. It is on the strength of the dollar that we have to fight. These are his words, they are not my words. When I entered this Chamber I made quite sure that the statues of Mr. D. S. Senanayake and Mr. Dudley Senanayake were quite strong and erect at that time, and I shook them to see that they were erect because

[එම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන මහතා]

of what I am going to read! I am reading from Sri Lanka's Economic Strategy by Mr. Ronnie de Mel. This must be the policy of the U.N.P. because he is the Finance Minister.

"Let me pause now for a moment to summarise the various factors underlying our Government's economic strategy."

These are the great words, Sir, that is why I wanted to make quite sure that Mr. Senanayake's statue will not fall down.

"The strength of our philosophy is that we are wedded to no philosophy."

They have no principles! That is what I understand. Then he says:

"We do not blindly follow any dogma or any ideology. We are practical and pragmatic and flexible at all times. That is our strength. We are willing to change, to adapt ourselves according to the circumstances of each particular situation."

I do not know what made anybody write this. I may not understand this English, but with the little that I understand, I am certainly not willing to adapt according to the circumstances of each peculiar situation.

One budget runs into another so let us look at this budget first.

Let us next ask ourselves whether we are living within our means. It is a tragedy, Sir. Ceylon has had a proud record for more than fifty years that I know, or more, or from the time you have statistics, that we have always exported more than we have imported, except during Mrs. Bandaranaike's government for three years, and our government these last three years. As a nation we lived as a nation, by exporting more. That is how a nation should live. What are our terms of trade? Hon. Members may not know what I mean by terms of trade. Pardon me, because you may not know the technical term. Terms of trade mean, when the entire volume of our exports, the value of our exports, is divided by the imports

and brought to the common denominator of 100, if it is more than 100 then we are on the correct side. If it is less, then we are on the wrong side. Now, how are our terms of trade? In 1977 it was 102. That is good. In 1978 it was 100. That is also good, we are balanced. In 1979 it was 72, in 1980 it was 58, and in 1981—I was looking for it everywhere for the figures. Finally, I was asked to go and look, not in Rasaputram's *Rahas Potha*, but to find out how were the terms of trade faring in 1981.

One could understand, without reading from this book of Economic Strategy, if one explained to the public and said, "My God, we have started a great development work and we had to import; we have to import machinery. Our export prices are low and, therefore, we could not sell our rubber or tea at prices which we wished to get and the great development works which we have now started with great expectations and great hopes—for those we had to spend such a lot of money." If that was said I can understand, you can understand, everybody can understand. But what is this? A rolling plan! It looks like the plan has rolled up now itself. According to the World Bank Report there are three plans. I do not want to take up your time in this, because I have got so many good points to make after this. Therefore, I do not want to waste your time. There are three plans, three rolling plans, according to the World Bank Report, but anyway it is only one plan that I read. You may think that I am mad when I speak the truth!

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා,
(திரு. கே. டி. எம். வி. பண்டார)
(Mr. K. D. M. C. Bandara)

Something is wrong somewhere!

சுவி. டி சி. சுவாமிநாதன்

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

This is something serious. You should have looked into it because I will read to you from the World Bank Report, page 2, paragraph 1.05 :

"There were several new developments in 1980. For instance, the adverse terms of trade"—

That is what I said about terms of trade.

"after a rather modest deterioration in 1978 and 1979, worsened sharply. As noted above, this had a profound impact on the Government budget on inflation, and on the balance of payments. However"—

This is what I want the Ministry officials to hear :

"However, the policy response to this deterioration proved inadequate, and in sharp contrast to the relatively good performance in 1978 and 1979, the budgetary position was allowed to deteriorate, inflation accelerated sharply, and the increase in the current account deficit greatly outpaced the growth in available concessional aid, investment flows"—

I am completely borne out for the World Bank, their masters who gave them advice. The World Bank says that action taken was inadequate. They must have told them what action should be taken. Otherwise, they would not say this.

Then, I do not know, I am prohibited from speaking about what is in the Budget. If I said something that is in the Budget, tomorrow also I will have to face another inquiry. I had enough being in the hospital. I do not want to have another inquiry.

Then about subsidies. They have spoken about subsidies, I have spoken against subsidies. I am glad the Hon. Prime Minister about three or four days ago made a speech. I wanted to cut and keep the cutting, but because it was in Sinhala I thought I would not be able to read it here coherently. He is against subsidies. Everybody is against subsidies. As a matter of fact, I have got about ten

quotations from my hon. Friend the Minister of Finance about subsidies, but I will not read them. This is the greatest one, because he has crossed the Rubicon. Here he says :

"Democracies create expectations among the masses—vistas of cheap food and clothing, abundant housing, and so on. But, we were also aware that people wanted more incomes for themselves and more employment for their children. It was possible that we could incur the short-term desires of the people by pruning subsidies, by transferring resources from consumption to investment. But, if in the process we succeeded in generating higher incomes and employment over the medium and the long term we were confident that the people who so overwhelmingly reposed their trust in us would be grateful to us for ever thereafter, having redirected the country on a sustainable path of growth—from economic ruin to economic prosperity, only the longer term welfare of our people and our country mattered and the so-called choice between growth and subsidies was quite unambiguous."

Quite unambiguous !

"We made our decision. We crossed the Rubicon."

Great words ! They have crossed the Rubicon. I congratulate His Excellency for having got rid of these subsidies from the Budget, but not all subsidies.

He believe in giving subsidies for health, education to the most indigent people. You will be surprised, Sir, if I read out some of the subsidies provided in the Budget. I will not read out the figures. I just saw some of the subsidies given in the Budget—kerosene stamps, food stamps, subsidy on interest payments by the National Savings Bank ; free school books, infant milk food, price support for tea ; Milk Board subsidy, fertilizer subsidy and subsidy to the J.E.D.B. No sum is mentioned. We do not know how it will all end up. Then there is the subsidy to the C.T.B.—no sum is mentioned—and subsidies to the Corporations. All these are last year's figures—I cannot give this year's figures—and they total Rs. 3,429 million. That is 26 per cent. of our revenue.

[உ. சி. சி. உரையின் விவரம்]

I am not going to comment on these, except for two matters. Firstly, the subsidy on interest paid by the National Savings Bank. The subsidy on that is Rs. 405 million. I am not levelling any criticism against the Hon. Minister, but I am asking this because I do not understand it. Why are you paying a subsidy of Rs. 405 million to the National Savings Bank? On one year's deposit it pays 20 per cent interest; on two years' deposit it pays 22 per cent. Every single bank in Sri Lanka is paying that rate of interest. The People's Bank is paying even more. The Bank of Ceylon is paying that rate of interest. The rural banks are paying that rate. The finance companies in this country, for whom the Hon. Minister has no love, are paying 2 per cent, while the N.S.B. is paying only 22 per cent. I see that another finance company, Castle, is paying 30 per cent. The Kandy Finance Company is paying 25 per cent. So why should the N.S.B. be given a subsidy of Rs. 400 million? The hon. Member for Haputale (Mr. W. J. M. Lokubandara) is nodding his head, because that is four times the amount that you are going to collect as revenue from beedies. But you are paying Rs. 405 million as subsidy to the N.S.B.

Sir, if the N.S.B. cannot manage they must close down that institution. I say this with very great respect, for the Chairman of the N.S.B. has been a friend of mine from our Hostel days in the University College. But that is an entirely different matter. Why is the N.S.B. given a subsidy of Rs. 400 million. This year the subsidy is really Rs. 405 million. I saw this incidentally in the Budget.

Then, the other subsidy which I am opposed to is this. This subsidy was given last year too. This year the subsidy given is Rs. 54 million; last year it was Rs. 125 million. It is called price support for tea. I must explain this. Tea small holders sell their tea to the factories. The factories manufacture the tea, and an amount is

subtracted for the manufacture. If the small holder gets less than Rs. 2 for a pound, then the State has got to pay something more to the small holder, so that he gets the Rs. 2. May I explain again? The small holder brings his tea to the factories. The factories manufacture the tea and sell it, and make that subtraction for manufacturing. If the small holder gets less than Rs. 2, they put the balance and they collect from the Government the money they have paid the small holder. That is what is meant by this subsidy for tea.

கொண்டிருக்கிறீர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr Speaker)

I am wondering whether the hon. Member is conducting a class.

உ. சி. சி. உரையின் விவரம்

(திரு. எம். டி. எச். ஜெயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I have to conduct a class for people who do not understand.

கொண்டிருக்கிறீர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr Speaker)

I do not think the hon. Member has used the correct word.

உ. சி. சி. உரையின் விவரம்

(திரு. எம். டி. எச். ஜெயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I do not want to bandy words with the Chair; but if I just said "subsidy for tea", I do not think hon. Members would have understood it.

கொண்டிருக்கிறீர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr Speaker)

The hon. Member is wasting time. I do not think I can give him any further time. Surely the hon. Members have the common intelligence to understand.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

They would not have understood what is meant by this term "subsidy for tea".

Now I am going to read out something which is a very serious accusation against the Government.

පර්සි සමරවීර මහතා (රජය පරිපාලන හා ස්වදේශ කටයුතු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(திரு. பேர்ஸி சமரவீர—பொது நிர்வாக, உள்நாட்டலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Percy Samaraweera—Deputy Minister of Public Administration & Home Affairs)

What is wrong in giving that subsidy.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I will tell you what is wrong. The Hon. Speaker wants to know whether I am conducting a class, and the hon. Deputy Minister of Home Affairs wants to know what is wrong in giving the subsidy. Hon. Deputy Minister please do not provoke me to give you hard answers. I will tell you the reason why the subsidy need not be paid. If the poor small holder pays Rs. 6 to the manufacturer to have the tea manufactured when the cost of manufacture is Rs. 4, then the Government need not put in the Rs. 2 extra because the factory is charging more.

පර්සි සමරවීර මහතා

(திரு. பேர்ஸி சமரவீர)

(Mr. Percy Samaraweera)

I am asking you because I am also a small holder.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Wait, I will give you the facts and figures.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I would ask the hon. Member for Kaduwela (Mr. M. D. J. Jayawardene) to address the Chair. He is losing his temper a little too much.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

No, Sir, I am not losing my temper. This is my way of speaking, and I rarely talk here. You may have thought that I am getting angry. I am not.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I think you are getting angry and I think something else also. Please carry on.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I am addressing you, Sir. I was referring to the fact that a subsidy on tea need not be paid because the factory owner charges Rs. 6.05 for manufacturing a pound of tea and according to my knowledge—I have also been a Minister of Plantation and although I am out of office I know such matters—the cost of manufacture of a pound of tea is Rs. 4. I have also said earlier that a serious allegation has been made in a letter written by Mr. Berti Warusavitarne, a former Chairman of the Sri Lanka Tea Board.

පර්සි සමරවීර මහතා

(திரு. பேர்ஸி சமரவீர)

(Mr. Percy Samaraweera)

He was removed.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Quite. He may have been removed for certain reasons, certainly not for dishonesty. This is what he has written. This is not what I am saying. And he says that he has sent a copy of this letter to the Hon. Minister of Finance.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

To whom has he written the letter ?

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Direct to the "Tribune". He has said that he has written to the Minister of Finance on this subject.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

He has not written to me. He may have written to the Minister of Plantation Industries ; not to me.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I will read out only the relevant portions of the letter. He says :

"As a Board member and the Minister in charge are both large bought leaf factory owners,"

That is what he says.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

I have no factories, if he is referring to me.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Not you.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

Make your point clear. I am not the Minister concerned. I owned several factories. Today I own no factory at all.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

The Minister in charge of the Tea Board.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

Otherwise it looks as if you are accusing me.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

He says :

"As a Board member."

It is the Tea Board.

"—and the Minister in charge—"

That is the Minister in charge of the Tea Board.

"—are both large bought leaf factory owners, the instruction from the Ministry—"

That is from the Plantation Ministry. I am making it quite clear.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැලේ මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

You are making it clear now.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I did not know that you were so dense.

ஈ. ஜே. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I must always bow to the superior wisdom of my Friend from Kaduwela. I always do so.

ஈ. ஜே. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

He says that he has written to the Minister of Finance too on this subject. I am tabling this.

ஈ. ஜே. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த. மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I must say one thing. I have not received this letter. If I had received the letter I would have taken it up with the Minister of Plantations.

ஈ. ஜே. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I am tabling it.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Minister has denied it.

ஈ. ஜே. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I did not accuse him.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I do not think that I can allow that to be tabled.

ஈ. ஜே. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I have not accused him, Sir. It is the Minister in charge of the Tea Board. I have not accused you at all. In that letter he says that he has written to the Minister of Finance also.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You are aware that the conduct of a Minister cannot be questioned except on a substantive Motion. You are now going to quote what somebody has written and speak about the conduct of a Minister.

ஈ. ஜே. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Here, he has writetn a letter to the press saying that a certain Minister has sent instructions.

கே. டி. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. கே. டி. எம். லி. பண்டார)

(Mr. K. D. M. C. Bandara)

By the reference made he is probably pin-pointing the Minister in charge of the Tea Board. He happens to be the Minister of Plantation Industries. The Minister concerned is not here to explain or—

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I think you know your Standing Orders well.

ஈ. ஜே. டி. டி. டி. டி. டி.

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

All right, please let me have that "Tribune". I will place it before His Excellency the President.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Yes, you can take it back.

එම. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Let me have that. It is not an accusation of mine. It is written to the newspapers by a person not taking cover under the privileges of this House.

කළානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Whatever that may be I have once told you that the Standing Order is very clear on that point. You cannot say anything about the conduct of an hon. Member of this House or a Minister. It is very clear. If you want to do so I have no objection to you bringing a substantive Motion and then questioning on the matter.

එම. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I am not going to argue with you, Sir.

Now, the second point I am making is that the economic situation of the country is judged by the value of its currency. If the currency is strong then we know the country is economically prosperous. When we gained independence forty years ago the English pound sterling, the unit pound, could be brought for Rs. 13.33. When we gained independence in 1948 the price was the same, Rs. 13.33. Today, after 50 years of universal franchise, after 33 years of independence, after 30 years of the great depression the pound is changing at Rs. 40 and the dollar exchange is changing at more than Rs. 20. It shows how quickly the money of the country has depreciated. The time that we got independence, India got independence, they have maintained their currencies higher than our currencies. Singapore got independence about the same time and their currency is very much stronger than our currency. Countries who got

independence after us, Malaysia, Hong Kong, Taiwan, their currencies are very much stronger than our currencies. What is the Central Bank doing? I have learnt a little economics—I do not know, I have forgotten—about the open market operations in the Central Bank. I have not seen anything being done by the Central Bank. The only thing of great importance is the opening of a branch at Matara.

ආර්. ජී. විජේසිරි මහතා
(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)
(Mr. R. P. Wijesiri)

One ill wbe openede at Anuradhapura.

එම. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

What were the 1931 prices compared to the 1979 and the 1981 prices. One pound of bread in 1931 was 16 cents; in 1979 70 cents; in 1981 Rs. 2.80. Dried chillies : 16 cents in 1971; Rs. 12.99 in 1979, and Rs. 18 in 1981. Dry fish : 20 cents in 1931, Rs. 10.35 in 1979, and Rs. 18 in 1981. Rice : 13 cents in 1931; Rs. 3.04 in 1979, and today it is about Rs. 6.75 or a little more. Sugar : 17 cents in 1971; Rs. 3 in 1979 and Rs. 6 in 1981.

ආර්. ජී. විජේසිරි මහතා
(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)
(Mr. R. P. Wijesiri)

Where do you find sugar at Rs. 6.

එම. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා
(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I have put the lowest price according to the newspaper advertisement.

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා
(திரு. கே. டி. எம். லி. பண்டார)
(Mr. K. D. M. C. Bandara)

How about the earning capacity?

එම්. டி. එஃ. ජයවර්ධන මහතා

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I want to ask the Hon. Minister of Finance how much more he has paid on petrol products and food products because of the depreciation of the rupee. I am not asking from the figures from 1971 but for the figures during the last 12 months, how much more? The other day I asked the Minister of Food for the price of rice and he said he must ask the Hon. Minister of Agriculture. The Hon. Minister was questioned in Parliament, not at home!

කමාසකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You have taken one hour. You can go on after tea.

The hon. Member for Kaduwela will be followed by the Hon. Minister of Justice.

Order, please! The Sitting is suspended till 4.30 p.m.

අස්වීම පිට අනුකූලව නැවැත්වීමට අත්සිටුවන ලදී, අ. හ. 4.30 ට, නියෝජ්‍ය කමාසකතුමාගේ සහායින්වගෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாகிறது. பீரதிச் சபாநாயகர் தலைமை வகிந்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 p.m. and then resumed, MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.

හරින්ද කොරියා මහතා (නියෝජ්‍ය රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමා)

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா—பொது நிர்வாகப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Harindra Corea—Deputy Minister of Public Administration)

Mr Deputy Speaker, I rise to a Point of Order. I refer to the speech of the hon. Member for Kaduwela (Mr M. D. H. Jayewardena) who is on his feet now. He purported to table a document, and the Hon. Speaker did not permit him to do so.

He referred in his speech to a letter written by a certain gentleman to a newspaper, in which certain allegations were made about a Member of this House. Now, under Standing Order 78, no reference can be made to the conduct of a Member of Parliament. Under new Standing Order 77 (2) (1), where objectionable words have been used in debate or where anything has been stated in debate in contravention of Standing Order 78 or Standing Order 84 (vi) or (viii), the Hon. Speaker may order that such words or such statements be expunged from the Official Report of Parliamentary Debates (HANSARD). I request that those words be expunged from the Official Report.

නියෝජ්‍ය කමාසකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I believe that this incident took place when the Hon. Speaker was presiding, and he has already made an Order to the effect that that particular document cannot be tabled. Therefore, I presume that whatever words were used in contravention of Section 78, that is with regard to the conduct of the Hon. Minister, will not appear in HANSARD. There is no question; it will not appear. It will be regarded as unspoken.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා

(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

Sir, I would like to crave your indulgence to make a personal explanation—

එම්. டி. එஃ. ජයවර්ධන මහතා

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

That has been withdrawn.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා

(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

The hon. Member has made a statement, and thanks to your Ruling he says he has withdrawn it. But still, he made it on the Floor of this

[மேன்மைக் பேரவை]
House. If you look at the Gallery, you find there are many people here who may not understand what a parliamentary debate is like. Therefore, it is my duty to make a personal explanation.

The hon. Member has been a former Minister of Plantation Industries. I have the dubious pleasure of succeeding him. "Dubious", I say, because I had to unravel—may I put it a little generously—I had to unravel a mystery where many things were concerned. Now, Sir, what he said was that, a certain person wrote to the "Tribune" making certain allegations. What was the allegation?

நியோகக் கமிஷனரின்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I think we should not—

மேன்மைக் பேரவை

(திரு. மொன்ட்ரேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

I will not repeat that, Sir, if you do not want me to.

நியோகக் கமிஷனரின்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

That was withdrawn, and repetition will bring those words back into HANSARD.

மேன்மைக் பேரவை

(திரு. மொன்ட்ரேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

Sir, I am not going to repeat it because, as you have quite rightly said, it will then get into HANSARD. But I want to make one point clear—that this gentleman who is purported to have written to the "Tribune" was adequately replied to by my Secretary. In fact, I told my Secretary that it was not necessary for him to do so because these formulas are all arranged and discussed among my Secretary and the Secretaries of the

various other Ministries that are concerned with this subject. This is not a decision that I took. It was taken by the Secretaries of the various Ministries that were interested, and I was aware of it only after the decision was made. I support the decision made by the Secretaries concerned because that was the only realistic decision to be made. Furthermore, during the Committee stage when my Votes come up for discussion on 22nd December, I will table all the papers from the commencement and show conclusively that the action taken by the Secretaries concerned was absolutely in the interests of the tea industry.

பி. டி. பி. சீவலட்சுமி அம்மா

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Before the adjournment I was speaking on the erosion of the value of the rupee. I would like to know from the Hon. Minister—I am asking this because I do not know; the Hon. Minister can give the figure in his reply; I am not asking for the figure from the first devaluation—In the last twelve months that the value of the rupee has eroded, how much more has the Ceylon Government had to pay for its food and petrol supply? This is a simple and direct question that I am asking.

I have several points to raise. So I will go very quickly.

I now come to the question of the external assets of Ceylon. We have lost, during the last 1½ years, Rs. 4,000 million of our external assets. When we lost Rs. 600 million of our external assets in 1953 we had a hartal and various other things when Mr. Dudley Senanayake had to raise the price of rice. During the last 18 months we have lost Rs. 4,000 million of our external assets. This was in spite of a warning given by an officer working under the Finance Ministry the Chairman of the Development Finance Corporation. This is how the Chairman of the Development Finance Corporation of Sri Lanka warned the shareholders on the 1st of July 1980:

"One should not be complacent and be optimistic about the adequacy of foreign exchange as, with the high costs of imports and uncertainty of export earnings, the future prospects in regard to foreign exchange requirements do not appear to be bright. The foreign exchange reserves have increased as a result of the drawings from the IMF and the lines of credit from the World Bank and other credits from donor countries. When repurchases from the IMF begin and repayments of loans become due, it may result in a drop of the external assets to an unsatisfactory level. Therefore, unless export earnings increase substantially to provide a balance of payments surplus, the foreign exchange situation will create serious problems.

The Government and Central Bank are, no doubt, aware of the position Sri Lanka would be placed in and would take appropriate economic measures even though they may be unpopular, in order to avoid a disastrous situation that may lead to curtailment of essential development projects that had been started with great expectations."

Is it not that that has happened? Those projects which we started with great expectations have now to be abandoned. This was said by no other person than the Chairman of the Development Finance Corporation of Sri Lanka in the middle of 1980. What happened with the loss of our external assets? We had money to import three months' foodstuffs. Now what is the position? Now four weeks' foodstuffs only with the external assets available. You had to bow to certain conditions of the IMF and the World Bank before you got the extended credit facility. Please tell me in your reply, what are those conditions to which you submitted to get the assistance from the IMF and the World Bank?

How did this happen? External assets were lost by imports. I will come to it a little later because it will take some time. A lumpsum depreciation concession was given, and we lost all our external assets.

The hon. Member for Nallur dealt with the debt position. I will deal with it in one line. What is the debt position now? Last year we increased our debts by 48 per cent over the previous year, bringing it to a total of Rs. 51,000 million. Then what is

the position? I have got all the figures, but it will take a long time to give them. In 1980 we had to pay Rs. 3,779 million as debt repayments. This year we have got to pay Rs. 4,855 million. In the Budget that we are debating we have provided for Rs. 8,173 million—almost twice what we paid the previous year. My Friend says in his speech, "Foreign aid as a source of financing government expenditure is drying up". I am not an accountant, but I understand; next year we have to pay 60 per cent or more than 60 per cent.

The cost of living last year has been the highest. Wages of government employees declined by 11.6 per cent. Technical and clerical employment declined by 13 per cent. Real wages of minor employees, which rose the previous year by 19 per cent, declined last year by 12 per cent. Real wages of teachers also dropped rapidly.

Then, Sir, the cost of living. The annual average of the Colombo Consumers' Price Index registered an increase of 26 per cent in 1980 compared with a 1 per cent increase each in 1976 and 1977, 12 per cent in 1975 and 11 per cent in 1979. On a point to point basis, the index has increased by 25 per cent in December. The rate of increase of prices registered in 1980 was therefore the highest during the last few years. That is the tragic situation of 1980. I do not blame anybody.

Finally, I will sum up the whole situation as summed up in the "Tribune" of 22nd August 1981:

"The money supply increased by 32 per cent; (4) The rate of inflation was double that of 1979; (5) Real wage of government employees declined by 11.6 per cent in 1980, while real wages of private sector employees also decreased; (6) There has been a steady decrease in the rate of employment creations in the organised sector, particularly in 1980; Subsidies were 'reduced' substantially; an effort was also made to cut back on public investment; (8) manufacturing output showed little growth in 1980, while private sector growth was 'entirely in garments; (9) Mining, quarrying and construction sectors however 'decelerated' growth in 1980' Construction fell

[එම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන මහතා]

from 21 per cent of growth value in 1979 to 11 per cent 1980; (10) Tea, rubber and coconut production 'remained the Achilles heel in Sri Lanka's development and rubber and coconut 15 per cent; tea production dropped 7 per cent; (11) Government borrowings from banks to finance deficits rose from 26 per cent of GDP in 1979 to recorded an unprecedented 36 per cent in 1980....."

I do not want to waste your time reading the World Bank Report at page 50 and the Central Bank Report, page 101, which confirms this. I am not going to quote because the same thing has been said in all three reports. I am supporting the Budget, and I will give the reasons after I deal with the next point. To quote the Hon. Minister of Finance :

"During the three year period 1978 to 1980 the Gross Domestic Product of Sri Lanka grew at an annual average rate of 6.8 per cent in real terms. This rate of growth was nearly four times as high as the average annual rate of growth in the previous seventeen year period from 1960 to 1977. This spectacular improvement which came after several years of stagnation, was accompanied by a substantial reduction in the level of unemployment and an even more substantial increase in the level of public and private investment. The World Bank Report, while endorsing the success of Sri Lanka's new economic policies, also expressed concern at the serious economic difficulties which the country has faced since 1980 and the grave threats which these problems pose to the continued success of the Government's development strategy." [OFFICIAL REPORT COL. 1067 & 68; 23.7.1981.]

Then he also states :

"Under these circumstances, the IMF representative said, our country richly deserved the continued support of the international community to see the economy through this very difficult period."

Further on, he states :

"They were all congratulatory and supportive."

Now, Sir, this is the growth of 8.5 in 1978, 6.2 in 1979, 5.8 in 1980 and 4.5 in 1981. I said yesterday at the Government Parliamentary Group that according to the figures found in

Budget speech at page 48 the growth this year, 1981, was 5.5 I said in the Government Parliamentary Group that I am challenging some of those figures. I say that the growth in 1981 was 4.5. I say that on the authority not of Mr. Rasaputram. I am reading Sir, not from Mr. Rasaputram's notebooks which are hidden, but from the quarterly Economic Review referring to Sri Lanka (Ceylon), from the Economist, an international book, page 2 last line.

"On the basis of the above developments, GDF is now forecast to expand between 4-5 per cent during 1981."

On the next page, they have worked it out at 4.75 per cent. This is the 2nd Quarterly issue. Then in their 3rd Quarterly issue they have worked out the GDP to be 4.5 per cent at page 3. I said yesterday, "I will bring internationally recognised books to contradict some of these figures", and here I have quoted. The growth in 1978 was 8.2. I congratulate him on that, because it bears out the correctness of the position that His Excellency took to have an open policy of economic development. There was undoubtedly a growth of 8.2 per cent. That is an achievement. But one must not shout too much about it because it says:

"Compared to the previous period"—

That is Mrs. Bandaranaike's period—

"The growth rate is about three time."

He ran a race and our Friend won by 8 lengths—really 8.2. But with whom did he run the race? With a lady well known for her arthritis in her leg!

Now we will compare with the other horses, the other countries, and see whether we can boast that we won by 8 lengths. This is a book sent to us by post by the Central Bank and it is known as "Progress, September 1981" written by Santiapillai. He gives on the second page the

growth in other countries during the last period, that is, from 1970 to 1976, a six-year period. How have other countries fared? Singapore 7.3, Taiwan 5.7, South Korea 8.2, Sri Lanka 1.1!

Now I got my grand-daughter to draw a chart. I want to show the Hon. Prime Minister the chart. This chart shows that the growth is going down, not up.

சுரீ. ஸ்ரீமதாசா மனா

(திரு. ஆர். பிரேமதாசா)

(Mr. R. Premadasa)

Are you holding it upside down?

சி. டி. சி. சுவாமிநாதன் மனா

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

No, No, I like to hand it over to you. It is because of difficulties and so on, but it raises a point. When I saw all the complimentary references I had a suspicion. I thought, "My goodness, these fellows must have been off their heads because people in the World Bank are knowledgeable people and to pay such big compliments to Ceylon!" I thought this cannot be; they must have had an after-dinner session and, after the champagne had gone to their heads, they must have looked at Ceylon's development. And I was absolutely correct because here I have got an account on the newspapers.

"Two prominent members of the Sri Lanka delegation to the Joint World Bank/IMF Annual Sessions in Washington last week were removed at the eleventh hour by the Minister of Finance & Planning in Washington itself. This occurred after an after-dinner strategy session"—

I am borne out; kindly listen to this:

"where the Minister himself blamed the two officials in his Ministry for not having done their homework."

I beg of this Minister: here are these two officials who are blamed for not doing their homework. They were in a far country having left their families in Ceylon. They werethinking of the delays in their homework here.

What is this 8.2 per cent that we are always boasting of? Anybody who knows elementary economics—I do not know much economics; I studied a little and got through somehow or other—knows that Ceylon's development must depend on agriculture and manufacture. They are the cardinal points of development. How much has agriculture contributed to this 8.2? 0.41 per cent in 1978, the highest year. Manufacture has contributed 0.801 per cent. So both agriculture and manufacture have contributed only 1.2 to this 8.2 per cent. Who contributed the rest? Yesterday, the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) said that it was trade and industry; it is trade and services. Now what is trade and services? One might think that trade and services also contributed. Trade and services do not create wealth. The wealth is created by nature; what man does is added value to nature. So that when trade increases what happens? The poor man is robbed. The rich mudalali gets richer. The grasp goes on. The poor man gets poorer and poorer and the mudalali gets richer and richer. Income tax gets diddled and inflation rises. Sri Lanka requires agriculture, more agriculture, and better agriculture; and what else do we require? Industry also. We require industry based on the resources of Ceylon and not industry protected by tariffs or protectionism and given artificial respiration. Dr. N. M. Perera called them 'seenibola' industries. That is not the cure. The main case of development lies in agricultural development and in manufacture. In those two branches where are we? 1.02 million out of these 8.02 is only agriculture, manufacture; trade services the balance. What has happened? Now look at the figures. In 1978 agriculture was points 4.01; 1979, 01; 1980, 1.09; 1981, .01.

My Friend the Hon. Minister of Finance, will say the agriculture performance is so bad because there was a fool called M. D. H. Jayawardane in charge of plantations in 1978 and 1979; that is why the agricultural production is not so good.

[உதி. டி. உதி. சுவரீட்சிண மகனா]

I might say Sir, that I am proud to find that my work now as Minister of Plantations, is now being done not by one Minister, but by four Ministers. The experienced President doing tea and rubber; Sri Lanka's best agriculturist, the Minister of Plantations from Weligama, the best planter that we have of Charlemond Estate looking after tea small-holdings. The smiling Minister of coconuts, Mr. Harold Herath, who knows so much about coconuts that he is now writing about onions also; and the hon. Member who deserted from the TULF from Batticaloa, Mr. Rajadurai, who is doing palmirah trees—who else is better to do palmirah trees than Rajadurai? But where is this production?—after these people had been entrusted with these industries by His Excellency, the most experienced gentleman, having been Minister of Agriculture. Can you beat Harold Herath for coconut? Can you beat Monty for rubber and tea, and for opening rest-houses? What are the results?

Sir, as ex-Minister of Plantations, I must say how happy I am. Sir, you might think of the Sinhalese saying, “ආදෙන් බිමට වැටුනාම ඒකත් හොඳයි කියනව”. “When you fall from the bed to the ground, you feel the ground is also all right”. I am so happy Sir, that I have been relieved of this work because, my good Friend, the hon. Minister of Fianance used to ask so many questions: Look at the difference between grade No. 1 and No. 2. It is Rs. 2. In my time it was only 25 cents. What can I say, Sir? I gave the Singapore prices. Now it is Rs. 3. I am happy, Sir, that I am not there today. What has happened in the last three years is known to us all. I do not blame anybody. There were adverse weather conditions and all that during the period. I had the most difficult time in trying to get rid of bar-keepers who were in charge of the plantations, I had to take over estates from 26 bodies—co-operative societies, ex-Members of Parliament, the Usa-

wasama and various people who were in charge of research stations. I know how difficult it was for me. I am not saying anything that is insulting to any hon. Member, but one or two were cases there were of dismissed. Tea and Rubber Control Inspectors who were in charge of lands because they had somebody in high places and they wanted their places kept. Everyday, when I was in office, I used to get abused. Anyway, Sir, I do not propose to go into those matters, and I will stop that aspect of my speech here.

Coming to production, the highest figure of production was 8.2. They say that nature it is that creates wealth and man adds value. The founder of Economics Adam Smith—my Friend, the Minister of Finance, does not believe in his theories; he has said about a hundred times that his theories are as dead as the dodo—has said that there are two things, one is productive labour and the other is unproductive labour. Productive labour is labour that is connected with agriculture and agriculture-based industries, while trade and allied things are unproductive. That is why the communists do not believe in trade.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! How long will you be going on?

உதி. டி. உதி. சுவரீட்சிண மகனா

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)

(Mr. M. D. H. Jayawardena)

About half an hour, Sir. I have not come to the important point yet.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

There are 15 other hon. Members waiting to speak. Carry on.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා

(තිரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

They might think I have broken a promise. I have very serious matters to raise, and I said I would tell you why I am supporting the Budget.

This year, production has been 4.5 per cent. There is a reference in the Development Finance Corporation Report also to that and it says that it is due to petroleum products. The hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasi-thamparam) said that the increased production is due to petroleum products and the garment industry ; not for agriculture or manufacture. I do not propose to say anything more on that matter. This great improvement of ours is nothing much to boast about. Our increases in production are illusory and based on shifting sands and not on a firm foundations.

ආර්. ජේ. දෙස මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)
(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Some of these matters you could have taken up during the Committee stage.

එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)
(Mr. M. D. H. Jayawardena)

Now I am coming to why I am supporting the Budget.

In the first Budget Speech of 1977, the Hon. Minister on Finance gave the objectives of the Budget. He said that it was for the revival and resuscitation of the economy which was at breaking point ; to restore vitality to our agriculture, plantations, industry, fisheries and our trade ; stimulate domestic savings and investment ; reduce pressures on the balance of payments, and move forward from economic stagnation to economic growth. Those are the objectives that the Hon. Minister stated on that day. We will see whether in this Budget we are continuing those objectives.

Firstly, about the cost of living and inflation—this is a thing that plagued us then and is plaguing us now. And what have we done ? Many hon. Members have spoken about the salary increases. So I do not want to take the time of this House by repeating any points on these matters except one for hon. Members to know. That is, that in 1931 the daily wage of an agricultural worker was 50 cents while today it is Rs. 18 ; the wage of a skilled worker was Rs. 1.12 to Rs. 2.38 while today it is Rs. 30 a day ; a Government worker's salary was Rs. 22.50 going up to a maximum of Rs. 30, while now it is Rs. 495 going up to Rs. 695. A junior clerk then started with Rs. 40 and went up to Rs. 100, now he starts with Rs. 560 and goes up to Rs. 870 ; a senior clerk then got Rs. 75 and it went up to Rs. 450, but now he starts with Rs. 892 and it goes up to Rs. 1,580. A civil servant then got Rs. 625 as a cadet and when he passed out he started with Rs. 750 and on confirmation he got Rs. 875. Now, a civil servant starts with Rs. 1,013 and it goes up to Rs. 2,437. Then they had no secretaries. Now a Secretary starts with Rs. 2,652 and it goes up to Rs. 2,927.

These figures are both relieving and distressing.

ඒ. එම්. ආර්. ඩී. අත්නායක මහතා
(නියෝජ්‍ය උසස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க—
உயர் கல்விப் பிரதி அமைச்சர்)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake—Deputy
Minister of Higher Education)

ගරු නියෝජ්‍ය කළාකායකතුමනි, අය වැය ලේඛන විවාදයට සහභාගි වීම සඳහා මම දන්න භාවයට අණවූ පක්ෂයට දී තිබෙන්නේ පැය 30 යි. ඒ නිසා කඩුවෙල ගරු මන්ත්‍රීතුමාට තමුත්තාත්තේ පැය දෙකක් දුන්නොත් අතික් මන්ත්‍රීවරුන්ට කළා කරන්න අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා අණවූ පක්ෂය වෙනුවෙන් මම කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිනවා, කාලය ඉතුරු කර දෙන්නය කියා.

ஈ. பி. விசேஷி மஹா (காரிஸ்பத் துவ)
 தேவன)

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி—ஹாரிஸ்பத் துவ
 இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. R. P. Wijesiri—Second Harispat-
 tuwa)

நமீன் நான்சே லு கைபமன் வெலாவின்
 னர்நடி ரீசெ.

சுரன் இன்னைபெலெ மஹா

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

புயலுன் மீதின் து 15 க் னர்நா.

பி. பி. பவலர்மஹா

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

பெலிவின் ஓன்ந மன்நிதும, மம
 கியன தே நமீன் நான்சே லு னெயெம
 புவேசனவன் வெநலா.

பி. பி. ஈ. பி. அந்நாயக மஹா

(திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க)

(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

மெ விசேஷயென் கியா கிவின்நே புவே
 சனயன் நுநி கிசெ.

பி. பி. பவலர்மஹா

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

—It has got a relieving feature as well as a distressing feature. The relieving feature is that the clerks and those at the bottom have in the last ten years got big increases in salary compared to the people at the top. Now, the Government has accepted the Tennakoon Committee recommendations that those at the top also should be given an increase.

All these years the efficiency of the civil service has been blunted. Now that we have freed them from income tax, I think, we will have an efficient civil service. The Minister of Public

Administration would say that five good old civil servants were worth the entire Kachcheri staff. We do not have an efficient service. Efficiency has been blunted because those who cannot find a good job in the private sector enter the Government Service. So, I congratulate the Government for having given an increase all round and for not forgetting the civil service, which was the backbone of our country. That is the first point I am making.

The second point is how to correct this adverse trade balance? What have we done? His Excellency the President has appointed a committee on tea. Then my Friend the Minister of Finance has reduced the duty on teas and he has also reduced the duty on rubber. I have been agitating for the last two or three years for a reduction of duty on tea.—[Interruption]. Since there are other hon. Members who want to speak I would ask my Friends to read page 33 of the World Bank Report of last year where they say that the duty on tea in Ceylon is too high. In Kenya there is no duty on tea and today in India there is no duty on tea, and we are expected to compete with these countries which have no duty on tea. We spend half the amount of duty on tea and send our good Minister for Plantation Industries to Japan, to those Geisha Houses, to teach those people to drink black tea instead of green tea.

நிசன்க விசேஷி மஹா

(திரு. நிசன்க விஜேயரத்ன)

(Mr. Nissanka Wijeyaratna)

It is rather an unusual term. Will he explain what goes on in those houses.

பி. பி. பவலர்மஹா

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I will have a private talk with him later on that. His Excellency the President has started the giving of prizes for exports. Prizes are to be

given to people who export. But I cannot understand the ridiculous way in which it is worked. They have already started calling for applications. When you start a competition you must show what you have exported for 1981. They want the exporters to show what they have exported for 1980. They are going back. In a competition you must look forward. If you are having a competition then you must prove that you have done better in 1981 than in 1980. You must have a competition from this year. I am glad that the Government has taken seriously the question of increasing the exports. That is not all. The sliding duty for coconut has been entirely removed. Coconut planters are very well off. I am also a coconut planter. I am also very happy. Then we are going to get Rs. 1,450 for nuts although, of course, the poor people may have to pay more whether there is coconut oil or not. But, anyway, because the price of fertilizer has gone up, maintenance also has gone up. To get my nuts plucked I have got to send people to Nattandiya and pay Rs. 900, and those people get Rs. 200 a day for plucking the nuts. That is the situation. Therefore, this amount of Rs. 1,450 is not too much, but I am saying that it is a great relief that has been given to the coconut industry.

In regard to the rubber industry I spoke a number of times, and what happened? In March the Hon. Minister of Trade in his speech hinted that the duty would be reduced. It took five months before the duties were reduced. In 1979, when the wages for tea and rubber were fixed, I wanted the duty reduced. It took nine months before I got the duty reduced. How could plantations maintain themselves? They did not have the money and they fall into debt. What could the Hon. Minister of Plantations and his Deputy Minister, who are looking after the JEDB and the SPC, do? The JEDB got saddled with Rs. 496 million, and they ran into debt because the Treasury would not

reduce the duty. The SPC ran into a debt of Rs. 196 million. What is the result? The cost of production of tea has gone up by 40 cents because they have to pay the banks. Owing to the debt, they have got to pay 40 cents more as cost of production, and as duty about half the price of the product. How can we be competitive in the world? How can we compete with other countries?

I will give you an example, the Ceylon Tea Centre at Piccadilly. I do not know whether you have been to Piccadilly by day or night!

கிசேச்சு கலாநாயகருக்கு

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please. Try to wind up in five minutes' time.

உ. வி. உ. வி. சுவாமிநாதன்

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

I have got three more points.

This Tea Centre is in the heart of London. It had been given out on a 99-year lease. They said, "The Government has a 99-year lease; please get this repaired, but you must keep the centre as it is." They wanted £. 150,000 to improve the Tea Centre. The Tea Centre could have housed not only the Tea Centre and the restaurant; it could have housed Air Lanka, the Gem Corporation, Lak Sala and so many other government departments. What did our friends do? They gave it to a developer, an Englishman, and they said "We will lease a portion of it for the Tea Centre." Have you ever heard of a thing like this—sacrificing something that we have and giving it to another man to develop it, and we are leasing a portion of it! That is how our exports are being promoted.

Though my Friend the hon. Deputy Minister of Agriculture was interrupting, I am very happy that your production of subsidiary foodstuffs is increasing. Also, you are now giving higher guaranteed prices, and the allocation for agriculture is as high as is possible. Only Rs. 50 million has been cut from nearly Rs. 1,000 million. So I am happy about Mahaweli, about agriculture and production being done, and our external assets being stopped from being frittered away. These are some of the reasons why I am supporting the Budget.

நியோசன கமிட்டியினர்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! Make this the last points more.

சி. டி. சி. சீவசுந்தரன்

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

No, Sir, there are just two or three points more.

Then, with regard to the reduction in the manufacturing duty, now all people can improve their factories. The Kaduwela Iron and Steel Factory is 20 years old. That can be replaced because the Government is not going to get any reduction in duty. So there will be an increase in manufacture.

One more point, Sir. There is the question of revenue. I will not read the reports; I will just give the references. I am referring to the World Bank Report, page 26, paragraph 2.18, where they say that in 1982 you can collect revenue of more than Rs. 2 billion. They also say that your collection system is faulty and that if you have a proper collection you can collect much more. That is at page 10 of the World Bank Report. They also say that Government revenue to the GNP is only 19.7, while expenditure is 43, and so the Budget deficit is 23. Therefore they say, you can collect much more revenue if you get the Inland Revenue Department to do it.

Then you have stated that you have no revenue. I am suggesting some things, but you need not do it in this Budget; you may think of it for the future. You have not collected taxes from produce brokers. They promised His Excellency and me to pay at least 40 per cent of their profits from the sale of estate produce; but they have gone free; they are giving alms-givings and putting up hotels in Anuradhapura and have forgotten their promise.

Then, with regard to gem auctions, Mr. Esmond Wickramasinghe, a committee member of the UNP, at page 17 of his confidential report to the UNP committee members, has said that we can collect at least Rs. 2 billion from gems.

The banks are making enormous profits. I have got the figures for this year. This year the local banks have made Rs. 658 million profit. Foreign banks, which started only a few years ago, made a profit of Rs. 227 million. Please have a further 10 per cent tax on them.

Then at page 9 of your Budget speech you have said:

"Yet, we are having a conscious policy to reduce tax."

Are you having conscious policy to reduce tax?

நியோசன கமிட்டியினர்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! How long will the hon. Member take?

சி. டி. சி. சீவசுந்தரன்

(திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்தனா)

(Mr. M. D. H. Jayewardena)

Sir, just permit me only to read this. He said in his 1977 Budget speech:

"We are raising income tax because we are not a capitalist party but we are a socialist party."

[එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන මහතා]

I am asking him to kindly renew that. I will speak during the Committee stage and tell you how we can do it. You have disintegrated income tax between husband and wife. They pay separately and less income is coming. That can be given thought to.

One last point. I am taking this up with His Excellency the President. I have done everything possible. I have three times in the Cabinet opposed higher compensation for rupee companies. I spoke in the Government Parliamentary Group. Of course, there was big noise and sound, but nothing happened and it was passed in Parliament. When I read in the papers Ramanayake's statement that Rs. 1,000 million extra was being paid to the rupee companies, I sent a telegram to His Excellency, and His Excellency sent me an acknowledgement that he had received the telegram. What more could I do? At the last meeting not the last meeting but the previous meeting—I spoke to His Excellency in the presence of the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Jabir A. Cader) and said: "Sir, this is a great crime. Please stop this. Rs. 1,000 million is not cadju nuts." I will not speak more on this matter because I am expecting His Excellency to give me a hearing on this subject. That is all I wish to say except just to read from a poem I found in a book which a man gave me when I was in hospital. This is what it said:

"But most shall he sing of Lanka
In the brave new days that come
When the races all have blended
And the voice of strife is dumb
When we leap to a single bugle and
March to a single drum
March to a mighty purpose
One man from shore to shore
The stranger become a brother
The task of the tutor o'er
When the ruined city rises
And the Solace gleams once more

Hark! Bard of the faithful future
Hark! Bard of the bright to be
A voice on the verdant mountain
A voice on the golden sea
Rice, child of Lanka, and answer!
Thy mother has called to thee."

While I was in hospital, in the intensive Care Unit, looking at the roof and thinking my last had come, it flashed across my mind, My God! my Friend Ronnie last year built a monument in remembrance of Mahabalage Don Henry Jayawardena with the epitaph Rs. 3,000 million has been passed in Treasury Bills without a whimper or murmur." I want him to correct that—not Rs. 3,000 million but Rs. 10 billion. I thought, here is a man who, according to his talk to the nurses, had sacrificed his job, sacrificed his pension, sacrificed his estates, sacrificed his buses, and had done that kind act for me; I must do some kind act for him. So, I called my children and said: "At Lipton Circus there is a great statue of de Zoysa. There is another great man from Moratuwa. Please put up a statue for him because he said here:

'If these policies and programmes are continued—the policies of growth and distribution of development and social equity as be fitting a truly democratic socialist government and a democratic socialist society—then after 1990 Sri Lanka should be a very different country to live in. The people of this country will then be eternally grateful to President J. R. Jayewardene and those who initiated these policies and programmes which brought them to the promised land.'" (Official Report, 23rd July 1981; Vol. 15, Col. 1080.)

As I said, this is the place to put up the statue—Lipton Circus—but see that the statue carries his rolling plan under his arm and kindly put this inscription: "To the sacred memory of Ronnie de Mel, who passed away in the Bahamas on his way to the promised land—erected by the beedi smokers of Ceylon without world aid."

Thank you very much.

නිශ්ශංක විජයරත්න මහතා (අධිකාරණ
ආමිතුමා)

(සුරු. நிலங்க விஜயரத்ன—நீதி அமைச்சர்)

(Mr. Nissanka Wijeyeratne—Minister of Justice)

Mr. Deputy Speaker, it is indeed pleasant to be able to follow the hon. Member for Kaduwela who for the last hour or more enlivened the proceedings of this House with much that belonged to the Estimates discussion and much that was irrelevant to the Budget. The hon. Member, Mr. Deputy Speaker, was apparently influenced strongly by his school itself, and we heard him with great gusto reciting the poems of Rev. W. S. Senior. The impact of Trinity College should apply to him in his dissection of financial policies—"respice finem". I do hope that in analysing a Budget one would seek to understand the objectives. He commenced his speech by saying that one should not put too much of salt, but I might say "කොද්දට ලුනු දැමීම මැඩිසි." I think he should also realize that discussions in this House, however interspersed they are with levity, must build up a coherent picture, whether they be in support or in criticism. We really do not know whether he is supporting or opposing the Budget. In fact, when he spoke of a white leghorn at the commencement of his speech, I was reminded, when listening to him, of a long-legged gane fowl struggling to peck at the nearest bird. Perhaps, in the periphery of Colombo there are many cockpits. But I think he should realize that when he criticizes the Budget he criticizes the Government and the party of which he is a member and also, by implication, the very leader he praises, he embraces, he loves and whom he wants to support.

He spoke of three rolling plans. He spoke of an unweildy subsidy for the National Savings Bank. He claimed an intimacy and friendship, from his hostel days and room days, with the Chairman of that institution. He was irritated with the benefits that were bowing to the smallholders in the tea industry. I am happy, Mr. Deputy

Speaker, the unkind words that were said were not included in the proceedings of this House. He was perturbed at the devaluation of our currency, at the fact that the pound was nearly Rs. 39 or had trebled—not the Rs. 13 he was used to. But he never spoke of the high increases in rubber from the days when it was six cents in his youth, an increase of which he is not one of the least beneficiaries. He quoted from the report of the Chairman of the Development Finance Corporation, and he said that the Chairman had impressed upon the Government, in that report, where appropriate steps should be taken despite the unpopularity of the measures. At the same time, he is satisfied with some aspects of the Budget. He is only, apparently, dissatisfied with a claim of the Hon. Minister of Finance for certain percentage increases, which he says are not borne out by facts, though, of course, he admits to an increase. Mr. Deputy Speaker, perhaps, he would be one of the first to admit, and he does so by implied criticism, that there are lies, damn lies and statistics; though he has a penchant apparently to quote.

But, I think, Mr. Deputy Speaker, there is something more Mr. De Mel, the Minister of Finance, seems to be his *bete noir*. May I, in this connection, since he has lapsed into poetry, quote a few lines based on a parody of the well known Dr. Fell, which, I think, he knows from his school days :

I do not like you, Mr. Mel,
The reason why, I cannot tell,
But, though this Government is
doing well,
Say, It's still not heaven, but is
hell !

Mr. Deputy Speaker, I think, it is essential for us to realise that the main ingredients of a budget are the revelation of the objectives and the broad measures by which they are sought to be achieved. I think the Hon. Leader of the Opposition will

[නිශ්චය වූ විෂයයක් මත]

remember how many years ago—I think it was in 1956—the founder of his Party, Mr. Chelvanayakam, said in a budget debate:

“Under modern conditions the budget is no longer a mere financial measure designed to balance revenue and expenditure. It is an instrument of national economic policy by which the government tries to achieve a high level of employment, an optimum level of production, high levels of income, and above all maximum levels of economic development warranted by scientific progress and technological advances.”

I will also remind this House, Mr. Deputy Speaker, of what was said some years back by a political leader no longer living, but was a distinguished Member of this House, and a Minister of Finance, Dr. N. M. Perera. He said: “Due to an inability to regulate national and international causes there was an imbalance as far as government finances went.”

Again, in 1964, he said:

“The age of miracles had passed. In the field of political economy there were no miracles. We have, therefore, to take certain timely action.”

I think, Mr. Deputy Speaker, we must accept this basic fact, it is not the minor details of a budget that really ought to concern us, but the main features. The main strategy that has been outlined by the Hon. Minister of Finance are, in my view, in the view Government, and no doubt in the view of majority of the people of this country, stand well balanced, and looking at it from a pragmatic point of view, the only sensible measures that could be proposed in the context in which we find ourselves. The Hon. Finance Minister's Budget seeks investment for long term development. It seeks to bring inflationary pressures under control and to improve the balance of payments position. The objectives spelt out, as I mentioned, are no doubt conflicting, but they must needs be achieved in some form of crystal synthesis while keeping to the commitment of social equity. In the

context we find ourselves in when government is facing a conflict at its worst economic morass to which, Sir, domestic and world events have made their contribution, today we had a reference in the newspapers to a more pertinent speech by the chief figure in the USSR, Leonid Brezhnev. He pointed out the tremendous problems that Russia was faced with, problems that have rendered them unable almost, as I am sure the Hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) will agree, to extend to the COMECON those necessary benefits they will want to out of the economic generosity and trade prospects with Western Europe. Mr. Brezhnev was very clear when he spoke of the magnitude of the problems facing the USSR. He also admitted too, and had the courage to admit, the agricultural weakness in that vast Continent, where production was almost minimal and he sought to find the answer for the lack of productive capacity in the personnel factor. I do not think he could have admitted to any defect in the political ideology and the system to which he was committed, but he sought within the framework to affix the responsibility on the lack of personal effort, and even in respect of industrial production he drew attention to the fact that those invested with the duty of managing the economy—one might say, the bureaucratic commissars or the technological personnel, the managerial class, the ministerial class—had a need to improve on their own capacity for management, both administrative and financial. And those are precisely some of the chief features in our small country that have been emphasised directly and indirectly by the Hon. Minister of Finance in the present Budget. But it goes to an earlier period. You can see the germs of it in 1977 when the first Budget was presented and certain clear objectives were set out; and this Budget is a continuity of that Budget presented by the Hon. Minister of Finance.

It is true that before the world prices escalated in regard to the energy requirements of our country, before our own commodities fetched less in the world market, there was a brief period of euphoria. But one cannot blame him. It was a euphoria that any Minister of Finance in any Government in any country would have suffered from.

In this connection I would like to draw attention to what Dr. N. M. Perera said. Quite often a Minister of Finance, he said, had to face criticism by exaggeration of his past speeches. In 1964, when he presented his Budget he said that criticism was to be expected, particularly in politics. He admitted to a great difficulty, but he said he was thinking of a long-range point of view. He spoke of the escalating costs and adverse trade balances. At that period there were the problems that arose in trade with the then major trading partners, Burma, Japan and India where, in the case of India, on a small crop an unjust trade pattern was obtaining: at a time when arecanut was sold in Sri Lanka at Rs. 8, it was sold in Bombay and Madras at Rs. 200. That was what Sri Mohamed Yunoos pointed out in his book on "Passion and Politics" when he said in a small matter like that, generosity had not been extended to a neighbour. But these are inevitable. The world of trade is hard. It was pointed out by Lord Canning a century and a half ago that all nations in trade, in commerce, like the Dutch of the day, gave too little and asked for too much.

The question of insufficiency of goods for trading, foreign exchange difficulties, the question of textile inadequacies—all those and more are the running burden, the running theme in the complaint and lamentation of any Minister of Finance in any country. They were true of all the previous Finance Ministers. They are still true of this Finance Minister and will be true of all Finance Ministers in the future until such time, in perhaps a distant future, when we can catch up with the more advantaged

countries of the world who through privilege, power and position—be they of the Eastern or the Western bloc—keep the Third World in subjection in some way or other.

He admitted in 1964—I quote him particularly because he was the first "socialist"—I use the word within inverted commas—someone who stood against us, the Hon. Minister of Finance whose policies claim to represent those of the Left Movement to which those parties were committed over the years. When he spoke of textile rationing then, he spoke of you in the SLFP Government. The introduction of textile coupons led to a mass outflow into the black-market; but he expressed happiness with the provisional figures of the Central Bank, where he said the G.N.P. in money terms was 4.8 compared with 4.05 in 1962; but that due to price increases and population increase, the per capita real product in 1963 had declined by .08 per cent as against a rise of 1 per cent in 1962. He admitted that capital formation in 1963 declined by nearly 4 per cent due to a slowing down of investment in building and transport caused by the restriction in the import of building materials and escalation of transport costs. He referred to an inevitable conflict between the conservation of foreign exchange and stimulation of local industrial enterprises and domestic price stability. He pleaded for increase investment. I must refer to 1964 because that is the benchmark as far as the critics of this Government are concerned in the finance management of this country; but he pleaded for increased investment in both public and private sectors because he said it created new employment and new income which increased the demand for consumer goods.

He admitted, however, that the increase demand in the context of restricted imports, and an inevitable time-lag between setting up an industry and realization of the product,

[සිංහල විපර්යාස මහතා]

coupled with an in elastic supply of local goods, leads to price increases; and he said that increase in the price level was an inevitable and prominent feature in under-developed countries such as Sri Lanka in the context of economic development and of world price trends; but he said it was a necessary price a country had to pay for economic development, for stimulation of local industrial expansion and conservation of foreign exchange. Had the terms of trade been more favourable, he said that Sri Lanka might have been able to push off the worse effects of inflation for some time. Unfortunately that had not been possible. In the alternative, he said the Government must be ever vigilant in order to minimize the evil effects and contain inflationary trends within manageable proportions.

Mr. Deputy Speaker, the basic position has not changed as far as economic management is concerned. The broad pattern still obtains, and it is well worth for the Sri Lanka Communist Party which stays without its former mainstay now, alone in this House, to realize that the Budget that they praise has been introduced by our Finance Minister, a Budget which according to Mr. Pieter Keuneman has more to be praised than the previous budgets of Mr. Ilangaratne. For he admitted too the undesirable hardships, the burdens that had been heaped on the poor by the SLFP until the LSSP entered that Government for the first time. It is to the credit of the present Minister of Finance that he has introduced a Budget that has consciously sought to alleviate the hardships that had weighed heavily on the poorer sections of the community, particularly on those sections of government servants who are so sorely pressed and crushed as if between the jaws of the traditional *giray*, as expressed so effectively in the similes and metaphors of our country. It is a matter of great consolation that one who began his public life in the Government Service should remember

ber the large number of impoverished government servants, particularly of the lower grades who, despite the benefits that have been conferred by this Government in salary increases, are now faced with the brighter prospect of more advantageous conditions; and for the first time, what no other Government has been able to do and what many of the critics of this Government when in power did not want to do, has been done—the cost of living has been tagged on to the wages and salaries that would be paid to them.

Mr. Deputy Speaker, it is a matter of great satisfaction to me—and ought to be specially so to the learned Member for Kaduwela (Mr. M. D. H. Jayawardena) who preceded me and spoke so much of rural agriculture—that the specific benefits that will flow in the way of replantations, in the case of tea and in the way of replantations and new plantations in the case of rubber and coconut, in the benefits that are sought to be passed on through the banks by easy term loans, in fertilizer—all these aspects—will contribute to a regeneration, a new dynamism, particularly among the smallholders of Sri Lanka.

There were some criticisms about the paucity of documentation and lack of Central Bank Reports made by Members of the Opposition in the course of this Debate. I would like to mention that the Central Bank's Annual Report is submitted to the Minister of Finance in terms of the Monetary Law. It is submitted in the month of April every year. The Central Bank, however, publishes monthly bulletins which are available for sale, and any of them could be bought at the sales counter of the Bank. Quite often, through their inertia, many critics do not seek for data where it is available, and then unload their burdens for lack of intelligence information by an unjust criticism of the Finance Minister.

In regard to food stamps it would not be irrelevant to mention here that the scheme is now covering one half of the total population of Sri Lanka. The Budget has provided a sum of Rs. 1,687 million to finance this. A survey that was conducted by the Plan Implementation Department has shown that nearly one-third of those under the scheme do not deserve assistance. Whoever the reporting officers, whether they were officers appointed by this Government or were left-overs, hang-overs, of the previous Government, they have complicated the entire scheme from its inception.

There are self-employed persons owning tractors, vans, lorries, whose incomes have not been correctly assessed, and as a result of this the truly indigent person could not be adequately looked after. If underserving people can be eliminated from the benefits of the supports that the Government extends, it would definitely be possible to enhance the assistance for the poorer sections of the community. The Budget has however provided an additional Rs. 50 million so that the identified poor could receive enhanced payments. In that way these payments can reach the poor. If the Opposition has a better mechanism to do so and if they have a genuine love for the poor of this country, they can pass it on to the Hon. Minister of Finance who would not be unwilling to consider it.

A sum of Rs. 100 million has also been provided to cover the subsidy on infant milk foods, mainly, Vita-milk patronized by the poor. At the same time the subsidy on products like SMA and Enfamil has been removed as they are presently bought only by the rich. A subsidy of Rs. 50 million has been provided on fresh milk purchases by the Milk Board, which would help to keep the retail prices at their current levels.

Mr. Deputy Speaker, one of the great things claimed by the SLFP Government was the introduction of the Thamankaduwa Project. It is not—

ஊர். பி. விஜேசிரி மஹா,

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி)

(Mr. R. P. Wijesiri)

You are wrong. It was opened by the late Hon. M. D. Banda.

நிஸ்ஸங்க விஜேயரத்ன

(திரு. நிசங்க விஜேயரத்ன)

(Mr. Nissanka Wijeyeratne)

Excuse me ; long before Mr. Banda came there the Thamankaduwa Project was there as the hon. Member for Medawachchiya (Mr. Maithripala Senanayake) mentioned. I am not criticizing you for it, but if you were correct I would certainly have admitted it. I am not trying to enter into a controversy, but I must say I remember how I went to see it, how vast monies were spent, so that the officials and politicians could better look at the elephants that came to damage the pasture lands. Never have I seen in the name of children so much pleasure being made available to the rich !

There have been funds to repair small tanks and in this connection I must say that one of the criticisms that have been levelled, and levelled from the time of Mr. Philip Gooneratne in the first MEP Government and subsequently by many international bodies is whether we are maximizing the utilization of our resources that are available in the vast range of small tanks and their subsidiary network, because with their infrastructure, services, schools, roads and other facilities, and with minimal costs a tremendous upsurge could be obtained in agricultural production. In that particular field a vast sum of money has been made available in the present Budget. A sum of Rs. 425 million has been allocated under the decentralized budget to meet capital expenditure of a local nature. These monies could be utilized for repairs of small tanks. Besides, the Budget has also provided a sum of Rs. 543 million in 1982 for repairs.

[නිශ්ශංක විජයරත්න මහතා]

and maintenance of large and minor tanks under the Votes of the Irrigation Department and also a sum of Rs. 30 million under the Votes of the Department of Agrarian Services to repair village tanks. These amounts are based on the implementation capacity of the department, and there is no question of inadequate finances in that vital sphere.

Mr. Deputy Speaker, as I said before, attention to the small tanks is vital. The Government has made a very valuable administrative decision recently where the irrigation fund will be available to the Hon. Minister of Irrigation for utilization on those aspects of minor irrigation development for which no other source of finance has been provided. This is essential, and it will give a greater degree of flexibility in operation.

But there is one thing we must all bear in mind. All of us are able to influence government servants who are field officers. Whether we are Members of the Government or of the Opposition, we must encourage them to visit the field. You cannot work the fields from within a government office. In the field of agriculture, it was most effectively put by one of the greatest plant leaders in the world, Dr. Borlaug, when he said, "Plants can hear but they cannot hear you if you are not out in the field." Similarly, in regard to minor irrigation works—the hon. Member for Vavuniya (Mr. T. Sivasithamparam) will be the first to admit it and the true leader of the SLFP will also endorse it for the SLFP—we cannot develop minor irrigation without being on the spot. You must visit it. Recently, we had an example in a particular electorate—it is worthwhile mentioning it here—where an estimate was prepared without officers ever having visited the site. These are the things that lead to frustration, and I mention it here, though it appears appropriate for the Estimates debate of the parti-

cular Ministry, because financial management and administrative management are an essential ingredient of our total budget conception. We must necessarily, through the supply of funds, through the development of the quality of the government servants, restore the highest traditions of ancient Sri Lanka and of British Sri Lanka, when the Government Agents walked from tank to tank and knew like the palm of their hand the areas they were called upon to administer. I think the hon. Leader of the Opposition, who knows of the long story of Percival Ackland Dyke, would be the first to support me in this view that I have presented.

In regard to the major irrigation works, some Members praised the Government. In fact some were full of praise for the Hon. Minister of Finance for the vast amount of financial support extended to the Mahaweli Development Scheme, whereas in the case of some Members of the Opposition there was a questioning of the Mahaweli expenditure.

Mr. Deputy Speaker, as the Hon. Minister of Trade and Shipping, speaking on this Budget, mentioned, no expenditure would be so productive for the future as the expenditure on any project that develops electric power. It is the white gold of our country. Any schemes where even the head-works are completed and where the flow of water is ensured to the turbines would by themselves be vital projects. Lake Chamoson in the Swiss Alps irrigates those fields. It is a vast concrete dam, but the hydroelectric generation potential was so significant in that economy that the Government did not grudge expenditure on a project of that nature. Even where only the head works are complete and the total distribution system is not undertaken, still intelligent people never question a project of that nature.

Many hon. Members of the Opposition, as of the Government, will remember how in the Elahera Scheme, due to the war, cement was not available and the Indian engineers could not construct the sluice. For many months the water flowed back into the river, the fields did not receive it. The fields were starved of water. From Diyabeduma onwards there was no water going, and it was the ingenuity and enterprise of Mr. C. P. de Silva that ensured that over three years the earth-work would be constructed and the water taken to Giritale. That is why I say that any amount of money spent on the headworks, on the impounding of water, and on getting that water into the turbines ought to receive the support of the entire nation. And once they are ready, it is inevitable that the distribution system shall be arranged and water will go to the parched fields or the new fields that are necessary.

But altogether a new policy is necessary to arrest the water wastage. In no country in Asia is there a wastage of valuable water as in Sri Lanka, not merely by the theft of water, but also by the unintelligent use of water by newer features entering and ruining of traditional operation of intelligent water use, as anyone who comes from the Wannu would readily admit.

Coming back to certain other aspects of this Budget, I draw the attention of this House again to the payment of the cost of living allowance. Wages Board awards and collective agreements presently cover over one million workers. The awards grant compensation on the movement of the cost of living index. Two years ago, Mr. Deputy Speaker, a collective agreement was concluded with the CMU for the payment of Rs. 2 for every point increasing in the index. This has been found to be acceptable to a union like the CMU led by a well-known revolutionary Trotskyite Marxist who claims to be one of the few

who still adhere to the unadulterated doctrines of their founding fathers. The public servants are given the same rate of allowance, and the blue-collar workers are expected to reach agreement in the near future. As far as the estate workers are concerned, compensation was frozen when an increase of Rs. 55 was given. This is now to recommence, and they too should receive compensation for increases in the cost of living index.

Inflation is a world-wide phenomenon. It is raging in the rich countries like the US and even in the oil-exporting countries. Our Government has followed the strategy of adjusting the incomes of the workers and the farmers to soften the impact of rising prices.

As far as the government servants are concerned, as I mentioned earlier, the benefits that are to flow to them are significant in that they had never been considered before and our attitude to them has been more generous. Even when there was a political strike, intelligent methods were sought to find a way for those who on their own gave up their jobs, for the Government does not recognize that the nature of the strike was anything but political. They were considered as having voluntarily given up their employment.

ආනන්ද් දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தலநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

Not at all. They did not want it. They struck work.

நிசங்க விஜயரத்ன மஹி

(திரு. நிசங்க விஜயரத்ன)

(Mr. Nissanka Wijeyeratne)

Sir, words of wisdom fall unqualified unsubstantiated, unproductive. I shall continue.

The generosity of this Government has ensured that many persons who voluntarily gave up their employment have been given the opportunity of being re-employed. This is much more than what your Minister of Finance

[கிள்கை விசேஷத் துறை]

did to the bank strikers in the City of Colombo. No Member of your party had the courage, not even your leader, to grant redress to those people. Your Government tolerated the brutal expulsion of the workers from the "Sun" group of newspapers. Your record in regard to labour management has been one of perfidious betrayal from the time of independence in Sri Lanka. My harsh words are not necessarily the answer. The answer was given by the people of this country and the workers of this country to your then illustrious leader in the General Election of 1977. They hope, by means of their policies, to come back. At an international FAO Conference, talking of his mismanaged estates, of his run-down estates, Mr. Kobbekaduwa, the then Minister of Agriculture—

அனந்த டசனாயக்க

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

After running them for four years what has happened to your estate activities?

கிள்கை விசேஷத் துறை

(திரு. நிசங்க விஜயரத்ன)

(Mr. Nissanka Wijeyeratne)

They are infinitely better than the muck-heap that you left for this Government in 1977. You can ask the labour leaders. And today the only tragedy of this Government has been not to dismiss that army of dishonest persons that crept through the back-door during the time of the SLFP, the United Left Front Government. The mass of personnel introduced—inefficient, unqualified, dishonest—are still fattening on the estates of Sri Lanka, and the day that muck-heap is cleared the estates can move faster towards their necessary regeneration.

அனந்த டசனாயக்க

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

You are talking through your ha. Hats are worn on heads and it is t

difficult metaphor for you, for you do not possess one.

அனந்த டசனாயக்க

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

Do not get annoyed.

கிள்கை விசேஷத் துறை

(திரு. நிசங்க விஜயரத்ன)

(Mr. Nissanka Wijeyeratne)

I am sorry, Sir. I should not get annoyed. I should have treated him with the levity that he deserves.

I would like also to draw your attention to some other aspects that were mentioned by way of criticism by the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody). He spoke of the building programmes. Those were essential building programmes. Escalation of costs must necessarily slow them down.

He spoke of the tragedy of borrowing. In regard to that, may I mention—that applies also to the comments made by the hon. Member for Nallur—the SLFP government of 1974 which had brought in Dr. N. M. Perera and the LSSP as their only partner in order to salvage their rather reducing popularity, to make up for their lack of intelligent thinking, after there was an unseemly burlesque over the Budget and their inability to meet the needs of the country—at that time they brought in the LSSP. What did your then Minister of Finance say? He thanked on behalf of the government—that included both the LSSP and the SLFP—the various countries, international organisations and various agencies for the economic and technical aid which they gave generously: Canada for Katunayake, Australia for the Rice Research Institute at Peradeniya, Britain for the Telecommunication facilities for Greater Colombo, China for the powerlooms and railway stock and for the BMICH, for Czechoslovakia for the tile factory, France for the Kandy Water supply, FRG for cement, Poland for hardware, USSR for the Steel and Tyre Corporation. There

was no discrimination between capitalist and socialist countries. When their begging had begun they took it in full measure from all sides that were disposed to grant. But it was their misuse of that foreign aid that led them into a parlous position as one of the West Indian countries was placed in before the election.— [Interruption.] The identification is left to you. You are entitled to fit that into any group that you want. It was because of the haphazard, lop-sided pattern of their industrial development, described by their closest ally as “the seeni bola industries of the SLFP heyday” that they were unable to stimulate development, they were unable to fix the scheme of priorities. And they descended to misplaced levity when an expenditure necessary for the people of this country was concerned. Despite the Constitution of 1972, what did they say? Dr. Colvin R. de Silva described the controls on pilgrimages and said, “Find a local road to heaven!” He was cleverer than the Buddha who impressed on his followers at least to visit four places sacred for pilgrimages.

Mr. Deputy Speaker, the basic thought behind the SLFP Finance Minister was that the country was fully capable of absorbing the taxes. But they also said, and this is very interesting to follow: “We will not pass on to the consumer in the form of higher prices, particularly in the case of cigarettes, or to the producer a low price, in the case of tobacco”. Then they said, very strangely, the cigarette company attempted to pass this increase of duty to the consumer or the producer. The government will have no alternative, but to control the price of cigarettes. What did they mean by that?

You introduce a budget, you have the tax proposals, you anticipate a difficulty and you know well that till a difficulty arises you cannot act! But, here, before the problem has arisen you blame the government that the entirety of the burden will fall on the taxpayer. It must first fall

on the taxpayer. If the mechanisms of government fail to save the taxpayer and the consumer from ill advised policies and devices, or the producers, then the next step comes. What steps did you take? And what did you contemplate? You said, we will have a new distribution system through the CWE. And what happened? You started queues unparalleled in the history of any under-developed country!

Mr. Deputy Speaker, the hon. Member for Attanagalla was very worried in his criticism about the possible silting of Kotmale. The Hon. Member for Kotmale laments the loss of Kotmale under the waters of the new lake. He was worried about its refilling by the silt from the hills. I do not know whether he has ever forgotten his close critical mentors. Member for Attanagalla, Isn't there mass silting in Chandrika Wewa? Every lake is faced with this problem. They said Galoya will not last ten years. These are risks and attendant risks you have to take when there has been denudation of the forests, where there has been rape of the earth on the hills. Are we to await the reforestation and redevelopment of the land or are we to go ahead with both simultaneously? He was worried about Kotte. He does not remember that the problem of flooding in Colombo has been a long standing problem. When the water gauge goes up in Nagalagam Street there are inevitable areas that get flooded. This can never be tackled until there is water control on the Kelani Ganga, and those are schemes that are being planned by the government. But I do not think they are so high up in the priority list as the real development areas now undertaken, and I do hope when that comes, the waters will not be used to inundate the Dedigama electorate as was planned during the time of your government, and that they will flow through the electorate into Maha Oya and the Kurunegala District.

[නිශ්ශංක විජයරත්න මහතා]

He also talked about the ecological problem. It is so nice to find the hon. Member for Attanagalla interested in wild life. I know he was interested in wild life. I know he was interested the first time that I knew that he has a genuine concern for the ecological safety of areas proximate to the City of Colombo. And those who grow coconut and raped valuable virgin jungle for the descendants of those families should think twice before they show such concern for ecological safety.

He lamented the problem of handlooms. I would like, Mr. Deputy Speaker, for everyone to bear in mind that the age of handlooms is over, unless that can be balanced by a proper technical guidance plan. India is doing it. The time has come that, if we are to maintain our development and the resources available to us, we must do it in such a way that we deal in quality handloom production and not assume that mass handloom production can ever be a substitute for the factory produced goods which are required in large amounts by the people of this country.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

That is why we have closed down our handloom factories!

[නිශ්ශංක විජයරත්න මහතා]

(திரு. நிசங்க விஜயரத்ன)

(Mr. Nissanka Wijeyaratne)

Mr. Deputy Speaker, in regard to employment. If you have a vast army of unemployed, merely because they have got out of some industry, that is a problem that we will have to face. But where are they? They have been absorbed elsewhere. This government has produced employment for nearly 500,000 people all

over the country and has stopped even the exodus to the Middle East without the restrictions that were imposed by your government, when even passports were denied to the people!

It was a lament that the UNP had no planning procedures. I do not know whether they ever understand that even the budget is a planning device. Ten people getting into a room, putting up maps on the wall, collecting and collating statistics do not necessarily mean planning. England and America still do not have Planning Ministries as some of the under-developed countries have, but if plans can be evolved by utilisation of personnel, by institutional devices and the ultimate result is an intelligent plan, then you ought to be satisfied that the objectives are being achieved.

Before I conclude, there are two matters I must refer to. I regret very much the very unseemly reference to communal problems which my good Friends from the Opposition, the Member for Nallur and the Member for Kayts, were constrained to make at the commencement of their speeches on the Budget. Communal politics has nothing to do with the Budget. There was no communal orientation in the Budget unless it was the excuse to use the opportunity, like Cato did when he always talked in the Roman Senate, and said *Carthago delenda est* when he finished his speech. If repetition is the only argument available, it is very unfortunate. But I must say that we the very grateful to the hon. Member for Kayts for having totally repudiated any connection between the political party to which he belongs and the extremist Tiger Movement that is operating in the Northern Peninsula. It is a great contribution towards understanding and removal of misconstruction and misunderstanding. For that alone I pay my tribute to him.

But I am very sorry that my dear friend from Nallur speaking most effectively in a stentorian voice tended to denigrate the entire political peace of this country that is sought to be achieved by the President, by harking back to certain quotations from one of the more recent historians in Sri Lanka, Dr. K. M. de Silva.

Dr. K M de Silva had quoted in one of his books the prognostications of Mr H. A. P. Sandrasagara, K.C., distinguished lawyer, ardent politician nationalist and eminent member of the Tamil community who thought that the pre-1931 problems were ultimately going to create an Ulster. If that is true then the germs of separation based on communal grounds originated before the language issue ever arose in Sri Lanka. It is quite often thought that communal tensions arose with the "Siuhala Only" Bill, but if reliance on that argument is correct then even one of your eminent members admit that in 1931 and before the glimmer of separation was there. You are investing Mr. Sandrasagara with a mantle not of Iqbal but of Jinnah in India.

திரு. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Mr. Ponnambalam Arunachalam said that in 1924.

திரு. நிசங்க விஜயரத்ன

(திரு. நிசங்க விஜயரத்ன)

(Mr. Nissanka Wijeyaratne)

Mr. Sandrasagara as greater. Then it looks as if your disease if a very old disease, not of recent origin.

Mr. Deputy Speaker, it is a very unfortunate thing because the reference to Ulster brings us to the memory of Ireland and seems to reflect what another lawyer spoke of in stentorian terms in England F. E. Smith—Lord Birkenhead when he said, "Ulster will fight and Ulster is right." I do hope that that view will not prevail here and that there will never be the emergence of an IRA in any part of Sri Lanka.

In conclusion, I would like to say that any Government must through its Budget reflect its philosophy. The basis of all modern budgets is deficit financing. Mr. J. R. Jayewardane claimed to have originated it when he became the first Finance Minister of independent Sri Lanka. Mr. Felix R. D. Bandaranaike has been quoted earlier in the House when Dr. N. M. Perera was Finance Minister of having talked about borrowing on scale without being perturbed over it. Even Mr. Peter Keunemar of the Communist Party admitted the fact that he was not scared of deficit financing in Budgets. In 1964 this is what Mr. Keuneman said :

"I am personally not so worried about Treasury Bill financing provided it does not become a permanent feature and does not exceed certain limits. It can be a perfectly legitimate way of dealing with financial problems from a short-term point of view."

Mr. Deputy Speaker, every government relies on deficit financing. It is only in a very, very rich country which suddenly finds that nature has been generous when oil springs up, unlike in the visions of Mr. Subasinghe's days, when oil genuinely springs up from the soil of the earth or when gold is found or when gems are found and can be controlled in their export, that deficit financing may not be necessary. But the point is this: You too agree with deficit financing; but the only thing is, you want us to accept the limits and boundaries that you in defeat want us to accept. The people have chosen this Government and this Government relies on the Minister of Finance to prepare the Budget, and the limits of deficit financing within the framework of necessary control. If he fails no individual fails, but the Government itself fails. Therefore, in looking at this Budget, do not look at the individual Minister of Finance, look at the entirety of the Front Benchers and the Government as represented by the United National Party and by the Democratic Workers' Congress which jointed us years ago.

சு. அமிர்தலிங்கம் உரை

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Ceylon Workers' Congress.

நிசன்க விஜயரத்ன உரை

(திரு. நிசன்க விஜயரத்ன)

(Mr. Nissanka Wijeyeratne)

Many years ago, it was pointed out by Dr. N. M. Perera, when he spoke of the amendment to the original policy of Lenin and of the need to accept a new economic policy in Russia, that they did not accept the new economic policy. There were amendments made in that country; but they were true to what they considered their ideal. We too consider that we are true to our ideal; and that ideal was clearly expressed in that criticism by the present President as the leader of the UNP from the Floor of this House, when he said, "We are against authoritarianism and controls" as expressed through the budget of that year. We stand for a free economy, but an economy that will be adjusted where inevitable circumstances compel minor restrictions on unrestricted freedoms. Some hon. Members think that we have not taxed the capitalist class enough. One of our illustrious Members the Member from Kaduwela (Mr. M. D. H. Jayawardena) expressed that view. The Hon. Minister of Finance has done what he considers possible, and politics is the art of the possible. If he succeeds it is because we are true to our ideals, and true to the means by which we seek to achieve them.

Mr. Bernard Soysa, a distinguished citizen of Sri Lanka, had expressed in a recent newspaper that the fifth Ronnie de Mel Budget has gone further towards burying a free economy. It cannot be a lament; it must be an expression of deep satisfaction. I think that if he had come to scoff at Mr. de Mel he must be now remaining to pray, because Mr. de Mel, in his view, has now none what he wanted him to do. We do not believe in unrestrained, irresponsible capitalism that batters on the poor without a sense of responsibility and obligation to the nation. We

do not believe in monopoly capitalists who are defended by a permit system which enables them to play havoc with goods and who almost get charters for profit-making in Sri Lanka, as happened in the hey day of the SLFP Government.

The Hon. Minister of Finance has presented the true picture of the United National Party's policies. The Opposition might see him—as unintelligent people saw in England when they dubbed Castlereigh—as living death on the way. That is what they should have said to criticize the previous Government. We have ensured a new life to the economy. If we have not done better, or not gone far enough as some Members want us, let us hope that, with their support and with improving conditions, we do better in the coming year. That must remain the prayer of not only the Government but even the Opposition and all true citizens of Sri Lanka who value human liberty and respect the democratic processes.

I end and conclude with a few words of levity which I am compelled to do in view of the comments made by my dear Friend the hon. Member for Nallur when he tried to draw similarities in the two faces of the Minister of Finance, when he referred to the "Two Ronnies". May I say that I am strongly reminded of the three Sivas—one, artham Siva, the exemplar of bi-unity, an androgynous figure, who had two faces, the soft and the hard; Siva the destroyer of the three kings, who spares no one; and the eternal, dancing Siva, both of whose two faces are attractive.

Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister of Finance has been the recipient of intelligent and unintelligent criticisms, but like all Ministers of Finance, he is not impervious to good suggestions. May they come forth, and may the opportunity that is afforded in a Budget criticism not be used for

personal abuse but for constructive criticism, for, in the achievements of this Government the benefits flow to every section of the people irrespective of the party to which some of them unfortunately belong.

Thank you.

நினைவுக் கமிட்டியினர்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Hon. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

உபநாயகர் நினைவுக் கமிட்டியினர் இரண்டாம் உபநாயகர், நினைவுக் கமிட்டியினர் கமிட்டியினர் இரண்டாம் உபநாயகர்.

அதன் பிறகு, உப சபாநாயகர் அவர்கள் அங்கு ராசனத்தினின்று அகலவே, குழுக்களின் பிரதிநிதிகளான அவர்கள் [திரு. எம்.என். சமரவிக்ரம] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

திரு. சிவசிதம்பரம் (வவுனியா)

(திரு. டி. சிவசிதம்பரம்—வவுனியா)

(Mr. T. Sivasithamparam—Vavuniya)

கௌரவ உப தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் கௌரவ நீதியமைச்சரைத் தொடர்ந்து பேசுவதில் சந்தேகப்படுகின்றேன். அதை விட ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உறுப்பினரான கௌரவ கடுவெலிப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் (திரு. எம். டி. எச். ஜயவர்த்தன) அவர்களுடைய பேச்சை மிகக் கவனமாகக் கேட்டுவிட்டு அதன்பின்னர் பேசுவதிலே மீண்டும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இந் நாட்டின் ஆளும் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் நிதி அமைச்சர் தமது ஐந்தாவது வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்த பொழுது அவருடைய நிலையை நாம் பார்த்த நேரத்தில் அவருக்காகப் பரிதாபப்பட வேண்டிய நிலையில் நாம் இருந்தோம்; இப்பொழுது இருக்கின்றோம்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரபுக்கள் தொடங்கி பிச்சைக்காரர்வரை இந்த நாட்டிலே வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பாதித்திருக்கிறார். எங்கள் நாட்டிலே பொருளாதாரம் எவ்வளவு உருக்குலைந்த நிலையில் இருக்கின்றது என்பதை வெளிநாடுகளில் மாத்திரமல்ல, பத்திரிகைகளில் மாத்திரமல்ல, இந்த அவையிலே கூட பல தடவைகள் அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த—அரசாங்கத்தைச் சார்ந்த—அமைச்சர்கள் வெளிப்படையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலிருக்கும் நாங்கள் சொல்லக் கூடியதையும் கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந் நாட்டின் பொருளாதாரம் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறது என்பதையும் பல தடவைகள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆதாயம் அற்ற செலவுகளை, விரயத்தை, பகட்டான செலவுகளை நாம் ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும், ஒழிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எங்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமானால், நாம் சிந்திப்பவர்களாக இருந்தால், இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அவர் கூறியிருக்கிறார்.

இந்த முறை அவரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த ஐந்தாவது வரவு செலவுத் திட்டம், அவருடைய மனச்சாட்சிக்கு, அவருடைய சிந்தனைத் தெளிவுக்கு, அவருடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒரு வரவு செலவுத் திட்டமாகும் என்பதை நான் முதற்கண் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

எனக்கு முன் பேசிய கௌரவ நீதியமைச்சர் கௌரவ நீதியமைச்சரைப் பாராட்டிப் பேசினார். ஒரு சிலர் எழுந்தும் அவரைப் பாராட்டவில்லையென்றால் அவருடைய நிலை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கும் என்பதை நாம் உணரக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அடுத்து, இந்த நாட்டிலே வாழும் மக்களையும் இந்த நாட்டிலே எதிர் காலத்திலே வாழ இருக்கின்ற மக்களையும் பார்க்கும்பொழுது—நான் தமிழ் மக்களை மட்டுமே சிங்கள மக்களை மட்டுமே கூறவில்லை—சிறப்பாக எதிர் காலத்தில் வாழப் போகின்றவர்களைப் பிற நாடுகளுக்கு அடிமானம் வைக்கும் வரவு செலவுத் திட்டமாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டம்

[3. சிலகிண்புலி கலை]

டம் அமைந்திருக்கின்ற தென்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது எதிர்க் கட்சியிலுள்ள எங்களது கடமை. சரியைச் சரி என்று கூறக் கூடிய, பிழை என்று அறிந்ததைப் பிழை என்று கூறக்கூடிய சுதந்திரமுள்ள ஒரு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களாக நாங்கள் இருக்கின்றோம். ஆகவே இவற்றைக் கூறுவது எங்கள் கடமை.

இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற மக்களை மாத்திரமல்ல, எதிர்காலத்தில் வரப்போகின்ற மக்களையும் பிற நாடுகளுக்கு அடமானம் வைக்கின்ற ஒரு வரவுசெலவுத் திட்டமாகவே இது அமைகின்றது. இந்த நாட்டினுடைய வருமானத்திற்குக் கூடுதலாகப் பிற நாடுகளினிருந்து கடன்பெற வேண்டிய நிலை இருக்கின்ற தென்பதை, இதுவரை காலமும் சமர்ப்பிக்கப்படாத வரவுசெலவுத் திட்டங்களிலும் பார்க்க இந்த வரவு செலவுத் திட்டம்தான் முதல் முதலாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. விஷம் போல் ஏறுகின்ற ஆகர் பொருள்களின் விலை உயர்வினால் பளுவைத் தாங்க முடியாமல் வதைக் கப்பட்டுள்ள பொது மக்களுடைய எதிர்காலப் பொறுப்புக்களுக்கும் அவர்களுடைய அபிவாசைகளுக்கும் மேலும் மேலும் அவர்களுடைய தலையின் மேல் சுமையையும் பளுவையும் ஏற்றுகின்ற வரவுசெலவுத் திட்டமாக இது அமைந்துள்ளது. அதே வேளையில் எமது நிதி அமைச்சர் கடன் கேட்கும்பொழுது, கடன்படுகின்ற பிற நாடுகளின் கருத்துக்கேற்ப, உலக வங்கியினுடைய கருத்துக்கிணங்க, சர்வதேச நாணயச் சபையினுடைய ஆலோசனைகளுக்கிணங்க—கடன்தருபவர்களைத் திருப்பிப் படுத்தும் முறையிலேயே தமது இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தை வடித்து வழங்கியிருக்கின்றார் என்பதை இங்கு நாம் கூறிவைக்க வேண்டும்.

இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சில வரி வசூலிக்கும் முறைகளை நாம் கவனமாகப் பார்த்தால் வாழ முடியாத தளிக்கின்ற விவசாயிகள், கடற்றொழிலாளர்கள், சுய தொழில் செய்கின்ற சாதாரண மக்கள்—பாட்டாளி மக்கள்—மேலும் மேலும் வகைக்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அதே போலவே

ஊழியர்கள் ஆகியோர் மீதும் மேலும் விற்பனை வரியைச் சமத்தி, 130 கோடி ரூபாவை விற்பனை வரியாக அறவிட முயன்றால் பல தொல்லைகளில் மத்தியிலே இறக்கும் தறுவாயில் இருக்கின்ற இந்த மக்களுக்கு மேலும் பளுவைச் சமத்தவதாகவே இந்த வரவுசெலவுத் திட்டம் அமையும். இன்று பணத்தை மிகவும் சுலபமாக ஈட்டுகின்ற ஒரு சிலருக்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு விகிதத்துக்கு மேலும் பணம் ஈட்டுவதற்கு வழி செய்கின்றது இந்த வரவுசெலவுத் திட்டம் என்பதை நாங்கள் கவனிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

மிகவும் அதிக விலையிலே விற்கப்படுகின்ற நூர்வு பொருள்களை வியாபாரிகள் இன்ன விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க இந்த அரசாங்கத்திற்குத் துணிவில்லை. இவற்றுக்கு உச்சவரம்பு விலையை நிர்ணயிக்க ஏன் நீங்கள் தயங்குகின்றீர்கள்? இதனைக் கேட்க வேண்டியது எங்களுடைய கடமையாகும்.

உச்சவரம்பு விலையை நிர்ணயித்தால் குறிப்பிட்ட தனவந்தர்களை உண்டாக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகின்ற தனவந்தர்கொள்கையுள்ள உங்கள் அரசாங்கம் தனவந்தர்களால் வெறுக்கப்பட்டுவிடும் என்ற காரணத்தினால் நீங்கள் விற்பனை வரியை விதித்திருக்கிறீர்கள்.

இன்று அமுந்துகின்ற பொதுமக்கள்மீது மேன்மேலும் வரிகளை விதிப்பதால் அவர்கள் தலையில் பழுவைச் சமத்துகிறீர்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட சிலர் பணமீட்ட ஏதுவாக விலை உச்ச வரம்பை நுகர் பொருள்களின் விலைமீது விதிக்கத் தவறி விட்டார்கள். இது தெரியாமல் விட்ட நிகழ்ச்சியல்ல—Upper ceiling on prices of essential consumer articles—இதனைச் செய்வீர்களா? இதை ஏன் செய்யத் தவறுகின்றீர்கள் என்பதை நாமல்ல இந்த நாட்டிலே ஆட்சி நடந்தும் உங்கள் ஒவ்வொரு வரின் சிந்தனையையும் ஒவ்வொரு நெகிழ்வையும் அல்லல்களின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பொது மகனும் அவதானமாகக் கவனிக்கிறான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது எமது கடமையாகும். அதுபோலவே தாங்க முடியாதவர்கள் தலைமேல் பளு சமத்தப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சிலருக்

குப் பணம் ஈட்ட ஏதுவாகச் சட்ட நடைமுறைகள் விதிக்கத் தவறுகின்றீர்கள். ஆகவே தான் இது குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தினர் மேன்மேலும் பணமீட்ட ஏதுவாக அமைக்கப்பட்ட வரவுசெலவுத் திட்டமென்று கூறுகின்றேன்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் ஐந்தாவது வரவுசெலவுத் திட்டமாகும் இது. இதை மிகவும் துணுக்கமாகக் கவனித்தால் இது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய இறுதி வரவு செலவுத் திட்டமாக அமைய இருக்கிறது. இதன்பிறகு அடுத்த ஆண்டு ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்க முடியாத கடைசி எல்லைக் கோட்டில் நின்றுதான் கௌரவ நிதி அமைச்சர் இதைத் தயாரித்துச் சமர்ப்பிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளார். இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்: பெரும்பான்மை உங்களிடம் இருக்கிறது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே விதிக்கப்பட்டுள்ள வரிகள் எல்லாம் அறவிடப்படும் இந்த அதிகாரம் உங்களிடம் இருக்கிறது. ஆட்சி அதிகாரத்தை என்றும் காணாத எதிர்க்கட்சியிலே எதிர் அணியில் இருக்கின்ற நாம் இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற சிறுபான்மை இனத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கும் எங்களுக்கு மக்களின் அவலக்குரல், மக்களின் உள்ளத் துடிப்பு, மக்களின் வேதனைகளை உணர முடிகின்றது. அதிகாரம் வந்துவிட்டால் அறிவுக் கண் மூடப்படும் என்று அறிந்திருக்கிறோம். ஆகவே, உண்மையாக இந்த நாட்டு மக்களுடைய வேதனையை உணர்ந்து இந்த நாட்டு மக்களுடைய கவலையை உணர்ந்து இருக்கும் கௌரவ நிதி அமைச்சர் தம்முடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக அரசாங்கம் எந்தெந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறதோ அதற்கேற்ப இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை உருவாக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளார்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் விவாதிக்கப்படும்பொழுது கடந்த இரண்டு, மூன்று தினங்களாக நாம் இச்சபையில் இருந்தோம். கௌரவ சாவகச்சேரி அங்கத்தவர் (திரு. வி. என். நவரத்தினம்) பேசி முடித்தபின் பின் வரிசையில் உள்ள அரசாங்கத்தரப்பு அங்கத்தவர்கள் பேசும் பொழுது கூறியவற்றிலிருந்து ஒரு கருத்தை நாம் மிகவும் துணுக்கமாகக் கவனிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே இருக்கிற குறைபாடுகளைப் பற்றித் தாங்கள் பேச முடியாத நிலையிலே இருக்கிற காரணத்தால், தாங்கள் ஆளும்

கட்சி உறுப்பினர்களாக இருக்கிற காரணத்தால், உள்ளதை உள்ளபடி எடுத்துக் கூறுகிற சுதந்திரம் இல்லாத காரணத்தால் எதிர்க்கட்சியிலுள்ள எங்களுடைய வாயினால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் பேசப்பட வேண்டும்; தாங்கள் அதையாவது கேட்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள். தன்னிச்சையாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்துக்கு வாக்களிக்க அரசாங்கம் தரப்பிலுள்ள—நகரங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறவர்களால்—என்னைப் போன்று, அத்தியாவசிய வசதிகள் கூட அற்ற பிரதேசங்களிலே வேதனைக்குள்ளும் சோதனைக்குள்ளும் வாழ்கிற ஏழை விவசாயிகள், ஏழைக் கடற்றொழிலாளர்கள், பாட்டாளிகள் ஆகியோரைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிற ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை கிடைத்தால் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை எதிர்த்து அவர்கள் வாக்களிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

1983 ஆம் ஆண்டுதான் அடுத்த தேர்தல் நடைபெறுமெனக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இன்றிருக்கிற பொருளாதார, நிதி நெருக்கடி காரணமாக, மக்களை இனிமேலும் தாபரிக்க முடியாத பரிதாப நிலை காரணமாக, சிலவேளை இந்த வரவு செலவுத் திட்டமே இறுதியான வரவு செலவுத் திட்டமாகக் கருதப்பட்டு வருகிற ஆண்டில் பொதுத் தேர்தலை நடாத்தவும் ஏற்படலாம். நான் இதற்கு முன் இருந்த அரசாங்கத்தின் குறைபாடுகளைப் பற்றிப் பேசுவோ அரசாங்கத்தினுடைய குறைபாடுகளைப் பற்றிப் பேசுவோ வரவில்லை. இந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த எனக்குத் தனிப்பட்ட சில உள்ளக் குழறல்களும் வேதனைகளும் உண்டு. இவற்றுக்கு ஏற்ற பரிகாரம் காண்பதற்கு என்றும் நாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம்; எந்தச் சக்தியாலும் எம்மைத் தடுத்துவிட முடியாது. இந்த நாட்டில் பொருளாதாரத்திலே மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்குவதற்காக இந்த நாட்டிலே உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு நாங்கள் என்றும் பின் நிற்கவில்லை; ஒத்துழைப்புத் தர மறுக்கவில்லை. அபிவிருத்தி என்ற வகையிலே எதையெதைச் செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்ய வேண்டியது எமது கடமையாக இருக்கிறது. அதைச் செய்ய எந்தக் கட்டத்திலும் நாம் தவற மாட்டோம்.

[ஓ. டி. வி. வி. வி. வி. வி.]

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை, இன, மத, மொழிப் பாகுபாடற்ற முறையிலே இந்த நாட்டிலே எல்லாக் கோணங்களிலும் அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளவிருக்கிறது என்பதற்காக அதனை ஆதரித்தோம். உதட்டளவிலே, ஏட்டளவிலே, அந்த அபிவிருத்திச் சபைச் சட்டத்திலே அதிகாரங்களைக் காணுகிறோம். எத்தனையோ மாதங்கள் சென்று விட்டன. 15 அதிகாரங்கள் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு உண்டு ஏட்டளவிலே, பேச்சுவார்த்தைகளின் போது உதட்டளவிலே நடைமுறைப்படுத்துகிறோம் என்ற வார்த்தையைப் பலமுறை கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் உண்மையில் பார்க்கும் பொழுது இந்த மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் வெறும் கண் துடைப்பாக, வெறும் காற்றடித்த பையாக, தற்காலிகமாக மக்களுடைய உள்ளக் குமுறலை அடக்குவதற்காக அரசாங்கத்தால் உபயோகிக்கப்படும் ஆபத்தமாக இருக்கிறது எனக் கருத வேண்டிய நிலைக்கு நாம் தள்ளப்பட்டுள்ளோம்.

அண்மையிலே காணிப் பங்கீடு சம்பந்தமாக, காணிக்கமிஷனிடத்திலிருந்து அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு சுற்றறிக்கையை நான் காணக்கூடியதாக இருந்தது. மாவட்ட அபிவிருத்திச் சட்டம் வெறும் ஏட்டிலேதான் இருக்கின்றதென்பதை இதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைச் சட்டத்தில், அந்த அந்த மாவட்டசபைப் பிரதேசங்களிலேயுள்ள காணியைப் பங்கிடுகின்ற பொறுப்பு, காணியை உபயோகிக்கின்ற பொறுப்பு அந்த மாவட்ட சபைக்குத்தான் உரியது என்று இருக்கின்றது. ஆனால் இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன் அனுப்பப்பட்ட சுற்றறிக்கையிலே எதைக் காண்கிறோம்; ஆலோசனை கூறுகின்ற அதிகாரத்தைத்தான் காண்கிறோம். ஆலோசனை இருத்தி சபைக்கு இருக்கின்றது அது மாதனை கூறுகின்ற அதிகாரம்தான் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைக்கு இருக்கின்றது. கிராமோதய அபிவிருத்திச் சபைகளையும் காண்கிறோம். இந்த நாட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக எத்தனையோ எத்தனையோ சபைகள் எல்லாம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எனக்கு முன்பு பேசிய நீதி அமைச்சர், கொள்கை நல்லவர் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் இனவாதத்தைக் கிளப்புகின்ற

இனத்துவேஷப் பேச்சுக்களை இந்த வரவுசெலவுத்திட்ட விவாதத்திலே பேசியிருக்கின்றார், எனக்கு கூறினார். அவருக்கு எது இனவாதம், எது இனத்துவேஷம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டியது எங்கள் கடமையாக இருக்கிறது.

“கிழ” முறைகளை ஒழித்துவிட்டோம் என்று கூறினார்கள். இந்த நாட்டிலே சென்ற அரசாங்கம் இருந்த பொழுது நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்குவதற்கு கிழவிலே மணித்தியாலக் கணக்கில் நிற்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள் இன்று அந்த நிலைமையை ஒழித்துக்கட்டிவிட்டோம் என்று கூறுகிறார்கள். நான் ஒன்றை மாதிரி கூறவிரும்புகிறேன்; தங்களுடைய தேவைக்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்கப் போதிய பணம் கையில் இல்லாத காரணத்தால் கணிசமான அளவு மக்கள் கடைகளுக்குச் செல்லாமலும் கிழவிலே நில்லாமலும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர்கிறீர்களா? பால்போட் காரியாலயத்திலே அதிகாரி தொடங்கி எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான இளம் வாலிபர்களும் யுவதிகளும் கிழ வரிசையிலே நிற்கின்றார்கள். ஏன் நிற்கின்றார்கள்? தாம் பிறந்த நாட்டில், தாம் இறக்க இருக்கும் இந்த நாட்டில் முடைய நாடு என்று கூறுகின்ற இந்த நாட்டிலே தொடர்ந்து வாழ முடியாத நிலையில் தான் வெளிநாடு செல்லக் கிழ வரிசையில் அவர்கள் நிற்கிறார்கள். இந்த நாட்டில்தான் எண்ணெய் விலை நுகர் பொருள்கள் விலை உயர்ச்சியா? வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமா? மற்ற நாடுகளிலே இவை இல்லையா? கிழ வரிசையில் நின்று பால்போட் எடுத்துக்கொண்டு செல்ல விரும்பும் அந்த நாடுகளிலே இந்தப் பிரச்சினை இல்லையா? இங்கு பிறந்தவர்கள் நூறு அல்ல, ஆயிரமல்ல இலட்சக்கணக்கான மக்கள் எங்கள் நாட்டைவிட்டு ஏன் வெளியேறுகின்றார்கள்? ஏன் கிழவரிசையில் நின்று பால்போட் பெறுகிறார்கள் அங்கு எப்படி வாழ முனைகிறார்கள்? அங்குதான் இருக்கிறது கருத்து. விலை உயர்ச்சி அங்கும் உண்டு. வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ச்சி அங்கும் உண்டு. ஆனால், உழைப்புக்கு ஏற்ற வேதனம் அங்கு திருப்தியாகக் கொடுக்கிறது.

எங்கள் நாட்டில் டாக்டர்களுக்கு ஏன் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. எத்தனை ஆயிரம் டாக்டர்கள் எங்கள் நாட்டில் வேலை செய்யாது பிற நாடுகளுக்குச் செல்கின்றார்கள்? அவர்களுக்கு இங்கு ஏற்ற வேதனம் சம்பளம் கிடைப்பது இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான விஞ்ஞான பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் நாட்டை விட்டு வெளியேறுகின்றார்கள். இன்று வடக்கு கிழக்கு, வடமத்திய மாகாணம் மாத்திரமல்ல சகல மாகாணங்களிலும் தகுதிபடைத்த ஆசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் எங்களுடைய பாடசாலைகளின் கணித விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் எல்லாம் வெளிநாடு செல்கிறார்கள். இவர்கள் எதற்காகச் செல்கிறார்கள் இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல வெளிநாடுகளிலும் பிரமிக்கும் அளவுக்கு வரிவிதிக்கப்படுகிறது. அப்படியானால் வெளிநாடுகளுக்கு ஏன் இவர்கள் எல்லாம் செல்கிறார்கள்? அங்கே வாழக்கூடியதாக இருப்பதால்தான் இவர்கள் எல்லோரும் அங்கே செல்கிறார்கள்.

கடந்த சில காலமாக இன்னொரு கிழுவும் எம்மைப் பிடித்து இருக்கிறது. கடன் கொடுக்கின்ற நாடுகளுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் எங்கள் நாட்டு நிதி அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் சென்று கியூ வரிசையில் நின்று இரந்து கடன் கேட்கும் நிலையில் எங்கள் நாடு இருக்கின்றது. எத்தனை ஆண்டுகள் எங்களுடைய இனத்தையும் வருங்கால சந்ததியினரையும் அடைமானம் வைத்து கடன்பெற்று வாழ முடியும்? இன்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கடன்தொகை 300 சதவிகிதம் அதிகரித்து இருக்கின்றது. இதற்கு வட்டி கட்டுவது இல்லையா? சில நாடுகளில் பெற்ற கடன் தொகையைவிட அந்த நாடுகளுக்குக் கட்டிய வட்டி கூடுதலாக இருக்கிறது என்பதை திறைசேரியிலிருந்து நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. கியூ இல்லை என்று கூறுகின்றவர்களுக்கு இந்த விதமான கியூகளை நீங்கள் காளவிலையில்லையா? இதுபற்றி நீங்கள் சிந்திக்கவில்லையா என்று கேட்கவேண்டியது எமது கடமை. இந்த நாடு மட்டுமல்ல; இந்தியாவை எடுக்கள் மற்ற நாடுகளை எடுங்கள். அபிவிருத்தி அடையும் நாடுகள் எல்லாம் உலக வங்கியிடமிருந்து ஐ.எம்.எப். இடமிருந்து, வேறு "டொனார்" நாடுகளிடமிருந்து கடன் பெறுகின்றன. எனவே, நாம் ஏன் கடன் பெறக்

கடாது என்று அரசாங்க தரப்புப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்கள் கேட்கின்றார்கள். ஒரு பெரிய வித்தியாசம் எம்மைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கின்றது. இந்திய வெளிநாடுகளிடமிருந்து கடன் பெறுகின்றது. பெறும் கடன் மிக நிதானமாகச் சிந்தித்து, விரும்பும் பயன் தாக்கூடிய அபிவிருத்தியை அடையக்கூடிய, பலனை விளைவில் அறுவடை செய்யக்கூடிய விடயங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்படுகின்றது. கடனைப் பெறப்போகும்போது இக்கடனை இத்தனை ஆண்டுகளில் இத்தனை வட்டியுடன் நீர்க்க முடியும் என்ற மன உறுதியுடன்தான் கடனைப் பெறுகின்றார்கள். மகாவலித் திட்டத்தை நாம் எதிர்க்கவில்லை. மகாவலித் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம். மகாவலித் திட்டத்துக்காகச் செலவு செய்யப்படுகின்ற கோடிக்கணக்கான ரூபா, மகாவலித் திட்டத்துக்காக நாம் பெறும் கடன், அந்தக் கடனுக்காக நாம் கொடுக்கும் வட்டி, இவற்றை மீளச் செலுத்துவதற்கு—ஒரு பகுதியைதேனும் மீளச் செலுத்துவதற்கு—எத்தனை ஆண்டுகள் செல்லும், எத்தனை ஆண்டுகள் செல்லும், எத்தனை ஆண்டுகளில் மகாவலித் திட்டத்தால் பிரயோசனம் கிடைக்கும் என்பதை நாம் சிந்திக்கத் தவறுகின்றோம்.

நாம் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்ற காரணத்தால், இதனை உணர்வீன்றோம். என்ற காரணத்தால், அடுத்து அடுத்து வந்த வரவு செலவுத் திட்டங்களிலும் வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் இதுபற்றிக் குறினோம். அதே வேளையில் இந்நாடு நெல் உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு பெற வேண்டுமெனில் எங்கள் நாட்டின் உணவுத் தேவையை ஓரளவாவது நிறைவு செய்ய வேண்டுமானால் இந்நாட்டிலே இருக்கும் பெருந்தொகையான சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின்கீழ்—வட மாகாணத்தில் மாத்திரமல்ல, கௌரவ மாவட்ட அமைச்சர் கல்முனைப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் (ஜனாப் அப்துல் நஸ்ஸாக் மன்ஸூர்) அங்கம் வகிக்கும் கிழக்கு மாகாணத்தின் மாத்திரமல்ல, வட மத்திய மாகாணத்தின் மாத்திரமல்ல, ஆயிரக்கணக்கான சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் விவசாயம் செய்யும் ஏழை விவசாயிகளின்—நீர்ப்பாசன வசதி

[சுரீலங்கை அரசின் உரை]

பற்ற முறையில் வானம் பார்த்த பூட்டியாக மாளுவாரி வேளாண்மையாக விவசாயம் செய்து அவதிப்படுகின்ற, ஆண்டாண்டு தோறும் நஷ்டம் அடைகின்ற விவசாயிகளின்—தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

மகாவலித் திட்டத்தின் கீழ் ஓர் ஏக்கருக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க—pro rata cost—87 ஆயிரம் ரூபா செலவாகின்றது. மின்சக்தி உற்பத்தியை விடுங்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க ஓர் ஏக்கருக்குச் செலவு 6 ஆயிரம் ரூபா மாத்திரத்தான். இந்த ஆண்டு 6 ஆயிரம் ரூபா செலவு செய்தால் அடுத்த ஆண்டில் அந்நிலங்கள் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெறும். எங்களுக்குத் தேவையான உணவு உற்பத்தியிற் பெரும் பகுதியை இந்நிலங்களில் விவசாயம் செய்யும் ஏழை விவசாயிகள் எங்களுக்குப் பெற்றுத் தருவார்கள். நாம் பலனைப் பெறுவோம். இத்திட்டங்கள் மீது உண்மையான, உள்ளதை புள்ள்படி உணரும் அந்த மன நிலையைச் செலுத்திப் பார்த்தால், கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் எத்தனை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் புனரமைக்க நீங்கள் கடன் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பது விளங்கும். தெய்வாதினமாக வரண்ட வலயத்தில், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில், வட மத்திய மாகாணத்தில்தான் தெல் உற்பத்தி செய்யும் இப்படியான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சிறு உதாரணம் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன் 560 சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுள்ள வவுனியா மாவட்டத்திலே சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை புனரமைப்புச் செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 5 இலட்சம் ரூபா கொள்வனா நிதி அமைச்சர் பேசும்பொழுது கூறினர். 450 கோடி ரூபா சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் புனரமைப்பதற்காக இந்த ஒரு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று. அந்தப் பணம் எங்கே செலவிடப்பட்டது என்று நான் கேட்கிறேன்.

கொள்வனா நிதி அமைச்சர் பேசும் பொழுது இது வாதத்தைத் தூண்டுகிற முறையிலே சிறீகாட்சியினர் பேசினர் என நாகூக்காகச் சான்றார். கொள்வனா நிதி அமைச்சர் உள்ளதை உள்ளபடி கூறுகின்ற மனோபாவம் படைத்த

வர். எதையும் தயங்காது இங்கு மாத்திரமல்ல, நாடெங்கணும் பேசும் கடிய குணம் படைத்தவர். அவர் அரசாங்க சேவையின் இருந்த பொழுது இலங்கையிலே பல்வேறு பிரதேசங்களிலே வாழுகின்ற மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை, வாழ்க்கை நிலையை, அவர்களது தேவைகளை நேரடியாகக் கண்டறிந்தவர். ஒரு நாடு பொருளாதாரத்திலே முன்னேற வேண்டுமானால் அந்த நாட்டிலே வாழுகின்ற பல இன மக்களும் ஒன்றுபட்ட ஸ்திரமான ஒரு நிலை வேண்டும் என்று அவர் தமது பேச்சிலே மிகவும் அர்த்தபுஷ்பியுடனும் உறுதியுடனும் கூறினர். இந்த நாட்டில் வாழுகின்ற மக்களின் ஒன்றுபட்ட நிலையிலேதான், கூட்டான முயற்சிலேதான் இந்த நாட்டின் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி தங்கியிருக்கிறது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். இது மிக மகிழ்ச்சிக்கூரிய விடயம்.

இந்த நாட்டிலே வாழுகிற மக்களை தொழில் ரீதியாக எடுத்துப் பிரித்தால் ஆறு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். விவசாயிகள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள், அரசாங்க நிபுணர் ஊழியர்கள், கய தொழில் புரிபவர்கள், கடற்செயிலாளர்கள், தனியார் துறை ஊழியர்கள். இவர்களில் விவசாயிகளும் தோட்டத் தொழிலாளர்களும் கடற்செயிலாளர்களும்தான் உற்பத்திக்காகப் பாடுபடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் உண்மையான பொருளாதார உற்பத்திக்குப் பாடுபடுபவர்கள் இந்த முத்திரைத்தாரர்களும்தான் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையிலே அவர்களுக்கென தொழிற்சங்கங்கள் இல்லை. தங்களுடைய குறைபாடுகளை, தங்களுடைய தேவைகளை அரசாங்கத்துக்கு எடுத்துக் கூறுவதற்கு அமைப்புள்ள தொழிற் சங்கங்கள் இல்லை. தமிழர்கள் மத்தியில் மாத்திரமல்ல, சிங்களவர்கள் மத்தியிலும் இல்லை; முஸ்லிம்கள் மத்தியிலும் இல்லை. இந்த நாட்டிலே பார்த்து செறிந்த வாழுகின்ற 40 லட்சமான விவசாயிகளுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அநீதிகளை மாறி மாறி வருகின்ற அரசாங்கங்கள் எல்லாம் மறந்து விடுகின்றன. இந்த நாடு பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வேண்டுமாக இருந்தால் நாடு பொருளாதாரத்தில் ஸ்திரமான நிலையை வையையும் இரத்தத்தையும் சிந்துகிற அடைய வேண்டுமாக இருந்தால் வெயர் பாட்டாளிகளுடைய கைகளிலேதான் அது இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. உணவுக்காக உப உணவுக்

காக, பல்வேறு துகர் பொருள்களுக்காக வெளிநாடுகளில் விரயம் செய்யப்படுகின்ற மூலதனம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டுமானால் அது இந்த நாட்டிலே வெயர்வை சிந்தப்பாடு படுகின்ற விவசாயிகளினதும், தோட்டத் தொழிலாளர்களினதும் கடற்றொழிலாளர்களினதும் கைகளிலேதான் தங்கியிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதே இந்த அரசாங்கத்தின் முதல் முயற்சியாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறீர்கள். ஏழை விவசாயிகளின் விவசாயத் தேவைகளை எந்த அளவுக்கு நீங்கள் வழங்கியிருக்கின்றீர்கள்? அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் வழங்கிய நிவாரணம் என்ன என்றுதான் கேட்கின்றேன். விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படுகின்ற செயற்கை உரம், அதாவது வீ. ஒன்று செயற்கை உரம்—1979 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு மெற்றிக் தொன் 1,300 ரூபாவாக இருந்தது. விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக மானிய அடிப்படையிலே இது அன்று வழங்கப்பட்டது. 1980 ஆம் ஆண்டிலே இந்த விலை மெற்றிக் தொன் ஒன்றுக்கு 2,235 ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய 128 சதவீதமாக விலை உயர்ந்தது. An increase of 128 per cent. Withdrawing part of the subsidy—அண்மையிலே, அதாவது 1981 ஆம் ஆண்டிலே 2,235 ரூபாவாக இருந்த ஒரு மெற்றிக் தொன் பசுனையின் விலை 2,280 ரூபாவாக அதிகரித்தது; 193 சதவீதமாக அதிகரித்தது. 1979 ஆம் ஆண்டில் இருந்த விலை ரூபாடு இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது 1981 ஆம் ஆண்டின் வீ. ஒன்று பசுனையின் விலை 1981 ஆம் ஆண்டின் வீ. ஒன்று பசுனையின் விலை 193 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. யூரியா உரமும் 193 சதவீதம் விலை உயர்ந்துள்ளது. இதைப் பார்க்கின்றபொழுது இந்த உயர்ச்சி வீதம் 186 சதவீதமாகும். எம். பி. கே. 130 சதவீதமாக விலை உயர்ந்துள்ளது. அதுமட்டுமல்ல விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கிருமிநாசினி, களைகொல்லி, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள், உழவு இயந்திரம் இவற்றோடு எண்ணை விலை, இவை அத்தனைக்கும் ஆளாகியிருக்கின்ற—இந்த நாட்டினுடைய உணவுத் தேவையிலே ஒரு பருதியை உழைத்து இன்று உருக்குலைந்த நிலை

யிலே இருக்கின்ற இந்தப் பாட்டாளி மக்களுக்கு—எமது நாட்டின் பொருளாதாரச்சிற்பிகளுக்கு—நீங்கள் உங்கள் வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே என்னதான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்?

1977 ஆம் ஆண்டிலே ஆட்சிக்கு வந்ததும் தலைகால் அற்றமுறையிலே, சட்டமுறைகள் அற்ற வகையிலே விவசாயிகளுக்கெல்லாம் விவசாயக் கடனை அள்ளிக் கொடுத்தீர்கள். விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கூடக் கலந்தாலோசிக்கவில்லை; விவசாயப் பெருக்கஞ்சுருக்கரிடத்திற்குட இவர்கள் உண்மையான விவசாயிகளா அல்லையா என்பதை விசாரித்து அறியாமல் கடனை வழங்கினீர்கள். ஆனால் மிகவும் துர்ப்பாக்கியநிலை என்னவென்றால், 1978 ஆம் ஆண்டிலே வரண்ட பிரதேசங்களான எங்கள் பிரதேசங்களிலே மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயம் அழிந்தது. பணத்தை அறவிடமுடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. மூடை மூடையாகத் தங்களுடைய வீட்டிலே நெல்லை—மற்றும் உப உணவுப் பொருள்களைக் குவித்து வைத்து நிம்மதியாக வாழ்ந்த இந்தப் பாட்டாளி விவசாய மக்கள் இன்று வீதிகளிலே பஞ்ச நிவாரணத் தொழில் செய்கின்றார்கள். நாளொன்றுக்கு ரூபா 3.50 இற்குத் தாமும், தனது மனைவி ரூபா 2.80 இற்கும் வீதியிலே நின்று பொது வேலை—பஞ்ச நிவாரண வேலை—செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு இந்த விவசாயப் பெருமக்கள் இன்று தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.

எங்களுடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி மற்றைய நாடுகளும் நீங்களும் நாங்களும் பொது மக்களும் அறிய வேண்டுமென்பதற்காக ஓர் உண்மையை நான் இங்கு கூறிவைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நான் சந்தோஷப்படுகிறேன் என்னுடைய நண்பர் வவுனியா மாவட்ட அமைச்சர் எதிர் ஆசனத்தில் இங்கு இருப்பதை பற்றி. பஞ்ச நிவாரண வேலை—dishes relief work செய்த பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு மூன்று ரூபா என்பதைத்து சதம் வீதம் ஆகல்ட். செப்டெம்பர் மாதங்களக்கான சம்பளம் இன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை.

[பி. லிங்கலிங்கம் உரை]

Payment for thousands of workers, farmers and peasants who had done distress relief work during the months of August and September has not been made as yet.

கேட்டால் நிதி இல்லை என்று கூறுகின்றார்கள். கௌரவ சமூக சேகை அமைச்சரைக் கண்டு கேட்டோம். நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கு அமைச்சரவை அங்கீகாரம் தந்திருக்கிறது; விரைவில் அனுப்பி வைப்போம் என்று அவர் கூறினார். நாகரிகம் படைத்த நாடுகள், பொருளாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசும் விற்பன்னர்கள் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்கள் வெட்கப்பட்டுத் தலை குனிய வேண்டிய செய்தி இது. இதுதான் எங்கள் நிலை. ஆனால், வவுனியா மாவட்டத்தைத் தவிர்த்த மற்ற மற்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் வேலை செய்தவர்களுக்கு ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதச் சம்பளம் கொடுத்தாகி விட்டது. தொடர்ந்தும் வேலையும் கொடுக்கப்படுகின்றது. In all other districts payment has been made for the work done in August and September and distress relief work is continuing this month

இதைக் கூறினால் இனவாதம். கௌரவ நல்லூர்த் தொகுதிப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் வேலை வாய்ப்புச் சம்பந்தமாக, கல்வி சம்பந்தமாக, அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக எங்களுடைய பிரதேசங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்று கூறினால் அது இனவாதம். புறக்கணிப்புச் செய்தது இனவாதம் அல்ல. அதைச் செய்கின்றீர்கள் என்று சொல்வது இனவாதமாம். இது ஒரு புதிய அரசியல் சித்தாந்தம்!

அண்மையில் கிளிநொச்சியில் வங்கி கொள்ளையடிக்கப்பட்டது. இதற்கு அடுத்த தினம் வவுனியா வங்கியில் நகை அடைமானம் பிடிப்பதில்லை என்று மக்களைத் திருப்பி விட்டார்கள் வங்கி முகாமையானர்கள். 1977 ஆம் ஆண்டில் விவசாயக் கடன்பெற்றவர்கள் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாததால் திரும்பவும் கடன்பெற முடியாத நிலை. இந்த நிலையில் இப்பொழுது பயிர் அழிவு. வானம் வரண்டுவிட்டது. வாழ்வு வரண்டுவிட்டது. வீதியில் இன்று சகாயவேலை

செய்திருந் விவசாயி. தங்களுடைய பெண்களின் தாலியை அறுத்தாவது அடைமானம் வைத்தாவது விவசாயம் செய்யலாமென்றால் வங்கிகளில் அடைமானப் பணம் எடுக்க முடியவில்லை. "ஆகாசக் கப்பலில் 'அலாம் சிக்னல்'-alarm signal வருகின்றது; அதைவந்து பொருத்தப்பட்ட பிறகுதான் அடைமானம் பிடிக்கப்படும்" என்கிறார்கள் வங்கியினர். அந்த 'அலாம் சிக்னல்' எப்பொழுது வரும்? எப்பொழுது வங்கிகளுக்கு அவை இணைக்கப்படும்? எப்பொழுது இந்த விவசாயிக்கு அடைமானப் பணம் கிடைக்கும்? தாலியை அறுத்து அடைமானம் வைத்தாவது விவசாயம் செய்யவிழையும் விவசாயிக்கு எப்பொழுது பணம் அடைமானத்துக்கு வழங்கப்படும்? இவை பற்றிக் கேட்டால் அது இனவாதம்!

கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், அல்லது வேறு துறைகளில் நாம் எந்த அபிவிருத்தியைக் கண்டிருக்கிறோம்? மற்றைய நாடுகளில், எங்கள் நாடு கற்ற ஒரு சமூகம் வாழும் நாடு என்று கருதுகிறார்கள்; கூறுகிறார்கள் ஆனால் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் எவ்வளவு தூரம் நாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம், எத்தனை ஆண்டுகளாகக் கல்வியானது அரசாங்கத்தின் ஏகபோகச் சொத்தாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதை நாம் அறிவோம். It is the monopoly of the government. 110 பாடசாலைகள் உள்ள என்னுடைய மாவட்டத்தில், உப தலைவர் அவர்களே, இதை உதாரணத்துக்காகக் கூறுகிறேன், 325 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறார்கள். அண்மையில் நடைபெற்ற உயர்தர கல்வித் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் வட மாகாணத்தில் மாணவர்கள் பெற்ற பொதுப் பெறுபேறு பரிதாபத்துக் குரியது. ஏன்? ஆசிரியர்கள் இல்லை. இத்தனை ஆண்டு காலமாக கல்வி வளர்ந்திலே இல்லாதவாறு ஏழைக் குழந்தைகள் பரீட்சையிலே சித்திபெறத் தவறியிருக்கிறார்கள். வேதனைப்படுகிறேன். எங்களுக்கு ஆசிரியர்களை நியமித்துத் தாராளங்கள் என்று கேட்டால் நிதி இல்லை என்று உரிய அமைச்சர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

இந்த அவையில் ஊர்காவற்றுறைப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் (திரு. கா. பொ. இரத்தினம்) அவர்கள் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு, அதாவது 1981 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம்வரை நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை

என்ன, அவர்களில் எத்தனை பேர் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்று கேட்ட கேள்விக்குக் கொடுத்தப் பட்ட பதிலைப் பலர் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். 1981 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் வரை 27,000 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களில் 1,600 பேர் மாத்திரத்தான் தமிழ் ஆசிரியர்கள். இந்த ஆசிரியர்கள் எந்த விதமாக நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்பது வேறு கதை. எத்தனை ஆயிரம் ரூபா கொடுத்து அந் நியமனத்தைப் பெற்றார்கள் என்பது வேறு சரித்திரம். ஆனால் எண்ணிக்கை 1600 மாத்திரத்தான். முஸ்லிம்களாக இருந்தாலென்ன, தமிழர்களாக இருந்தாலென்ன, 14 தொகுதிகள் அடங்கிய வட மாகாணத்திலே நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 754 பேர். 14 தொகுதிகள் அடங்கிய வட மாகாணத்திலே நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் சாதாரண ஆசிரியர்கள். 7, 8, 9, 10 பூ, எட்டு, ஒன்பது, பத்தாயிரம் ரூபா என்று கொடுத்து—கை லஞ்சம் கொடுத்து—அல்லது எந்த அமைச்சரையோ, அவருடைய பெண்சாதியையோ சிபார்சு செய்யச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட நியமனம் ஆக 754.

ஃபீல்ட் டீவன் மீட்டர் மூலா (ஃபீல்ட் ஃபீல்ட், மூலா)

(ஜனாப் அப்துல் றஹ்மான் மன்ஸூர்—முல்லைத்தீவு மாவட்ட அமைச்சர்)

(Mr. Abdul Razak Munsoor—District Minister, Mullaitivu)

உங்கள் சிபார்சு?

சி. சிவசிதம்பரம்

(திரு. சி. சிவசிதம்பரம்)

(Mr. T. Sivasithamparam)

ஆகப் பதினெட்டு பேர்தான் ஐயா. அதுவும் 1977 இல். டெடிகமெட் தொகுதியில் 869 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கூறினால் இனவாதம். வெலிகமெட் தொகுதியில் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 567. இதைக் கூறினால் இனவாதம். ஹாரிஸ்பத்தாவத் தொகுதியில் 514. இதை நாம் கூறக் கூடாது. வெளிமடையில் 445 பேருக்கு நியமனம்; கூறினால் தவறு; சனநாயகத்துக்கு விரோதம். மற்றைய 25 தொகுதிகளிலும் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் 200 க்கு மேற்பட்டவர்கள் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய குழந்தைகளும் கற்க வேண்டும்; இந்தக் குழந்தைகளினுடைய கல்விக்கும் ஆசிரியர்

கள் தேவை; இதிலே பாரபட்சம் காட்டுகிறீர்கள் என்று கூறினால் இனவாதம். இதுதான் இதற்குக் கிடைக்கின்ற பதில். இதைக் கூற வேண்டிய இடம் இந்தச் சபைதான். கூற வேண்டிய வேளை நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்ற வேளைதான்.

கௌரவ நிதி அமைச்சருடைய உள்ளத்திலே எவ்வளவு வேதனை ஏற்படுகிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். நிதி அமைச்சரவர்களுடைய தந்தையை, அவருடைய குடும்பத்தை, அவருடைய சரித்திரத்தை நாங்கள் அறிவோம். நீதிக்கும் நியாயத்துக்கும் கட்டுப்பட்டு நடக்கின்ற சபாவம் படைத்தவர் அவர். ஆனால், நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கல்விக்காக ஒதுக்கிய பணம் எவ்வளவு? இதை நாம் அறிய வேண்டும். அண்ணன் வரும் வரையும் அமாவாசை காத்திருக்காது. நீங்கள் இரங்கி, நீங்கள் பரிந்து எப்பொழுதாவது ஏற்ற ஆசிரியர்களை இப்பிரதேசத்துக்குத் தரும்வரை இந்த ஏழைக் குழந்தைகளின் கல்வி வளர்ச்சி பொறுத்து இருக்க முடியாது. இக்குழந்தைகள் தமிழ்த் தாயின் வயிற்றிலே நினைத்துப் பிறக்கவில்லை. ஏதோ பிறந்து விட்டார்கள். பிறந்ததன் பின் அவர்கள் கற்கத்தான் வேண்டும். கற்ற பின் அரசாங்க சேவை கிட்டினால் என்ன, கிட்டாவிட்டால் என்ன, அது வேறு விடயம். கற்ற சமூகமாக மற்ற நாடுகளால் போற்றப்படுகிற நாடாக எங்கள் நாடு இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இங்கு இந்த இதமான பாசுபாடுகளை நாங்கள் காண்கிறோம்.

விடமைப்பு சம்பந்தமாகவும் மாதிரிக் கிராமங்கள் சம்பந்தமாகவும் எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். கௌரவ பிரதம அமைச்சர் விடமைப்பு விடயத்திலே, மாதிரிக் கிராமங்களை உருவாக்குவதிலே விரைவான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார். முழு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலும், 11 பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே ஒரேயொரு மாதிரிக் கிராமம்! முல்லைத்தீவு மாவட்ட அமைச்சர் இங்கே இருக்கிறார். அவர் மிக நல்ல குணம் படைத்தவர். எப்பொழுதும் சிரித்த முகம் உள்ளவர். உள்ளதை உள்ளபடி கூறுபவர். அநீதியை அநீதி என்று கூறினால்

[பி. ஐ.ஐ.ஐ.ஐ.ஐ.ஐ.ஐ.ஐ.]

ஏற்றுக் கொள்பவர். அவர் மாவட்ட அமைச்சராக இருக்கும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலும் ஒரேயொரு மாதிரிக் கிராமம். வவுனியாவிலே, மன்னூரிலே ஒரேயொரு மாதிரிக் கிராமம். யாப்பஹலுவத் தொகுதியில் மூன்று மாதிரிக் கிராமங்கள். அனுராதபுரத் தொகுதியில் மூன்று மாதிரிக் கிராமங்கள் நிறைவு பெற்றிருக்கின்றன. பண்டாரவளைத் தொகுதியிலே not district, but electorate இங்கே 4 மாதிரிக் கிராமங்கள்.

இவற்றைவிட அனுராதபுர மாவட்டத்திலே 17 மாதிரிக் கிராமங்கள், குருநாகல் மாவட்டத்திலே 17 மாதிரிக் கிராமங்கள், பதுளை மாவட்டத்திலே 13 மாதிரிக் கிராமங்கள், அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்திலே 10 மாதிரிக் கிராமங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், எங்கள் மாவட்டத்திலே ஒரேயொரு மாதிரிக் கிராமம்தான் அங்குராப்பணம் செய்யப்பட்டது. அந்த மாதிரிக் கிராமமும் அந்தத் தொகுதியின் பாராளுமன்ற அங்கத்தவரின் சிபார்சுடன் நடைபெறவில்லை. இதைக் கூறினால் இனத்துவேஷம் என்கிறீர்கள். இவற்றைக் கூறுகின்றபொழுது இன ஒற்றுமைக்குப் பங்கம் விளைவிக்கின்ற நடவடிக்கைகளைச் செய்ய முனையாதீர்கள் என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஏன், இந்த நாட்டின் நீதி அமைச்சர்—நீதிக்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்ற அமைச்சர் எனது நண்பன் கௌரவ நல்லூர்ப் பிரதிநிதியைப் பார்த்து, “அவர் இனவாதம் பேசுகிறார்” என்று கூறுகிறார். அதுவும் நல்லூர் என்ற பெயர் பெற்ற ஒரு தொகுதியின் அங்கத்தவரைப் பார்த்து, நீதி அமைச்சர் “நீர் இனவாதம் பேசுகிறீர்” என்று கூறுகிறார். இனவாதம் பேச நாங்கள் இங்கு வரவில்லை. இனவாதம் பேச நாங்கள் முனையவில்லை.

உப தலைவரவர்களே, இந்த ஒருங்கிணைந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தை நாம் நோக்குவோம்—Integrated development programmes. Intergrated national development programmes of this country financed by foreign countries—எத்தனையோ கோடி ரூபா செலவு செய்து இந்தத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. குருநாகலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஒருங்கிணைந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக 46½

கோடி ரூபா செலவாகியது. ஹம்பாந்தோட்டையில் செயற்படுத்தப்பட்ட இந்தத் திட்டத்திற்கு பத்தரைக் கோடி ரூபா செலவு உண்டாகியது. மாத்தறையில் ஐந்தரைக் கோடி ரூபா செலவாகியது. நுவரெலியாவில் இந்த ஒருங்கிணைந்த திட்டத்திற்காக 15 கோடி ரூபா. மாத்தனையில் 33.8 கோடி ரூபா. புத்தளத்தில் 39.8 கோடி ரூபா. ஆறு மாவட்டங்களில் ஒருங்கிணைந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டன.

In six districts the integrated development programmes were inaugurated and completed at the cost of Rs. 1,510 million. ஏறக்குறைய 150 கோடி ரூபா இந்தத் திட்டங்களுக்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் வடக்கு, கிழக்கிலே வாழுகின்ற தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரையிலே—சிறப்பாக வவுனியா மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் யிலே எவ்வளவு செலவிடப்பட்டது. வவுனியா மாவட்டம், முன்பு மூன்றுவது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. கேட்டால் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள் வவுனியா ஒருங்கிணைந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் செயற்பாடு 1983 ஆம் ஆண்டிலே நடைபெறும் என்று. இவற்றைக் கூறினால் இனத்துவேஷம் என்கிறீர்கள். நாம் இதைக் கூறாமல் இருக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டின் வருமானத்தில் 60 சதவீதத்தைத் தேடிக்கொடுக்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளி இன்று ஏமாற்றப்படுகிறான். உழைந்து உருக்குலைந்த இவனுக்கு சம்பள உயர்வு இல்லை. இந்நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை—இந்நாட்டின் உணவுத் தேவையின் ஒரு பகுதியை—நிறைவேற்றுகின்ற விவசாயிக்கு விமோசனம் இல்லை. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அவர்களுக்கு எந்தவித மன ஆறுதலும் இல்லை. கடல் சூழ்ந்த எமது இலங்கையிலே கடற்றொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள ஏறக்குறைய ஒன்பது சதவிகிதமான கடற்றொழிலாளர்களுக்கு விமோசனம் இல்லை. சமனும் சாடினும் கப்பல் கப்பலாக மற்றைய நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படுகின்றன. Salmon and sardine are imported in ship

[ඵස්. බලිලි, අලවතුල මහතා]

සුළුතකට— මුහුණ දෙන්න සිදු වුණ. ඒකෙන් නැගෙනහිර ප්‍රදේශයම විනාශ වී ගියා. ඊළඟට කීර්පිටි කම්හල ගිනි තැබීම වගේ අස්වහාවික, හිතාමතා කරන ලද කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියාවන්ට මේ රජයට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණ.

මේ සියල්ලකටම මුහුණ දී, අර බංකොලොත් භාවයෙන් මිදී, මේ රටේ කිසිම ජන කොටසකට විශාල හානියකට පත් වෙන්නට ඉඩ නොදී, නිරාහාරව ඉන්න ඉඩ නොදී, අසවල් දෙසින් අප විනාශයට පත් වුණය සාහිත්තේ සිටියාය කියන්න ඉඩ නොදී, රජය භාර ගන්නා මුල් අවස්ථාවේදී තිබුණු බංකොලොත්භාවය අමතක වියන තරම් තත්ත්වයකට පසුගිය අවුරුදු හතරහමාර තුළම මේ රට ගෙන එන්නට මේ රජයට පුළුවන් වුණ.

එදා මේ රටේ තිබුණු ආර්ථික අමාරුව නිසා, රටේ ජනතාවට වුවමනා කරන ආහාර පාන සපයන්නට බැරිකම නිසා, මේ රටේ ප්‍රධාන ආහාරය වූ බත් කෑම සතියකට දවස් දෙකක් තහනම් කළා. සතියකට දවස් පහක් පමණයි, බත් කන්න නියම කර තිබුණේ, එපමණක් නොවෙයි. ඒ කාලයේදී මේ රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය පිරි වික, පාන් වික ගෙන්වා ගන්න වුවමනා කරන විදේශ විනිමය නැතිකම නි;ා පිරිසීමා කර තිබුණා. පිරි කාලයි, දුන්නේ. පාන් සීමා කර තිබුණා. කාඩ් එකකට පාන් රාත්තල් දෙකයි, දුන්නේ. ගෙදර කී දෙනෙක් සිටියත් පාන් රාත්තල් දෙකයි, දුන්නේ. මේ පාන් රාත්තල් දෙක ගන්නත් රාත්‍රී 12 ට පමණ ගිහින්, එළිවන තුරු ගිනි හුලකුත් පත්තු කරගෙන පෝලිමේ ඉන්න සිදු වුණා.

ඒ තරම් අමාරුකම්වලට මුහුණ පෑ, රටේ ජනතාවට ආහාර පාන සපයන්නට පවා මුදල් නැති බංකොලොත් තත්ත්වයකට පත් වූ රජයක් භාර අරගෙන බාධක රාශියකට මුහුණ දී අද මේ වර්තමාන තත්ත්වය වන විට ඒ බාධක සියල්ලෙන්ම මිදී පසුගිය ආණ්ඩුව යටතේ පැවති ඒ අභාග්‍ය සම්පන්න කාලය අමතක වන තරම් තත්ත්වයකට පැමිණෙන්නට අපේ රජයට පුළුවන්කම ලැබුණ.

එපමණක් නොවෙයි. අද මේ රටේ සංවර්ධනය ගැන කල්පනා කර බලන විට, වෙන කිසිම පාලන සමයකදී කළාට වඩා විශාල සංවර්ධන වැඩ රාශියක් අපේ රජයට කරන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. ඒ ඒ ප්‍රදේශ භාරව කටයුතු කරන මන්ත්‍රීවරු සහ දීඝා ඇමතිවරු දක්ෂ කොයි ප්‍රමාණයටද, වැඩ කරන්නට ආශාවක් දක්වන්නේ කොයි ප්‍රමාණයටද ඒ ප්‍රමාණයට වැඩ කළ හැකි විවෘත තත්ත්වයක් මෙම රජය ඇති කර තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගරු අග්‍රාමාත්‍යකමගේ නව සංකල්පයක් අනුව ආරම්භ කළ නිවාස ඉදි කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය උතුරු ප්‍රදේශයේ ක්‍රියාත්මක වුණා අඩු කිසි මට පෙර—ඇත් මොහොතකට පෙර—කථා කළ ව්‍යවහාරය ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවිවා, ඒ ගැන මා වචනයක් සඳහන් කළ යුතුයි. තම තමන් නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවල නිවාස ඉදි කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, ඒ සඳහා අපේ ආශාවක තිබෙනවා නම් ඒ ආශාවේ ප්‍රමාණයේ හැටියට අවශ්‍යතාවයේ හැටියට වුවමනා පමණ නිවාස ඉදි කළ හැකි විවෘත ක්‍රමයක් ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා සකස් කර දී තිබෙනවා. උතුරු පළාත, උතුරු මැද, පළාත, නැගෙනහිර පළාත, වයඹ පළාත ආදී වශයෙන් මේ කටයුතුවලදී වෙනසක් ඇති වන්නේ නැහැ. මා මේ අවස්ථාවේදී බොහොම සතුටුයි කියන්නට, වයඹ පළාතේ මන්ත්‍රීවරු තරඟකාරීව තම තමන්ගේ අසනවල නිවාස යෝජනා ක්‍රම එකක් නොවෙයි, දෙකක් නොවෙයි, තුන හතර ආරම්භ කර තිම කර තිබෙනවා.

තම තමන්ගේ ප්‍රදේශවල නිවාස ඉදි කරන්නට දක්වන ආශාව හා තම තමන්ගේ ආකල්පය උඩ තමන්ට වුවමනා ප්‍රමාණයක් නිවාස ඉදිකරන්නට අවස්ථාව තිබියදී සමහර මන්ත්‍රීවරු මේ කටයුතුවල තීරණ වන්නේ නැතිව, අසනයට ගිහින් මහජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන් පිළිබඳව සොයා බලා මහජනතාවගේ ශක්තියත් නැතහොත් ශුමයත් එකතු කරගෙන ඒවා කරන්නේ නැතිව, මේ උත්තරීතර සභාවට ඇමිත් කැකෝ ගැසු තරමින් තමන්ගේ අසනවල වැඩ සියල්ලම සම්පූර්ණ වෙන් නව මිත්‍රය කියන බලාපොරොත්තුවෙන් කිරින බව අපට පෙනෙනවා.

නමුත් මම සඳහන් කරන්න කැමතියි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය අනුව මේ රටේ දේශීය සම්පත් වලට, දේශීය ශක්තියට විශාල හැකක් ලැබී තිබෙනවාය කියා.

මේ සත්‍යය නිසා මහජනතාව එදාට වඩා හොඳ තත්ත්වයකින් අද ජීවත් වෙනවා; එදාට වඩා පුළුල් ආකාරයකින් අද සංවර්ධන කටයුතුවල නිරත වී සිටිනවා. ඒ අනුව අපට ජේනවා මේ රට ආහරයෙන් ස්වයම් පෝෂිත වීමේ දිනය ඇත නොව ඉතාමත් කිවිටු වී තිබෙනවාය කියා. මේ වැඩපිළි වෙළුමල් සියල්ලටම හේතු වුණේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියයි කියා මම සඳහන් කරන්න කැමතියි.

අද අපේ රටේ තිබෙන ඉඩකඩම්වල වටිනාකම එදා තිබුණු තත්ත්වයට වඩා බොහෝ සෙයින් වෙනස්. පොල් අක්කරයක වටිනාකම එදා රු. 3,000 නම් අද එහි වටිනාකම රු. 30,000 ක් වෙලා. සමහර දෙනෙක් කල්පනා කරාවි ඒ වටිනාකමෙන් තමන්ට ඇති වැඩේ මොකක්ද කියා. නමුත් අපි හරිහැටි විග්‍රහ කර බැලූවොත් අප සියලු දෙනාටම විශාල සෙතක් සිදු වී තිබෙනවා. අපට තිබෙන අක්කර කාලේ බාගේ අපි වගා කර තිබෙන කරාඹ ගම්මිරිස් කෝපි ආදී දේශීය ද්‍රව්‍යයන්ගේ මිල විශාල වශයෙන් ඉහළ නැග තිබෙනවා. කරාඹ කිලෝවක් අද රු. 400 ට නැගලා. ඒ වාගේම අප සතු ශ්‍රම ශක්තියේ වටිනාකම එදාට වඩා ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. එදා තිබුණ පඩිය නොවෙයි, මේසත් වැඩ දන්න නෙකුට අද ලැබෙන්නේ. එදා තිබුණ පඩිය නොවෙයි, පස් කපන කෙනෙකුට අද ලැබෙන්නේ. ඊට වඩා විශාල මුදලක් ලැබෙන පරිදි එය අගය කර තිබෙනවා.

අප සතු ශ්‍රම ශක්තියේ වටිනාකම අද වැඩි වෙලා, අපේ පොළවේ තිබෙන සාරවත් ශතියේ වටිනාකම අද වැඩි වෙලා. අපි නිෂ්පාදන කරන දේවල තිබෙන වටිනාකම තක්සේරු කර බැලුවොත් අපි පිටරටින් ගෙනෙන බඩුවල තක්සේරුවට වඩා සිය දහස් ගුණයකින් අපේ දේවල වටිනාකම වැඩි වී තිබෙනවා. අපට තිබෙන ශක්තිය, අපේ ඉඩකඩම්වල තිබෙන දේවල වටිනාකම අගය කරන්නේ නැතිව, එයින් ලැබෙන වාසිය ගැන කල්පනා කරන්නේ නැතිව බොහෝ දෙනෙක් නිතරම කියන්නේ මොකක්ද? “අපි පරිහරණය කරන බඩුවල මිල ඉහළ නැගලා. කෝ මේ අයවැයෙන් මහජනයාට සැලසූ සෙත?” යනාදි කතායි. එසේ කතා කිරීම ඉතාමත් පහසු කාර්යයක්. අසාගෙන සිටින ජනතාව සතුටු කරන්න ලෙකු ලෙකු වචන කතා කිරීම ඉතාම පහසු දෙයක්. බඩු මිල අඩු කළාය, දුගී දුප්පත් ජනතාවට සුබසධන සලසා දුන්නාය, ආදී වශයෙන් කතා කරන්න පුළුවන්. නමුත් මේ අයවැය විග්‍රහ කර බලන විට ඊට වඩා වැදගත් දෙයක් අපට පෙනෙනවා.

අපේ ප්‍රදේශවල සිටින ජනතාවගේ ශක්තීන් නියම විධියට මිල කර ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන නිෂ්පාදනවලට නියම වටිනාකමක් දෙන අයවැය ලේඛනයක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් මේ වතාවේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව, පිරිසර්බද ආසනයක මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මම සඳහන් කරන්න කැමතියි. මේ ගමන යාමේදී මේ රට බංකොලෙන් භාවයෙන් මිදී, මේ රටේ ජනතාවට කෙලින් සිටින්නට පුළුවන් දවසක් ඉතාම කිවිටුව උදා වන බව මේ රටේ මේ කෙටි කාලය තුළදී කරගෙන ගොස් තිබෙන සංවර්ධන වැඩ ගැන කල්පනා කර බලන විට අපට පෙනෙනවා. එදා ඉතාම හෙමින් හෙමින් කෙරුණු වැඩ දැන් පියවරෙන් පියවරට ඉතා සිඹුයෙන් කෙරීගෙන යනවා.

පුරාණ කලය ගැන කල්පනා කර බැලූවොත් මේ රටේ ඉතාම සැමද්ධිමත් සමයක් ඇති කළ රජතුමා හැටියට ප්‍රසිද්ධ වී ඇත්තේ මහා පරාක්‍රමබහු රජතුමායි. ඒ රජතුමා වුවත් වැඩි එක්තරා ප්‍රමාණයක්

විද්‍යාලය වසා තිබෙන්නේ බලධාරීන්ට කලින් කිසිම දැන්වීමක් නොකර 1981. 11. 12 වැනි දින ගුරු ශිෂ්‍යයින් පන්ති වර්ජනය කිරීම නිසයි. මෙය දැඩි දෙපාර්තමේන්තු රෙගුලාසි උල්ලංඝනය කිරීමකි. ගුරු විද්‍යාලය වසා දැමීමට තීරණය කරන ලද්දේ එහෙයිනි. 1981. 11. 12 වැනිදා විදුහල්පතිවරයා ටෙලිපෝන් පණි වුඩයක් දෙමින්, ගුරු ශිෂ්‍යයින් පන්ති වර්ජනයක යෙදී ඇතැයිද, එය සමථයකට පත් කිරීමට තමා ගත් උත්සාහය ව්‍යවර්ථ වී ඇතැයිද, වර්ජකයින් රජයේ දේපල වලට හානි කරනු ඇතැයි තමාට සිතෙන බවද දැන්වීය. අම්පාර ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයාට, මේ පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙස උපදෙස් දෙන ලදුව 1981. 11. 14 වැනිදා පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලදී. ඉන්පසු ඇති වූ තත්ත්වයන් ගැන ඔහු නීතිපතා දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට වාර්තා කර ඇත. 1981.11.16 වැනිදා ශිෂ්‍ය සංගමයේ නායකයන් හමු වූ දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීන්, ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ ඔහුගේ නියෝජිතයාගෙනුත්, විදුහල්පතිවරයාගෙනුත්, දෙපාර්තමේන්තු පරීක්ෂණයක් පැවැත්වෙද්දී වර්ජනයේ යෙදීම ගැන සමාව ඉල්ලීමටත්, ඒ අනුව වර්ජකයින්ට පන්තිවලට සහභාගි වීමට අවසර දීමටත් සම්මුතියකට එළඹ තිබේ. ඒ අනුව අම්පාර ප්‍රධාන අධ්‍යාපන නිලධාරියා 1981. 11. 17 වැනිදා පෙරවරු 9 ට ආයතනයට ගොස් ඇත. පස්වරු 2 ට සමාව ඉල්ලීමට ඉදිරිපත් වන බව ශිෂ්‍ය සංගමය දැන්වූ නමුත් පසුව එළඹී තීරණයක් අනුව එසේ සමාව ඉල්ලීම ප්‍රතික්ෂේප කරන බව පස්වරු 3 ට ඔවුන් දන්වා සිටි බව ප්‍රධාන අධ්‍යාපන නිලධාරී අමාත්‍යාංශයට වාර්තා කරන ලදී. ශිෂ්‍යයින් වැඩ වර්ජනය කිරීමට දැඩි ලෙස තීරණය කර තිබූ නිසාත්, එසේ කළ

නිසාත් ආයතනයේ ඒ අවස්ථාවේ පැමිණ සිටි ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂයේ නියෝජිතයින් සමඟ සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසු, ආයතනය තාවකාලිකව වසන ලදී.

1981. 11. 30 වැනි දින පැවැත්වෙන අවසාන වාර්ෂික පරීක්ෂණයට පෙනී සිටීමට සිටින ශිෂ්‍යයින්ට විභාගයට පෙනී සිටීමට අවසර දෙන්නැයි දැනටමත් දන්වා යවා ඇත. විභාගය මාස 6 කින් කල් දමන්නැයි කරන ලද ඉල්ලීමට ඉඩ දිය නොහැක්කේ මෙම විභාගය දිවයිනේ සිය එම පුහුණුවන ගුරුවරුන් විසින් පෙනී සිටින විභාගයක් බැවිනි. මූලික පරීක්ෂණයේදී එලිදරව් වන කරුණු ගැන වාර්තාවක් නොබෝ දිනකින් ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා විසින් ඉදිරිපත් කරනු ඇත. ඔහුගේ නිරීක්ෂණ හා යෝජනාත්, විගණනයේදී එලිදරව් වී ඇති අනෙකුත් කරුණුත් සැලකිල්ලට ගෙන අවශ්‍ය පියවර ගැනීමටත්, හැකි තරම් ඉක්මනින් ආයතනය විවෘත කිරීමටත් අපි බලාපොරොත්තු වෙතවා.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මහතා (විදේශීය කටයුතු ඇමතිතුමා)

(ඉහලට් ආ. ඩී. ආණ්. ඉහළින්—බෙහිෆාල්. L. මුඛවකුණු ආශ්‍රිතයෙන්)

(Mr. A. C. S. Hameed—Minister of Foreign Affairs)

I just want to add a word. I am fully aware of this whole question. I might mention to the Acting Minister that the trainee-teachers did not refuse to apologize. They were prepared to apologize to the Director of Education. The only position that they took up was that since all the charges were against the principal they were not prepared to apologize to the principal, that they were fully prepared to apologize to the Director of Education. That, I think, in fairness,

[ඒ. ඩී. එස්. හම්බ හෙහා]

I must mention because I met the student leaders. I was the education student leaders. I was in fact in touch with the Ministry officials. I was in touch with the education authorities in Amparai yesterday till negotiations broke down finally at 3 p.m. I was in touch with all of them. So, I think, it is nothing but fair that I must tell this House the absolute truth. The student trainees did not refuse. It would be unfair to say that they refused to apologize. They were prepared to apologize to the Director of Education but they were not prepared to apologize to the principal of that instilution.

වීරවන්හි සමරවීර මහතා

(*திரு. வீரவன்ஹி சமரவீர*)

(Mr. Weeramanni Samaraweera)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම තවදුරටත් ඒ තත්ත්වය විස්තර කරන්න කැම මේ ශිෂ්‍ය නායකයන්, නියෝජිත මහතන් මාවත් හමිබ වුණා. මම ඒ ගොල්ලන්ට දැනුම් දුන්නා, 'මයගොල්ල විදුහල්පති තුමාට කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්න කැමැති තැන්නම් ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂ තුමාට කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්න, නමුත් විදුහල්පතිතුමන් ඒ අවස්ථාවේ එතැන සිටිය යුතුයි' කියා.

'විදුහල්පතිතුමා අස් කරන්න මනා, එහෙම නැතිව විද්‍යාලයට යන්න බැ, අපි කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නේ ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාට පමණයි' යනාදී වශයන් ශිෂ්‍යයන් කියන විට අපි ඒ කීම වම ඇහුම්කන් දුන්නොත්, මේ තත්ත්වය ලංකාවේ හැම ගුරු විද්‍යාලයකටම පැතිරෙන්න පුළුවනි. විනය ආරක්ෂා කර න්න මනා නිසයි, අපි අර තීරණය ගත්තේ.

ශිෂ්‍යයන් දැනුම් දුන්නා, විභාගයට වාඩි වන්නේ නැහැ කියා. ඔවුන් විභාගයට වාඩි වුණේ තැන්නම් ඒ විභාගයට වාඩි වන්න ඔවුන්ට නැවතත් අවස්ථාවක් දෙන්න විධියක් නැහැ. මේක, ලංකාවේ හැම තැනම එක හා සමාන තත්ත්වයකින් පවත්වන විභාගයක්. එම නිසා ඒ ශිෂ්‍යයන් කියන විධියටම වැඩ කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

ඒ වගේම, විදුහල්පතිතුමා යම්කිසි වර දක් කර තිබෙනවා නම්, ඔහුට විරුද්ධව චෝදනා තිබෙනවා, නම් ඒ සම්බන්ධ යෙහුත් සර්ව සම්පූර්ණ පරීක්ෂණයක්, සාධාරණ විනයානුකූල පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඒ අනුව තීරණයක් ගන්නත් අපි සූදනම්. ඒ පිලිබද සම්පූර්ණ විස්තර අපි ශිෂ්‍යයන්ට දැනුම් දී තිබෙනවා. දැනට අපට වාර්තා වී තිබෙන්නේ, මේ ශිෂ්‍යයන් ගුරු විද්‍යාලය තුළදී ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමා ඉදිරියේ සමාව ඉල්ලන්න බැ කි බවයි. ඉදිරිපත් කළ ඒ වාර්තාව සත්‍යය යන හැඟීමෙනි මා තවමත් එල්බ සිටිනවා.

ප්‍රශ්න විමසන ලදීත්, සහ, සම්මත විය.

බිඹු බිඳුස්කප්පාටු අරඹුකිකොන්සට්පට්පටු.

Question put, and agreed to.

පාර්ලිමේන්තුව 8 ව අනුකූලව අ. හා. 8.08 ව 1981 නොවැම්බර් 12 වන දින සහ සමමනිය අනුව 1981 නොවැම්බර් 19 වන ඉක්මනින්ද සු. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

அதன்படி, பி. ப. 8.08 மணிக்கு பாராளுமன்றம், அதனது 1981 நொவம்பர் 12 ஆம் தேதிய தீர்மானத் தீர்மானங்க 1981 நொவம்பர் 19, விடியாழக்கிழமை ரு. ப. 10 மணி வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Adjourned accordingly at 8.08 p.m., until 10 a.m. on Thursday, 19th November 1981. Pursuant to the Resolution of the Parliament of 12th November, 1981.

පාර්ලිමේන්තුව

பாசாளுமன்றம்

PARLIAMENT

1981 නොවැම්බර් 19 වන මුහුදුපතින්ද

வியாழக்கிழமை, 19 நொவம்பர் 1981

Thursday, 19th November 1981

ප්‍ර. සා. 10 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. කථානායක කථනායකතුමා [අල් හාජ් එම්. ඒ. බැකර් මැකර්] මුහුදුපතින්ද විය.

பாசாளுமன்றம் மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [அல்ஹாஜ் எம். ஏ. பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

The House met at 10 A.M. MR. SPEAKER [AL HAJ M. A. BAKER MARKER] in the Chair

නිවේදනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

කථනායකතුමාගේ සහතිකය

சபாநாயகரது சான்றிதழ்

SPEAKER'S CERTIFICATE

කථනායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I wish to announce that I have, under the provisions of Article 79 of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, endorsed the Certificate on the following Bill on November 18, 1981 :

Judicature (Amendment).

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Supplementary Estimate No. 21 of 1981—(Mr. M. Vincent Perera, on behalf of the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways.)

Annual Reports and Statements of Accounts of the Sri Lanka State Trading (Consolidated Exports) Corporation for

1972, 1973, 1974, 1975, 1976 and 1978—(Mr. M. Vincent Perera, on behalf of the Minister of Trade and Shipping.)

(1) Annual Report and Statement of Accounts of the River Valleys Development Board for 1978.

(2) Addendum to the Annual Report of the River Valleys Development Board for 1978.

(3) Supplementary Estimate No. 22 of 1981.

(Mr. M. Vincent Perera, on behalf of the Minister of Lands and Land Development and Minister of Mahaweli Development.)

Supplementary Estimate No. 23 of 1981 —(Mr. E. L. B. Hurulle.)

සහමෙසය මත තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී. සභාවට පිටුපසට මුද්‍රණය කළ යුතුයයි තීරණය කළේය.

Ordered to lie upon the Table.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

විදේශීය දූත මණ්ඩල : හමුදා සම්බන්ධතා නිලධාරීන්ගේ ආරක්ෂක පරිවාරකයෝ

வெளிநாட்டுத் தூதாண்மை நிலையங்கள் : இராணுவ இணைப்பு/பாதுகாப்பு ஒட்டு உத்தியோகத்தர்

MISSIONS ABROAD : MILITARY LIAISON OFFICERS/DEFENCE ATTACHES

507/81

1. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අන්තර්ගල ලේල)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனைகல்ல) (Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

අමතරව සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක තිදේශ්‍ය අමතරව සහ අනෙකුත් අය : (අ) (i) 1981 ජූලි 31 වැනි දිනට අපේ විදේශීය දූත මණ්ඩලවලට සන්දේශ සේවාවන්ගෙන් පත්කරනු ලැබූ හමුදා සම්බන්ධතා නිලධාරීන්ගේ හෝ ආරක්ෂක පරිවාරකයන්ගේ හෝ අනෙකුත් අයගේ සංඛ්‍යාව එතුමා ප්‍රකාශ කරන්නේද (ii) නොකරන්නේ නම් ඒ මන්ද? (ආ) (i) ප්‍රකාශ කරන්නේ නම්, ඒ අයගේ

பரீක්ஷைகளை நடத்தி பூர்த்தி செய்து, இடம் காணும் சமீபமான சமயத்தில் கட்டப்படும் வட்டிகள் குறைக்கப்படுமா? (ii) தனியார் பஸ் போக்குவரத்து அமைச்சரும் ஆனவரைக் கேட்ட வினா: (அ) (i) தனியார் ஒட்டிப் பஸ் இயக்குனருக்கு முதலீட்டு நிவாரணம் வழங்குவதற்கும், அவர்களது நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் கிராமமாக்ருவதற்குமான வழிவகைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கெனப் போக்குவரத்து அமைச்சரையும் நிதி, அமைப்புத் திட்ட அமைச்சரையும் கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவலர்கள் அமைச்சரையும் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட குழுவினது அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பாரா? (ii) இல்லையெல் லன்? (ஆ) (i) வசப் பாதைகள் குறித்தொ துக்கப்பட்ட தனியார் வச இயக்குநர் அனைவரிடமும் பெயர்களைக் கொண்ட நிரல் ஒன்றைச் சமர்ப்பிப்பாரா? (ii) இல்லையெல் லன்?

asked the Minister of Transport and Minister for Transport Boards and Minister for Private Omnibus Transport: (a) (i) Will he table the Report from the Committee consisting of Ministers of Transport, Finance and Planning and Industries and Scientific Affairs which examined the ways and means to give investment relief, control and regularise the activities of the Private Omnibus Operators? (ii) If not, why? (b) (i) Will he table a list of all Private Omnibus Operators who have been allocated routes? (ii) If not, why?

உ. வி. கருணாநிதி (புலகை) (புலகை) (புலகை)

(திரு. எச். குலரத்ன—போக்குவரத்து பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. H. Kularatne—Deputy Minister of Transport)

(a) (i) There is no such report, but on a recommendation made to the Cabinet approval was granted for the reduction of customs duty from 25 per cent to 7½ per cent on all passenger vehicles with a seating capacity of 15 or more. (ii) Does not arise. (b) (i) A list of private omnibus operators to whom route permits have been issued since the inception of the scheme is being compiled and will be tabled in due course. (ii) Does not arise.

உ. வி. கருணாநிதி (புலகை)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Will the Deputy Minister see to it that this list is available to the House before the Committee stage of the Budget?

உ. வி. கருணாநிதி (புலகை)

(திரு. எச். குலரத்ன)

(Mr. H. Kularatne)

It will take three months' time.

உ. வி. கருணாநிதி (புலகை)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

You want three months' time for that?

உ. வி. கருணாநிதி (புலகை)

(திரு. எச். குலரத்ன)

(Mr. H. Kularatne)

This was done by the Transport Board earlier. We can give you the list of those people who have been allocated permits after the Ministry was formed. But the larger list is with the C. T. B. About 2,200 permits have been issued by the Transport Board.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மொனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Will the Deputy Minister obtain a list from the Transport Board which is tabulated and available there and table it before the House for us to discuss it during the Committee stage?

கலிநாயகனது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

That is a double question. The first one is whether the list is available there. You can first ask whether the list is available there.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மொனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

It should be available there.

பி. கிரேன் மொனா

(திரு. எச். குலரத்ன)

(Mr. H. Kularatne)

I do not know. If it is available I will table it in the House. But they have told me that it will take three months' time.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மொனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Does it take three months' time for what is available in the Transport Board office at Kirula Road to come here?

பி. கிரேன் மொனா

(திரு. எச். குலரத்ன)

(Mr. H. Kularatne)

If it is there we can table it here.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மொனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Does it take such a long time for this list to come from the CTB office to Your Honour's desk?

கலிநாயகனது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! What the Deputy Minister says is that if the list is available he will have it tabled here.

பி. கிரேன் மொனா

(திரு. எச். குலரத்ன)

(Mr. H. Kularatne)

He says it is available there.

கலிநாயகனது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! There is a big 'IF'. He does not say it is available. If it is available he says he will have it tabled.

பி. கிரேன் மொனா

(திரு. எச். குலரத்ன)

(Mr. H. Kularatne)

If it is available we can comply with the request. But if it is not available we want three months' time.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மொனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

It has to be available.

கலிநாயகனது

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I am unable to accede to that.

பி. கிரேன் மொனா

(திரு. எச். குலரத்ன)

(Mr. H. Kularatne)

The hon. Member seems to know more about the Transport Board than I.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மொனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, I do not want to waste the time of the House. Will the Hon. Deputy Minister please take some initiative

பி. னி. வேரபிதியை மகனா

(திரு. ஈ. பி. வேரப்பிற்றிய)

(Mr. T. B. Werapitiya)

(a) (i) All officers in the Armed Services undergo routine medical checks to determine their fitness to serve in the Forces. The necessity to undergo special medical tests for military appointments do not arise. (ii) Does not arise. (b) (i) Does not arise. (ii) Does not arise. (c) (i) Does not arise. (ii) Does not arise.

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மகனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

As far as I am aware and the Deputy Minister is aware for every appointment in the Services a special medical test is a must. Therefore why is it that this gentleman who has been appointed to a Mission abroad was not tested?

பி. னி. வேரபிதியை மகனா

(திரு. ஈ. பி. வேரப்பிற்றிய)

(Mr. T. B. Werapitiya)

I have already replied to that. The necessity to undergo special medical tests for military appointment do not arise.

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மகனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Will he table in this House, not a special medical certificate, but an ordinary medical certificate that he was fit to be appointed?

ஈ. பி. விஜேசிரி மகனா (ஹரிப்பத் துவ
தேவன)

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி—ஹாரிப்பத் துவ
ஹரிப்பத் துவ அங்கத்தவர்)

(Mr. R. P. Wijesiri—Second Haris pattuwa)

From a vedamahathaya

ஈ. பி. வேரபிதியை மகனா (ஹரிப்பத் துவ,
பலன் பாலன், திவச னா ஹரிப்பத் துவ
துவ, மகாபீர கடுமையு பிவிடி ஹரிப்பத் துவ
ஹரிப்பத் துவ ஹரிப்பத் துவ)

(திரு. ஆர். பிரேமதாச—பிரதம அமைச்சரும்
சரும் உள்நாட்டி, விடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும்
நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)

(Mr. R. Premadasa—Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways and Leader of the House of Parliament)

He must be in a very good health.

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மகனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Is he aware that this gentleman has gone there not for work but to obtain medical treatment?

பி. னி. வேரபிதியை மகனா

(திரு. ஈ. பி. வேரப்பிற்றிய)

(Mr. T. B. Werapitiya)

That is not correct. He is doing a very good job of work.

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மகனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I asked that question because—

ஹரிப்பத் துவ

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The Deputy Minister has denied that.

ஈ. பி. வேரபிதியை மகனா

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

A person can fall sick when he is away.

லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி மகனா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

No that has not happened.

[එමී. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා]
 area being reduced. (ii) More work could be given when the position of funds improves. (iii) Does not arise in view of (b) (ii) above.

කොතියාකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 9.

එමී. වින්සන්ට් පෙරේරා, මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Labour, I ask for two week's time to answer this question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනයේ ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்ருரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கூட்டினாயிட்டது.

Question ordered to stand down.

අබ්දුල් වඩුඩි මොහමඩ් අරූෆ් මහතා :

හැදුනුම් පත

ஐனாப் அப்துல் வதாத் முஹம்மத் அரூஃஃ அடையாள அட்டை

MR. ABDUL WADOOD MOHAMED AROOS :
 IDENTITY CARD

550/81

10. ආමාජීය ඩිජිට්ලී දහනයක (ගල්ල)

(சலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க-காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

ඇමතිතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක

නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) (i) 1981 අප්‍රේල් 9 වැනි දින අංක

බී. 135525 දරන කුවිතාන්සිය මත උපු

විටතේ නවින්තෝ පදිංචි අබ්දුල් වඩුඩි

මොහමඩ් අරූෆ් මහතාට සිම් හැඳුනුම් පත

නිකුත් කර නොමැති බවත් ; (ii) අරූෆ්

මහතා කොළඹ පිහිටි ප්‍රධාන කාර්යාලයට

තෙවරක්ම ගිය විට ඔහු ගාල්ලේ දිසාපති

වෙත අපසු යොමු කරනු ලැබූ බවත් ;

(iii) ගාල්ලේ දිසාපති විසින් තෙවරක්ම

ඔහු අපසු ප්‍රධාන කාර්යාලයට යොමු

කරනු ලැබූ බවත් ; එතුමා දන්නේද (ආ)
 ඔහු “ රජතියාදු කරවනු ” ලැබියේ මන්ද ?
 ඔහුට හැඳුනුම් පත නිකුත් කරන්නේ කව
 දාද ?

அமைச்சரும், பிரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்ச

சருமானவரைக் கேட்ட வினா : (அ) (i)

நாவினன உயுவிறற்கேயைச் சேர்ந்த ஐனாப்

அப்துல் வதாத் முஹம்மத் அரூஃஃ என்பவ

ரின், 1981 ஏப்ரல் 9 ஆம் தேதியிட்ட சிட்டு

இலக்கம் பி 135525 க்குப். உள்ள அடையாள

அட்டை கொடுபடவில்லை என்பதையும் ; (ii)

கொழும்பிலுள்ள தலைமைக் காரியாலயத்

திற்கு ஐனாப் அரூஃஃ மும்முறை சென்றதும்

அவர் காலி அரசாங்க அதிகாரி ம் திருப்பி

அனுப்பப்பட்டார் என்பதையும், (iii) காலி

அரசாங்க அதிகர் மும்முறையும் திரும்பவும்

தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு அவரை

அனுப்பினார் என்பதையும் அவர் அறிவாரா ?

(ஆ) இவ்வாறு இவர் என் அங்கும் இங்கும்

அலைக்கழிக்கப்படுகிறார் ? அடையாள அட்டை

எப்போது இவருக்குக் கொடுக்கப்படும் ?

asked the Minister, and Deputy Minister of Defence: (a) Is he aware—(i) that identity card on receipt No. B 135525 of 9th April, 1981 belonging to Mr. Abdul Wadood Mohamed Aroos of Navinna, Uluwitake has not been issued ; (ii) that Mr. Aroos has gone to the Head Office in Colombo thrice and was referred back to the Government Agent, Galle ; (iii) that the Government Agent, Galle, referred him back thrice to the Head Office ? (b) Why has he been driven from “ pillar to post ” and when will the Identity Card be issued to him ?

வி. வி. வீரபிதிய மஹா

(திரு. ஈ. பி. வேரப்பிற்றிய)

(Mr. T. B. Werapitiya)

(a) (i) Identity Card No. 562862315

V had been issued to Mr. A. W. M.

Aroos of Navinna, Uluwitake, Galle.

(ii) Not aware. (iii) Not aware. (b)

Mr. A. W. M. Aroos's application had

been received by the Grama Seva

Niladari on 09.04.81. On 24.07.81 the

latter had recommended priority consideration of this application and this had been endorsed by the

Divisional Assistant Government Agent, Labuduwa. The administrative officer in-charge of the Registration of Persons Division in the Galle Kachcheri had processed the application on 27.07.1981 and despatched it to the head office in Colombo where it was received on 04.08.81. The identity card had been prepared and despatched to the applicant under registered cover on 25.08.81.

අභාවප්‍රාප්ත එන්. ජී. එල්. සැමුවල්
මහතා : පාරිතෝෂික සහ
වන්දි මුදල්

කාලරුධිසේන තිල. என். ஜி. எல். சாமுவேல் :
 பணிக்கொடை : நட்சடு

LATE MR. N. G. L. SAMUEL : GRATUITY AND
 COMPENSATION

598/81

11. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
 (Dr. W. Dahanayake)

වෙළඳ හා නාවුක කටයුතු පිළිබඳ ඇමති තුමාගේ ඇසී ප්‍රශ්නය : (අ) 1978 අප්‍රේල් 24 වැනි දින රාජකාරියේ යෙදී සිටියදී මියගිය වරාය අධිකාරියේ අංක 16134 හිමි මුරකරු එන්. ජී. එල්. සැමුවල්ගේ වැන්දඹුව වන හරිද්‍රවේ, පිටි දුවේ, අංක 323 දරන "සිරිනිවසේ" පදිංචි එන්. පී. ජොහානා මහත්මියට පහත දැක්වෙන ප්‍රතිලාභ, එනම් : (i) අවුරුදු 19 සේවා කාලය සඳහා පාරිතෝෂිකයක් වශයෙන් හිමිවිය යුතු මුදල ; (ii) රාජකාරියේ යෙදී සිටියදී ඔහු මියගිය බැවින් වන්දි මුදල් ; ගෙවීමේ අරමුණින් ඔහු පිළිබඳ කිරුණ එතුමා නැවත සලකා බලන්නේද ?

வந்ததக கப்பற்போக்குவாந்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) துறைமுக அதிகாரகபையில் கடமை புரியும்போது 24.4.1979 ல் மாணமடைந்த 16134 ம் இலக்கக் காவலரான என். ஜி. எல். சாமுவேல் என்பவரின் விதவையான, ஹபராதுவ, 323, பிற்றிதுவ "சிறிநிவாச" வைச் சேர்ந்த திருமதி என். பி. ஜொஹனா என்பவருக்குப் பின்புறம் நயங்களை வழங்குவது சம்பந்தமாக மதுபரிசீலனை செய்வாரா? (i) 19 வருட சேவைக்கான

பணிக்கொடைப் பணம்? (ii) கடமை நேரத்தில் இறந்தமைக்கான நடட்டிடு? (ஆ) இப்படியான நிவாரணத்தை வழங்க முடியாவிடின், இவ்விதவைக்கு உரிய நிவாரணத்தை வழங்குவதற்காகப் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு பிரேரணையைச் சமர்ப்பிக்க நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (இ) இல்லையெல், ஏன்?

asked the Minister of Trade and Shipping: (a) Will he re-consider the case of the late N. G. L. Samuel, Watcher No. 16134 of the Ports Authority, who died on 24th April, 1978, while on duty, with a view to awarding his widow, Mrs. N. P. Johana, of "Sirinivasa", 323, Piti-duwa, Habaraduwa, the following benefits: (i) a sum due as gratuity for the 19 years of service; (ii) compensation as he died while on duty?

464

එම්. එස්. අමරසිරි මහතා (නියෝජ්‍ය වෙළඳ හා නාවුක කටයුතු පිළිබඳ ඇමති තුමා)

(திரு. எம். எஸ். அமரசிரி—வந்ததக, கப்பற் போக்குவாந்துப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. M. S. Amarasiri—Deputy Minister of Trade and Shipping)

(අ) එස්. පී. එල්. සැමුවල් මහතා—සේවා අංක 16134—වරාය කොමිෂන් සභාවේ (ආල්ල) II වැනි ශ්‍රේණියේ කමිකරු වනු වශයෙන් සේවයෙහි නියුක්තව සිටියේය. ඔහු විශ්‍රාම වැටුප් හිමි සේවකයෙකු නොවූ අතර රාජ්‍ය සේවා අර්ථ සාධක අරමුදලේ දයකයෙකු විය. ඔහු 78.04.24 දින මධ්‍යම රාත්‍රියේදී රාජකාරියෙහි යෙදී සිටියදී ස්වාභාවික හේතූන් උච්ච මිය ගියේය. (i) සැමුවල් මහතාගේ විශ්‍රාම වැටුප් හිමි නොවූ සේවය වෙනුවෙන් සැමුවල් මහතාගේ යැපෙන්නන් වෙත පාරිතෝෂික දීමනා වක් වශයෙන් රු. 380 ක මුදලක් විශ්‍රාම වැටුප් අධ්‍යක්ෂ විසින් අනුමත කොට ඇත. රාජ්‍ය සේවා අර්ථ සාධක අරමුදලෙන් ලැබිය යුතු මුදල් වශයෙන් සැමුවල් මහතාගේ යැපෙන්නන් වෙත පහත දැක්වෙන

[**பி. சி. அரவிந்தன்** மொழி] **பி. சி. அரவிந்தன்** மொழி :
 தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் :
 1. 1,441.43, 2. 720.70, 3. 720.70. (ii)
 சேவையாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற
 தொகை (அ) 1,441.43, (ஆ) 720.70, (இ) 720.70.

பி. சி. அரவிந்தன் மொழி :
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தண்டையாச்சாரி)
 (Dr. W. Dahanayake)

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றுக்குரிய
 பகுதிகளைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கக்
 கருதுகிறீர்களா?

பி. சி. அரவிந்தன் மொழி :
 (திரு. எம். எஸ். அமரசிரி)
 (Mr. M. S. Amarasiri)

வரலாற்றுக்குரிய பகுதிகளைப் பற்றித்
 தகவல் கொடுக்கக் கருதுகிறீர்களா?

பி. சி. அரவிந்தன் மொழி :
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தண்டையாச்சாரி)
 (Dr. W. Dahanayake)

“சேவையாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற
 தொகை” என்று சொல்லும்போது
 அது என்ன பொருள்?

பி. சி. அரவிந்தன் மொழி :
 (திரு. எம். எஸ். அமரசிரி)
 (Mr. M. S. Amarasiri)

அது என்ன பொருள்?

கோம்பல-மாயாகடும்-பொய்சாமினா
 கோம்பல-மாயாகடும்/பொய்சாமினா வீதி
 KOMBOLA-MAYAKADUM-POWSAMIENNA
 ROAD

464/91

4. **கோம்பல-மாயாகடும்-பொய்சாமினா**
 கோம்பல-மாயாகடும்/பொய்சாமினா வீதி
 KOMBOLA-MAYAKADUM-POWSAMIENNA
 ROAD

(திரு. யசபால் ஹேரத்—அனூராதபுரம்
 கிழக்கு—திரு. பி. சமதிரத்—ஹபரதுவா—
 சார்பாக)

(Mr. Yasapala Herath—Anuradhapura
 East—on behalf of Mr. P. Sumathiratne
 —Habaraduwa)

அனூராதபுரம் கிழக்கு—திரு. பி. சமதிரத்—
 ஹபரதுவா—சார்பாக

பிரதம அமைச்சரும், உள்நாடாட்சி, வீட
 மையு நீருபாண அமைச்சரும் பெருவிதிகள்
 அமைச்சரும் ஆளவரைக் கேட்ட வினா :
 (அ) (i) பொய்சாமினா அந்தத்திலிருந்து
 ஆரம்பித்து 1/8 மைல் இடைவெளியாகக்
 கோம்பல—மாயாகடும்/பொய்சாமினா வீதி
 யின் முழு நீளமும் இன்றிருக்கும் நிலைமையை
 யும்; (ii) பொய்சாமினா அந்தத்திலிருந்து
 ஆரம்பித்து 1/8 மைல் இடைவெளிகளாக
 அந்த அந்த இடங்களிலிருக்கும் வடிகால்களை
 நிலை

னீ. விநிதி. தேவநாயகம் இளைஞர்
(சீவகாண்டி கட்டுவது கிடைக்காதது)

(திரு. கே. டப்ளியூ. தேவநாயகம்—உள்
நாட்டாளுவர்கள் அமைச்சர்)

(Mr. K. W. Devanayagam—Minister of
Home Affairs)

I ask for a month's time to answer
this question.

புள்ளியை ஒரு மாதம் தாமதமாகக் கிடைக்காதது
காண்க.

வினாவை மத்திய இளந்திறல் சம்பந்திக்கக் கட்ட
பணியிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

நீதி தீர்ப்பு வழங்குதல்

காலத்தில் மரங்களை வெட்டல்

ILLICIT FELLING OF TIMBER

569/81

8. ஸரத் முத்தேவகாமம் இளைஞர்

(திரு. சரத் முத்தேவகாமம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kala-
wana)

அமெரிக்கா கனடா அரசாங்கம்

கிடைக்காதது அமெரிக்கா கனடா அரசாங்கம்:

(அ) (i) கனடா அரசாங்கம், சீலா 637 டர்சு

ஓடுவதை கனடா அரசாங்கம் நீதி தீர்ப்பு வழங்க

காண்க கனடா அரசாங்கம் கிடைக்காதது அரசாங்கம்

வந்தால் கனடா அரசாங்கம் சி. வி. கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் 1981.05.01 கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

(ii) சீலா கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் 1981.05.02 கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம் கனடா அரசாங்கம்

அமைச்சரும் பாதுகாப்பு பிரதி அமைச்சர்
சுருமானவரைக் கேட்ட வினா: (அ) (i)
அகலவைகளைக் கெலின்கந்தவைச் சேர்ந்த பி.
வி. குலதுங்க என்பவர் எல் எல் 637 ம் இலக்
கக் காணியில் களவாகவும் பலாத்காரமாக
வும் மரம் வெட்டுவதாக 1.5.81 ல் பதுரெலிய
பொலிசில் முறைப்பாடு செய்தார் என்பதையு
ம்; (ii) முறைப்பாட்டின் நடவடிக்கை
எடுத்த பொலிசார் 2.5.81 ல் சில நபர்களைக்
கைது செய்தார்கள் என்பதையும்; (iii)
11.6.81 லும் பதுரெலிய பொலிசார் இதே
காணியில் களவாக மரம் வெட்டியதற்காக
சில நபர்களைக் கைது செய்தார்கள் என்பதையு
ம்; (iv) பதுரெலிய பொலிசாரால் அதன்
பிறகு எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட
வில்லை என்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ)
(i) சூற்றிழைந்தவர்களுக்கு எதிராக வழக்
கத் தொடர நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?
(ii) அப்படியானால் எப்போது? (ii) இல்லை
பேல் ஏன்?

asked the Minister, and Deputy
Minister of Defence: (a) Is he
aware that—(i) one P. V. Kulatunga
of Kelinkanda, Agalawatta, made a
complaint at the Badureliya Police
on 1.05.81 regarding the forcible and
illicit felling of timber on land No.
LL 637; (ii) the police acting on the
complaint arrested some persons on
2.05.81; (iii) on 11.6.81 also the
Badureliya Police arrested some
persons for illicit felling in this land;
(iv) no action has been taken there-
after by the Badureliya Police? (b)
(i) Will action be taken to prosecute
the offenders? (ii) If so, when? (iii)
If not, why?

சி. வி. வேரபிதியை இளைஞர்

(திரு. சி. வி. வேரபிதியை)

(Mr. T. B. Werapitiya)

(a) (i) Yes. (ii) No. No persons
were arrested on 2.5.81. (iii) On
11.6.81 the Badureliya Police arrested
four persons and later released them.
(iv) There was a boundary dispute
between the allottee of the land No.
LL 637 and the allottee of the land
No. LL 280. As these lands are
under the control of the G.A., Kalu-

tara District the dispute with regard to the felling of the trees was settled by the G.A. No action was taken by the Police. (b) (i) Does not arise. (ii) Does not arise. (iii) Does not arise.

Hon. Ministers—30 minutes each ;
Deputy Ministers and District Ministers—20 minutes each ; and
Members of Parliament—15 minutes each.

வியூத சபைக் கட்டிடம், 1982

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமும், 1982
APPROPRIATION BILL, 1982

கல் தனித லே விவாதம் தடுக்கப் படுமா? அதைப்பற்றி விசேஷ வினாக்கள் கிடைக்க வேண்டும். 12 அங்குசு முன்னால் [கேள்விகள் 12]

“சபைக் கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டிய வரையில் உடனடியாக உடனடியாக” — [சு. சி. சி. டி. டி. டி.]

முன்னால் கட்ட வேண்டிய கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டும். ஒத்திப்போடப்பட்ட விவாதம் மீளத் தொடங்கு தற்கான கட்டளை வாங்கப்பட்டது. வினா—[12 நொவம்பர்]

“சட்டமும் இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படுமா? [திரு. ஆர். ஜி. டி. ந. மெல்] வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[12th November.]

“That the Bill be now read a Second time.”—[Mr. R. J. G. de Mel.]

Question again proposed.

கலாநாயகர் (உய சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker)

I would like the House to give me its co-operation in regard to the time taken for speeches. The time available for the Government was 15 hours and 42 minutes. The time already taken up is 15 hours and 18 minutes. So, I think it will be very necessary for the Government to see that the allocated time is used proportionately every day as otherwise they will find that they are in some difficulty.

The time allotted to the Opposition was 18 hours. Out of this, five hours and 13 minutes have been exhausted and 12 hours and 20 minutes are available.

There is also a note from the Chief Government Whip stating that a time limit has been placed on speeches by Ministers, Deputy Ministers and Members of Parliament. According to the note, the time allotted will be as follows :

I hope that all these time limits will be observed by the Government. Please do not make me have to look at the time and ask a Member to stop. I find that 12 Members have had no opportunity to speak the previous day. Today there are 15 Members of the Government Group down to speak.

லேண்டர் சீனிவாசன் (திரு. லயனல் ஜயதிலக்க) (Mr. Lionel Jayatilleke)

சுரு கலாநாயகருக்கு, நன்றி. சேலம் மதுகிராமம் துறைமுகம், சேலம் மதுகிராமம் துறைமுகம் கட்டுவதில் தாமதமாகிறது. சேலம் மதுகிராமம் துறைமுகம் கட்டுவதில் தாமதமாகிறது.

கலாநாயகர் (சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker)

I have recognized you as a special case. Your name is not on today's list.

லேண்டர் சீனிவாசன் (திரு. லயனல் ஜயதிலக்க) (Mr. Lionel Jayatilleke)

Thank you.

சுரு கலாநாயகருக்கு, மீண்டும் விவாதம் தாமதமாகிறது. சேலம் மதுகிராமம் துறைமுகம் கட்டுவதில் தாமதமாகிறது. சேலம் மதுகிராமம் துறைமுகம் கட்டுவதில் தாமதமாகிறது. சேலம் மதுகிராமம் துறைமுகம் கட்டுவதில் தாமதமாகிறது.

[ලයනල් ජයතිලක මහතා]

විමුක්ති පෙරමුණේ නායකතුමා මෙන් සිටිනවා, ඒ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලා ඉන්නවා—මේ ගැන අමුතුවෙන් සලකා බලන්නටය කියා.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(ති.රු. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

On a point of Order; I want to know whether the hon. Member for Panadura has been allotted Opposition time or Government time.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා

(ති.රු. ආර්. ප්‍රේමදාස.)
(Mr. R. Premadasa)

We like to share him with you.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(ති.රු. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි.)
(Mr. Lakshman Jayakody)

He is non-aligned.

කපානායකතුමා

(පා.නා.ක. ආ.ව. ක. ආ.ව. ක.)
(Mr. Speaker)

We will have to look into it—whether he should be given Opposition time or Government time.

He is independent now.

ලයනල් ජයතිලක මහතා

(ති.රු. ලයනල් ජයතිලක.)
(Mr. Lionel Jayatilake)

කසිවිස්සි ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ වගේම ප්‍රකාශ කලා, වෙළඳ ආමන්තූමාගේ ප්‍රකාශය කට විරුද්ධව, කන්කසන්තුරේ සිමෙන්ති පැක්ටරියට අයවැය ලේඛනවලින් වියදම් කළ විශාල මුදල එක ප්‍රදේශයකට කළ සේවයක් හැටියට එතුමා සලකන්නේ නැහැ කියා. මා ලග තිබෙනවා, ගරු අගමැතිතුමා ගාපනයට ගිය වෙලාවේදී, එතුමා ඒ ප්‍රදේශයේදී කළ විස්තර පිළිබඳව, එතුමාගේ කතාවල් සහ දුමඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ගේ කතාවල් සහිතව ඉදිරිපත් කළ 'සමගියයි ප්‍රගතියයි' කියන පොත.

පොතේ සඳහන් වී තිබෙනවා, ගාපනයේ ප්‍රදේශයට කර තිබෙන සේවාවන් ගැන විස්තරයක්. ඉංග්‍රීසි පිටපතේ මෙහෙම සඳහන් වෙනවා :

(a) Housing Projects :

1. Navathkuli Housing Scheme Stages I & II 298 units
2. Gurunagar Housing Scheme Stages I & II 280 units
3. Electorate Housing Schemes 385 units
4. Pommaveli Aided Self-Help Housing Scheme 32 units
5. Thopakadu Aided Self-Help Housing Scheme 45 units
6. Rajagramam Model Village 85 units

(b) Water Supply Projects

- Vaddukoddai Water Supply Scheme
- Venai Water Supply Scheme
- Watharawatte Water Supply Scheme
- Kampola Water Supply Scheme
- Araly South Water Supply Scheme
- Araly North Water Supply Scheme
- Kampola Surface Drainage Scheme

(c) Other Projects

- Fisheries Harbour, Myliddy
- Carpentry Project, Atchuvally
- Kannapuram Shanty Re-location Project
- Post Office and Postmaster's Quarters, Chullipuram
- Jaffna Hospital—Sewerage Scheme, Stage II and Stage III
- Ayurvedic Hospital, Jaffna
- A. M. P.'s Quarters, Velanai
- Siddha Vidyalaya, Jaffna
- Control Tower, Airport, Jaffna
- Repeater Station, Killinochchi
- Natural Science Block, Jaffna
- O. I. C. Quarters, Point Pedro
- 28 Singlemen's Barracks, Point Pedro
- A. G. A.'s Office, Pallai
- Arts Block, Jaffna Campus
- Post Office and A. M. P.'s Quarters, Delft
- Dental Clinic, Delft
- Hostel and Kitchen, Jaffna Campus
- Bachelors Barracks, Karainagar
- Married Quarters, Karainagar
- Medical Officer's Quarters, Analaitivu Town
- Dental Clinic, Pungudutivu
- Rest House—Kayts
- Milk Collecting Centre, Tirinelvey
- Stables for Milk Collecting Centre, Tirinelvey

වි. ආනන්දසන්තරි මහතා (කිලිනොච්චි)

(திரு. வி. ஆனந்தசங்கரி)
(Mr. V. Anandasangary—Kilinochchi)

All these were carried out from decentralized budget allocations.

ලෙනල් ජයතිලක මහතා

(திரு. லயனல் ஜயதிலக்க)
(Mr. Lionel Jayatilleke)

Whatever it is, these have been done.

To continue :

Keerimalai Tank Renovations

4 Nos. Grade V Quarters for Magistrates

6 Nos. Grade 3A Quarters for Government Officers

3 Nos. Grade 5 Quarters for Justice Ministry

Auto Exchange, Kilinochchi

Buildings at TAFFI, Palaly

(1) Housing Projects. Work in progress

Tarakulam 39 units

Kannapuram 75 units

Public Servants Quarters 99 units

Electorate Houses 330 units

11 Aided Self-Help Housing Schemes consisting of 441 units are in various stages of progress. Another 11 Aided Self-Help Housing Schemes are in the planning stage.

(2) Water Supply Schemes

(1) Jaffna Water Supply Augmentation

(2) Kilinochchi Water Supply Scheme

(3) Chunnakam Water Supply Scheme

(4) Velvettiturai Water Supply

(5) Kaladdy Water Supply Scheme

Three U. S. Aided Water Supply Projects have been identified for commencement in August, 1981. They are—

(1) Master Plan Studies for Development and Management of Water Resources for the Jaffna Peninsula

(2) Point Pedro Water Supply Scheme

(3) Chavakachcheri Water Supply Scheme

(3) Other Projects

Police Station, Jaffna

Magistrate's Court, Kilinochchi

Sewerage Scheme and Treatment Plant, General Hospital, Point Pedro

Magistrate's Bungalow, Point Pedro

Telecommunication Department O.C. D.D.S. Project

Hostel for 90 Bachelor's Quarters for Jaffna

2 Storeyed Flats, Tarakulam

Low Cost Flats, Gurunagar

Chullipuram Market

Water Surface—Tirunevely

Sewerage Treatment Plant, Base Hospital, Point Pedro

High Court and District Court, Jaffna

The Department of Local Government has allocated Rs. 4.8m. to the various Local Authorities in respect of the following items of work:—Slum clearance, playgrounds, cemeteries, markets, wells, and water supply schemes, roads, culverts, bridges and buildings.

The Common Amenities Board has provided common amenities by way of constructing water sealed latrines in Pom-maveli Housing Schemes.

Value of work done by this Ministry on the above projects amounts to over Rs. 100m. since July 1977.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වික කිව්වේ කයිවිස් මන්ත්‍රීතුමා (නා. පො. ඉරත්තිනම් මහතා) කී අන්දමට ඒ අතින් කිසිම අයාධරණයක් වී නැති බව පෙන් නුම් කරන්නටයි. මේ අති වී තිබෙන ප්‍රශ්න ගැන විරුද්ධ පක්ෂයේ නායක තුමා අපේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා සමග සුභද සාකච්ඡා කරගෙන යාම ගැන අපි —මේ රටේ සෑම කෙනෙකුම—සතුටු වෙනවා. අපි කියන්නේ කරුණාකර තවදුරටත් ඒවා ඉදිරියට ගෙන යන්නාය කියලයි. ගෙන ගොස් කරුණාකර අප කාටත් සතුටු විය හැකි තීරණ ගන්න.

[ලයනල් ජයතිලක මහතා]

ගරු කථානායකතුමනි, ඇත්ත වශයෙන්ම මෙතැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. පාන දුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය නෙවිල් ප්‍රනාන්දු) ප්‍රකාශ කළා එතුමාගේ ගෙදරට දෙපැත්තෙම ඉන්නෝ ගිනවත් දුටුව පවුල් ය කියා, ඒ අය සහෝදරයින් හැටියට ජීවත් වෙතවා. අපි අහරන් එහෙමයි. අපි ඕනෑම අවස්ථාවක සුදුනමින් ඉන්නවා තමුත්තාත්සේලාගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට. ආසන මට්ටමින්, ඕනෑම ප්‍රශ්නයක්—නිරාකරණය කර ගන්නට බැරි ප්‍රශ්නයක්—තිබෙනවා නම් කරුණක් කර අපට දන්නවා. අපි ඕනෑම අවස්ථාවක ෆැක්කිසි පෞද්ගලිකව හරි මන්ත්‍රී වරයකු හැටියට හරි ඒ සෑම දෙයක්ම විසඳන්නට. එහෙම කරන්නට අකමැති වන කිසිම කෙනෙක් නැහැ. මෙපමණ කල් අපි එහෙම කළා. පසුගිය අවස්ථා ගැන කථා කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ අවස්ථාවල අපේ ආසනවල අපිත් දිව්වා. දුටු පැන බලා ගත්තා. ලහේ නොවෙයි, 1958 දීත් අපි බලා ගත්තා. චිරිත මාන රජය යටතේ හදිසි අවස්ථාවක් මතු වූ එක් අවස්ථාවක මා සිටියේ අසනීපයෙන් කොළඹ මහාරෝගාශාලාවේ. ඒ අවස්ථාවේදී වෛද්‍ය උපදේශවත් සලකන්නේ නැතිව බලහත්කාරයෙන්ම මාරෝහලීන් පිටවී ගිහින් යාපනේ සහෝදර දුටුව මහත්වරුන්ගේ අවධානයෙන් හැම එකක්ම ඉටු කරවා දුන්නා. සෑම විටම අපි ඒවාගේ කටයුතු කරන්නට සුදුනම්.

ඊයේ පෙරේදා ගරු අමාත්‍යතුමා මොරටුවේ සර්වෝදය මූලස්ථානයට ගියා ඒ ව්‍යාපාරයේ නායකතුමාගේ හිට වැනි ජන්ම දිනය වෙනුවෙන්. එතැන උත්සවයක් පැවැත්වුණේ නැහැ. සර්වෝදය නායකතුමා ඉතාම වැදගත් වැඩක් කළා. උතුරේ තරුණයින් විශාල පිරිසක් සර්වෝදය මූලස්ථානයට ගෙනැවිත් සිටියා. එක්තරා කාල සීමාවක් තුළ ඒ උතුරේ තරුණයින් දකුණේ තරුණයින් සමග ජීවත් කරවන්නට එතුමා බලාපොරොත් රොත්තු වෙතවා. ඒවාගේම දකුණේ තරුණයින් උතුරේ ගෙවල්වලට යවන්නට එතුමා කටයුතු කර තිබෙනවා. ලකුණු

රේන් දකුණේත් ජනතාව සහෝදරත්වයෙන් ජීවත් වෙන්නට එතුමා අළුත් වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භකර තිබෙනවා. ගරු අමාත්‍යතුමා ඒ වැඩ පිළිවෙලට ආශීර්වාද කර ආවා. අපි තමුත්තාත්සේලාගෙන් ඉල්ලන්නේ ඒ පිළිවෙලට කටයුතු කරන ලෙසයි. තමුත්තාත්සේලාගේ ප්‍රදේශවල මෙකක් හරි ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම් ඉදිරිපත් කරන ලෙස අපි තමුත්තාත්සේලාට ආදරයෙන් ආරාධනා කරනවා. ඒවාගේම යාපනේ ජීවත් වූ දකුණේ කවුරු හරි ඉන්නවා; නම්, ඔහු යළිත් යාපනයට නොපැමිණ සිටිනවා නම් තමුත්තාත්සේලාම ඒ උදවියට අභගසන්න. “ආපසු එන්න, අපි තමුත්තාත්සේලාගේ ව්‍යාපාර බලා ගන්නම්, නැති වී ගිය අවස්ථා තිබෙනවා නම් අපි ඒවා යළිත් ලබා දෙන්නම්” ය කියා ඒ උදවියට යාපනයට එන ලෙස ආරාධනා කරන්න.

ගරු කථානායකතුමනි, පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමක් සමග මා රුසියාවට ගියා. ඒ කණ්ඩායමට නල්ලර්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමන් (එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා) ඇතුළත් වුණා. ඒ දින කීපය ඇතුළත නල්ලර්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමා මොන තරම් හොඳ මහත්මයෙක්දැයි මට පෙනී ගියා. අප දෙදෙනා අතර පුදුම විධියේ සම්බන්ධ කමක් ඇති වුණා. ඒවාගේම සමහර දුටුව පවුල්වලට සිංහල කාන්තාවන් බැඳී ඉන්නවා. සිංහල පවුල්වලට දුටුව කාන්තාවන් බැඳී ඉන්නවා. ඒ සම්බන්ධව මේ සහවේ අප අතරින් උදාහරණ පෙන්වුම් කරන්නට පුළුවනි. එහෙම නම් මේ තත්ත්වය ගැන අමතුවෙන් කල්පනා කළයතු අවස්ථාව එළඹ තිබෙනවා. අයර්ලන්තයටත් කැනඩාවටත් පාඩමක් උගන්වන්නට මේ ප්‍රංචි ලංකාවට බැරිද? මින් ඉදිරියට ලංකාවේ එහෙම තත්ත්වයක් ඇති කර ගන්නට කටයුතු කරන මෙන් මා තමුත්තාත්සේලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඊයේ අත්තන ගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) කථා කළා. ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමදල ගැනත් දේශීය හා විදේශීය වෙළඳාම ගැනත් අත්තර් ජාතික

වෙළඳාම ගැනත් එතුමා මහ බැංකුවේ අධි පති වර්ණසේන රාසපුත්‍රම් වැනි උදවිය ටත් වඩා අවබෝධයකින් යුක්තව මෙන් ඊයේ කථා කළා. එතුමා අපට ඊයේ කිව්වා ණය සම්බන්ධයෙන්. අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට ඉස්සරහට ගෙවන්නට තිබෙන ණය. මේ ඔක්කොම සම්බන්ධයෙන් කථා කර කිව්වා, වෙළඳ අවසිය ගැන කථා කර කිව්වා, අනාගතයක් පෙනෙන්නට නැහැ කියා. අපි එතුමාගෙන් අහන්නට ඕනෑ එතුමාගේ ආණ්ඩුව කාලයේ අවුරුදු 7 ක් තිස්සේ එතුමාගේ මුදල් ඇමතිතුමාට මේ කරුණ ඉදිරිපත් කරන්නට කටයුතු කළේ නැත්තේ ඇයි කියා. එදත් අදත් අතර තිබෙන වෙනස ගැන කල්පනා කළොත් අපේ මුදල් ඇමතිතුමා පස් වැනි වරටත් ඉදිරිපත් කළ අය වූය පිළිබඳව අපට බොහොම සන්නේෂ වෙන්න පුළුවන් කියා අවංකවම අපට මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්.

ගරු කථානායකතුමනි, එදා තිබුණු තත්ත්වය මොකක්ද? අපේ මූලික ආහාරය—සහල්—ගැන කල්පනා කරමු. අද සහල් මිල නැග තිබෙනවා කියා අපට කියනවා. අපිත් දන්නවා. මා පත්තරයකින් කපාගෙන ඇවා—‘දවස’ පත්‍රයෙන්—අද පිටකොටුවේ මහ වෙළඳ පොළේ සහල් මිල. මෙරට හාල් තම්බපුටා කිලෝ එකක් රු. 0.25 සිට රු. 7.50 දක්වා. මෙරට කැකුළු නිවුඩු සහිත රු. 6.75 සිට රු. 7 දක්වා. අද නොවෙයි, මෙය ඊයේ මිල. අද පත්‍රයෙහි පළ වී තිබෙන්නේ. හොඳම සම්බා හාල් සේරුව රු. 6.75 සිට රු. 9 දක්වා. අන්තිම ඉහළ මිල කිලෝවක් රු. 9 බව සඳහන් වී තිබෙනවා. සාමාන්‍ය මිල අපට හිතන්න පුළුවන් රු. 7 ක් කියා.

රුපියලේ වටිනාකම ගැනත් කථා කළා, විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා, රුපියලේ වටිනාකම ඉන්දියන් රුපියලත් සමඟ සසඳා බලන කළ අපේ රුපියලේ 2.2 ක් ගෙවන්න ඕනෑ ඉන්දියන් රුපියලේ ලබා ගන්නට, අද විනිමය තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර බලන විට. එහෙම නම් මේ මිල අනුව ඉන්දියන් රුපියලකට අපි රුපියල දෙකයි දශම

දෙකක් ගෙවන්න ඕනෑ නම්, අපි හිතමු රුපියලේ දෙකක් ගෙවන්න ඕනෑ කියා—අපේ රටේ රුපියලේ හතකින් හාල් සේරුවක් මේ වර්තමාන රුපියලෙන් ගෙවා ගනිද්දී ඉන්දියානු රුපියලේ මිල අපේ රුපියල මෙන් දෙගුණයක් වටිනා තිසා ඒ රටේ හාල් මිල රු. 3.50 ක් වන්නට ඕනෑ. එහෙත් ඉන්දියාවේ හාල් මිල ඊට වඩා බොහොම වැඩියි කියා හැම කෙනෙක්ම දන්නවා. එහෙත් අපට සතුට වෙන්න පුළුවන් රුපියලේ හයටත් රුපියලේ නවයටත් අතර මිලකට අද විවෘත වෙළඳ පොළේ ඕනෑම තැනකින් සහල් ගන්නට පුළුවන්ය කියා. මෙයට හේතුව මොකක්ද? ඇත්ත වශයෙන්ම විරුද්ධ පක්ෂය බලාපොරොත්තු වන්නට ඇති හාල් මිල රුපියලේ නවය දහය දක්වා නැගියි කියා. හුඟ දෙනෙක් බලාපොරොත්තුව සිටියා. එයට හේතුව මොකක්ද? මේ පසුගිය අවුරුදු පහේ ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛන තමයි එයට හේතු වී තිබෙන්නේ. ලෝකයේ අනික් රටවල වෙළඳ මිල අනුව හාල් ගැන කල්පනා කරන විට සහල් මිල මේ තත්ත්වයට, මේ තරමට සාධාරණ මිලකට තිබෙන්නේ ඇයි කියා මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

අද වී මෝල් ගැන කල්පනා කරමු. විවෘත ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය නිසා—ශ්‍රීමත් ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන්ගේ මේ රජයේ වර්තමාන ප්‍රතිපත්තිය නිසා—අවුරුදු පහක අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කරන මේ වෙලාවේ අපට සන්නේෂයෙන් කියන්න පුළුවන් අපේ ආර්ථිකය සැහෙන දුරට ඒ නිසාම දියුණු වෙනවා කියා. හාල් ගැනම වී මෝල් ගැනම. කල්පනා කර බලමු. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඒ පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේ—ඒ අයගේ හත් අවුරුද්දේ—අලුතෙන් වී මෝල් එකක්වත් විටිත කරන්න අවස්ථාවක් තිබුණේ නැහැ. තමන් නාන්සේලා දන්නවා වී මෝල් ජනසතු කරන විට වී මෝල්ට අල්ලපු ගෙදරත් සමගයි ජනසතු කළේ. සමහර කෙනෙකුට උත්තීච්ඡාත් නැතිව ගියා. වී මෝල් ආණ්ඩුවට ගන්නා. එහෙත් අපි වී මෝල්

[ලගනල් ජයතිලක මහතා]

දාන්ත පුළුවන් තරම් ආධාර කළා. බැංකු ණය ලබා දී තිබෙනවා ඒ ඒ ආසන වලට. අද හැම ආසනයකම අඩු ගණනේ වී මෝල් සියයක්වත් විවෘත වුණේ නැද්ද කියා ම, නමුත් නාන්සේලාගෙන් අහනවා. විවෘත වෙලා තිබෙනවා. එම නිසා වී වෙළදාම ජනතාව අතරට ගියා, ආණ්ඩුවේ නාන්තම් වී අලෙවි මණ්ඩලයේ ඒකාධිකාරයක් බවට පත් වී තැන.

වී තිබෙන කමතටම ගොස් ආණ්ඩුවේ තිබෙන සම්මත මිලට වඩා වැඩි මිලක් ගොවි මහත්වරුන්ට ගෙවා වී අරගෙන වී තම්බලා, ඒ අලුතෙන් ආරම්භ කළ මෝල්වලින් කොටා, මේ ආණ්ඩුවේ පුති පත්තිය නිසා ගෙනා වාහනවලින් හාල් නැති ප්‍රදේශවලට ගෙනගොස්, තරඟකාරී මිලකට හාල් විකුණන නිසයි, මේ හාල් සාමාන්‍ය ජනතාවට ගන්නට පුළුවන් මිල කව අද වෙළද පොළේ තිබෙන්නේ කියා අපි නමුත් නාන්සේලා මතක් කරන්න ඕන.

කිරිපිටුවල තත්ත්වය මොකක්ද? මම මේ සභාවේදීම මිට කලින් කියා තියෙනවා, එදා අපේ ප්‍රදේශවල කිරි පිටිවල තිබුණු තත්ත්වය. පුංචි දරුවන්ට අවශ්‍ය ලදරු කිරි පිටි වික ගන්න බැරිව කොයි තරම් වෙහෙසුනද, ඒ කාලෙ දෙමව්පියෝ? කොයි තරම් දරුවන් බඩගින්නේ හැඩු කපුලින් හිටියද? ඒ වෙලාවට කොත්තමල්ලි වික ක්වත් දෙන්න කොත්තමල්ලි විකක්වත් සොයා ගන්න බැරි වූ අවස්ථා ඒ කාලෙ කොයි තරම් තිබුණද?

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා,
(කි.රු. ඡාර. ඒ. ඩී. ජී. ජී. ජී.)
(Mr. R. P. Wijesiri)
අද කියද?

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අක්ෂරයක් ඉලක්කම්)
(A Member)
කිය වුණත්, තියෙනව.

ලගනල් ජයතිලක මහතා
(කි.රු. ඛයනම ඉගුතිලක)
(Mr. Lionel Jayatilke)

කොත්තමල්ලි ගැන, පුදු ලුනු ගැන එදා අපට වේදිකාවල කථා කරන්න සිද්ධ වුණා. එදා මොකවත් හරිහැටි තිබුණේ නැහැ.

පුංචි ලමයින්ට, අතික් ලමයින්ට අවශ්‍ය ලක්ස්ප්‍රේ වැනි කිරි පිටි අද කොයි තරම් තියෙනවද කියනව නම්, ඒවා විකුණ ගන්න අද ප්‍රධානත්‍රී පත්‍රවල දැන්වීම් පළ කරන්නට සිද්ද වෙලා තියෙනව.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා,
(කි.රු. ඡාර. ඒ. ඩී. ජී. ජී. ජී.)
(Mr. R. P. Wijesiri)

මිනිස්සු අහේ සල්ලි කැන. රු. 6 ට තිබුණු එක රු. 12 යි.

ලගනල් ජයතිලක මහතා
(කි.රු. ඛයනම ඉගුතිලක)
(Mr. Lionel Jayatilke)
රු. 12 නොවෙයි රු. 13 යි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අක්ෂරයක් ඉලක්කම්)
(A Member)
සල්ලි තියෙනවා.

හරිෂ් මනිගසේකර මහතා (නියෝජ්‍ය මුම් සංවර්ධනය පිළිබඳව ඇමතිතුමා)
(කි.රු. ඉගුතිලක ඛයනම ඉගුතිලක—කිරාම අච්චි ඛිරුක්කිප් පිරාති අඛයමස්ජරා)
(Mr. Harish Wanigasekera—Deputy Minister of Ruarl Development)
ප්‍රවක් 100 ක් රු. 25 යි.

ලගනල් ජයතිලක මහතා
(කි.රු. ඛයනම ඉගුතිලක)
(Mr. Lionel Jayatilke)

ගරු කථානයකතුමනි, ලදරු කිරි පිටි හිඟයක් අද නැහැ. ලක්ස්ප්‍රේ පවිවිවි කරන්න කියා අද පත්‍රවල දැන්වීම් පළ කරනවා පමණක් නොවෙයි, රුපවාහිනියේ නුත් ප්‍රචාරය කරනවා. අද තරඟකාරී මිල කිරි පිටි පිටි ලබා දීම ගැන විරුද්ධ

පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා මෙත අදහස් දරනවාදැයි ම දන්නේ නැහැ. අපේ ජනතාවට අපි ආහර දෙන්න ඕනැ. ණල්, ලදරු කිරි පිටි, ඒ සියලුම අහර.

ඊළඟට රෙදිපිළි. රෙදිපිළි සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වය කියන්නේ මොකක දැයි අපි අහනවා.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා,
(තිල. ඡුර්. ඒ. බීච්චිති)
(Mr. R. P. Wijesiri)

ඒ කාලේ ඇන්දේ නැහැනෙ, තමුත් නාන්සේලා.

ලයනල් ජයතිලක මහතා,
(තිල. ලයනල් ජයතිලක)
(Mr. Lionel Jayatilleke)

ඒ කාලේ ඇන්දේ. ඇදපු හටි තමුත් නාන්සේලාම දන්නවා, අපට වැඩිය.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා,
(තිල. ඡුර්. ප්‍රිමෙදාස)
(Mr. R. Premadasa)

එලොව—මෙලොව—

ලයනල් ජයතිලක මහතා,
(තිල. ලයනල් ජයතිලක)
(Mr. Lionel Jayatieke)

‘එලොව—මෙලොව පෙනෙන රෙදි’ කියා අපේ අහර හා සමුපකාර ඇමතිතුමාට, එදා හිටියාලේ මන්ත්‍රීතුමා හ.ටියට රට පුරා ගිනිත් කියන්න තත්ත්වයක් තමුත් නාන්සේලා ඇති කර දී තිබුණා, තමන් නාන්සේලාගේ අණවූ කාලයේදී තරණයෙකුට කලිසමකට වුවමනා රෙද්දක් ලබා හිත සමුපකාරයේ කී දවසක් පෝලි මේ ඉන්න සිද්ධ වුණද, යන්න තමුත් නාන්සේලාටම දැන් අමතක වී තිබීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. එහෙම ඉඳලත් රෙදි කාල්ලක් ගන්න ලැබුණේ නැහැ.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා,
(තිල. ඡුර්. ප්‍රිමෙදාස)
(Mr. R. Premadasa)

ඒ කාලේ ඒ මන්ත්‍රීතුමා අපේ පැත්තෙ හිටියෙ.

ලයනල් ජයතිලක මහතා,
(තිල. ලයනල් ජයතිලක)
(Mr. Lionel Jayatieke)

ඒ කාලේ එතුමා අපේ පැත්තෙ හිටිය නිසා වෙනත් අති, හටිසපත්තුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආර්. පී. විජේසිරි මහතා) කුණ්ඩසලේ හිටපු කලේ ඒවා අමතක වෙලා තියෙන්නෙ. අමතක කිරීම හොදයි, ඔහෙ ඉන්නවා නම්.

අද කොහොමද? රු. 300 ක් නැතිව හෙද රෙද්දක් අරන් කලිසමක් මහ ගන්න එදා පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. පොඩ්ඩක් අවුරුදු 4 කට එහා ගැන කල් පනා කර බලන්න.

ආනන්ද දසනායක මහතා,
(තිල. ඡුනන්ද දසනායක)
(Mr. Ananda Dassanayake)

අද රු. 600 කින් අඩුව සුව එකක් මහ ගන්න බැහැ.

ලයනල් ජයතිලක මහතා,
(තිල. ලයනල් ජයතිලක)
(Mr. Lionel Jayatieke)

කොහෙද ඒ? යිය සඳහා “ඩේලි නිවුස්” පත්‍රයේ මේ විධියේ දැන්වීමක් තියෙනවා: “Gents polyaster trousers from Rs. 25 to Rs. 100.”

රු. 25 කට කලිසමක් ඕනෑ නම් කරුණා කර එහනට යන්න.

ආනන්ද දසනායක මහතා,
(තිල. ඡුනන්ද දසනායක)
(Mr. Ananda Dassanayake)

‘ඩේලි’ තියෙනවා.

ලයනල් ජයතිලක මහතා,
(තිල. ලයනල් ජයතිලක)
(Mr. Lionel Jayatilleke)

‘ඩේලි’ නොවෙයි. ටේඩා හෙදට මහල විකුණන්න තියෙන කලිසම්. කොත්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දසනායක මහතා) ඇඳල තියෙන කලිසම කියද කියා මම දන්නෙ නැහැ.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (කි.රු. ඡුර්. ඒ. බී.චී.චී.චී.)
 (Mr. R. P. Wijesiri)
 මෙකක ද, සාප්පුවට ?

ලයනල් ජයතිලක මහතා
 (කි.රු. ලයනල් ජයතිලක)
 (Mr. Lionel Jayatilleke)

දැන්වීම නියෝගව, අලීල්ල බලා ගන්න.
 සාප්පුවල නම් මේ සභාවේ කියන්න මම
 කැමති නැහැ.

විදේශීය වත්කම් ගත, වෙළඳ අවසානය
 ගත, මේ හැම එකක් ගතම අපි කපා
 කරනවා. පසුගිය අණ වූ කාලයේ මේ
 රටේ සංවර්ධනයට නමුත්තාත්සේලා
 මොනවද කළේ කියා මම අහනවා.

ඒයේ අපේ අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ
 කපාවේදී කියා සිටියා, අපේ ව.වී. මක්
 කොම දැන් හදා ඉවර වේගන එනවා
 කියා. සම්පූර්ණ ඇහනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (කි.රු. ආනන්ද දසනායක)
 (Mr. Ananda Dassanayake)

ඇයි, එදා පෙල්ලෝල්ල හැන්දේ මෙහි
 පාල සේනානායක අමතීතුමානෙ ?
 එකෙන් ගන්න ටතුරෙන්ගෙන ගොවිතැන්
 කරන්නෙ.

ආර්. ප්‍රේම දාස මහතා
 (කි.රු. ඡුර්. ප්‍රී.රො.ප්‍ර.ප්‍ර.)
 (Mr. R. Premadasa)

ඇයි, එතුමා එළවන්නෙ ?
ආනන්ද දසනායක මහතා
 (කි.රු. ආනන්ද දසනායක)
 (Mr. Ananda Dassanayake)
 ඒක අපි බලා ගන්නමි.

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
 (කි.රු. ඡුර්. ඒ. බී.චී.චී.චී.)
 (Mr. R. P. Wijesiri)
 වතුර දන්න නිසා.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
 (කි.රු. ලයනල් ජයතිලක)
 (Mr. Lionel Jayatilleke)

කලාවට අතුරු ඡන්දයට අපි ගියා ඒ
 කාලෙ. කමුත්තාත්සේලාත් ගියා. මද
 වච්චියේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා මෙහිම

සේනානායක මහතා) තමයි, එදා තමුත්
 නාත්සේලාගේ පැනත මෙහෙයව්වෙ
 එතුමාට. ආවර්චලිය-මස්කෙලියේ දෙවන
 මන්ත්‍රිතුමා (අතුරු බණ්ඩාරනායක මහතා)
 ඒ කාලෙ නම් පටබැන්ද හැටි මට මතකයි.
 හරකෙකුගේ පින්තූරයක් ජනම එදා
 පත්‍රයක් පවා අවිච්චි ගහල බෙදා හැරිය මට
 මතකයි.

කලාවට අතුරු මැතිවරණය වෙලාවෙ
 අපි මොනවද දක්කෙ ? වතුර හිඳි තිබුණු
 වැව්වල නෙළුම් අල හාරන්න ගිහිත්,
 හාරන්න බැරි හරමට පස තද වී තිබුණු
 නිසා යකඩ මුල්ලු අරගෙන ගිහිත් හාරලා
 තමයි, ඒ දවස්වල ජනතාව නෙළුම් අල
 හොයාගෙන කැවේ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
 (කි.රු. ආනන්ද දසනායක)
 (Mr. Ananda Dassanayake)
 නෙළුම් අල, හොද කැමක්.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
 (කි.රු. ලයනල් ජයතිලක)
 (Mr. Lionel Jayatilleke)

වත්තියෙ මිනිස්සු හැටියට අපි දක්
 නවා, නෙළුම් අල හොද කැමක් බව. එද
 ඒ ජනතාව නෙළුම් අල කැවෙ, කන්න
 වෙන දෙයක් තිබුණේ නැහි ගිහයි.
 නෙළුම් අල කැම ගත එතුමා එහෙම කිය
 නවා නම් අම් ඇට හතරට පලල මුට්ටියේ
 දමල තම්බල ලඟු ඉහගෙන කැම ගත
 එතුමා මොකක්ද, කියන්නේ ? මේවා, අපි
 අ.හැට දැක්ක දේවල්.

**මොත්‍රිපාල සේනානායක මහතා (මැද
 වච්චිය)**

(කි.රු. මාමත්‍රිපාල සේනානායක-මධ
 වාච්චිය)
 (Mr. Maithripala Senanayake—Meda-
 wachchiya)

ඒ, දොළදකට !

ලයනල් ජයතිලක මහතා
 (කි.රු. ලයනල් ජයතිලක)
 (Mr. Lionel Jayatilleke)

එද ජනතාවට මුහුණ පාන්න තිබුණු
 අහාර ප්‍රශ්නයේ උග්‍රතම නිසා කා
 මෙහිම සභාපතිතුමා කුහුරු දේවල් කා හැටි

ගැන කියන විට, 'ඒ, දොළදිකට කා දේවල්' කියා අද නමුත් නාන්සේලා විනෝද වෙනව.

අපි කලාවට අතුරු මැතිවරණ යකාලයේ ගියා, මහලුප්පල්ලම ගොවිපොළට. මහ ලුප්පල්ලම ගොවිපොළේ වැඩ කෙට පඩි ගත් ගොවි ජනතාව පවා, අපි එදා අතුරු මැතිවරණයේදී ඡන්දය ලුල්ලන්ග යන කෙට කකා හිටියේ මොනවාද? අපි ඡන්දය ලුල්ලන්ග ගෙදරකට යන කොට තාත්තයි. දුට්ඨි සුදු බත්, මැටි තෝප්ප වලට දමාගෙන කකා හිටියා. අපි ඒ ගෙදරට ගිය වෙලාවේ තාත්තා, නමා කකා හිටි විධියටම බත් කැවා. නමුත් අප දැක කම දුටුව ලප්පා හිතුණා. එම නිසා ඒ අනියක තරුණිය ඇ කකා හිටිය බත් පන ඇද යටට කළා, අපි දකිමි කියා එවැනි තත්ත්වයකදී, ඒ කාලයේ තිබුණේ.

අද කොහොමද, කලාවට ප්‍රදේශය? මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුත්තාත් සේලාට ඇරඹනා කරනවා, කරුණකර ගිහින් බලන්න කියා, මැදවිච්චියේ මන්ත්‍රිතුමා (මෙමත්‍රිපාල සේනානායක මහතා) හොඳට දන්නවා, ඒ ප්‍රදේශය ගැන. මහවැලි ව්‍යාපාරයේ එක කොටසක වැඩ අවසන් වී ඇති නිසා, කන්න දෙකම වැඩ කරගෙන වාසනාවන්ත ජීවිත ගත කරන පිරිසක් එහේ ඉන්නවා.

කල්ලුර්ගි ගරු මන්ත්‍රිතුමා (එම්. සුවසිරිමානසා මහතා) කීවා. එතුමාට 'පල්ප් ඩොප්' වල ඉදල මේ ගරු සභාවට වාහන යෙන් එන්න මිනිත්තු 20 ක් ගත කරන්න වුණාය කියා, අලුතින් ඇවිත් තිබෙන මිනි වාහන නිසා, මේ අණවුම ඒ විධියට මිනි වාහන ගෙන්වෑගන්න අවස්ථාව දීම නිසා, අද මේ රටේ ජනතාව කරදරයක් නැතිව එහාට-මෙහාට යාම ගැන ඒතුමන්ලා සතුටු වන්නේ නැද්ද? අපි නම් සතුටු වෙනවා. ඒ වාහන නිසා අද ජනතාව මහ මහ රස්තියද වන්නේ නැහැ. ඒ වාහන ගෙන්වීමෙන් කිසි කෙනකුට කරදරයක් වී නැහැ.

පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේදී වෙලක් හා ගන්න විරැකටරයක් තිබුණේ නැහැ. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා විසින් අයවැය ලේඛන ගතරක්—පහක් ඉදිපිටත් කරනු

ලැබුවාට පස්සේ, ඒ අනුව ක්‍රමයෙන් මේ රටේ අති වැඩුණු දියුණු තත්ත්වය නිසා, අද කිසි කෙනකුට වුවමනා වන්නේ නැහැ, පසුගිය අණ්ඩු කාලයේ වැගේ විරැකටර් හොයාගෙන හාම තැනම දුටන්න. අද බොහොම ලස්සනට අපේ ගොවි ජනතාව, කන්න දෙකේම ගොවි තැන් කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ මගින් ඔවුන් හොඳ ආදායමක් ලබාගෙන බොහෝම ආත්තෝෂයෙන් අද ජීවත් වන බව කියන්න සතුටුයි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය විදේශ විනිමය ගැන කථා කරනවා. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ බාගෙට වසා තිබුණු කටුමාන්ත ශලා—රජයේ කටුමාන්තශලා පවා—අද බොහොම හොඳට නිෂ්පාදන කටයුතුවල යෙදෙනවා. ඕනෑ තම් මින්නෝටියට ගිහින් බලන්න. එහෙම නැත්තම් නාටුගම් පොළ ජන්ද කොට්ඨාශයේ තිබෙන රෙදි කටුමාන්තශලාවට ගිහින් බලන්න. ඒවායේ පැය 24 ම වාගේ වැඩ කරනවා. ඉතාම හොඳ වර්ගයේ රෙදිපිළි නිපද වෙනවා.

මෙමත්‍රිපාල සේනානායක මහතා
(කී. ආ. මාච්චිපාල ජෙනානායක)
(Mr. Maithripala Senanayake)
කොයි කාලයේද, ඒවා හැදුවේ?

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(කී. ආ. ලයනල් ජයතිලක)
(Mr. Lionel Jayatileke)

තමුත්තාත්සේලාගේ කාලයේ හැදු ඒවාත් තිබෙනවා, අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩු කාලයේ හැදු ඒවාත් තිබෙනවා. එහෙත් දැනුයි, ඒවායේ බොහොම හොඳට, ලස්සනට වැඩ කෙරෙන්නේ; ඒ අනුව ඒවායේ සේවකයන්ට හොඳ පඩි නඩි ලබා ගන්න අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙන්නේ. ඒවායේ නිෂ්පාදනය කෙරෙන රෙදි දැන් පිටරට පවා යවනවා.

එපමණක් නොවෙයි. ඊයේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක 'Big demand for our colour TV Receivers' යනුවෙන් පල වී තිබුණු

ගරු කථානායකතුමනි, අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රජා තත්ත්වයටදී සමාජවාදී ජනරජයේ පස්වැනි අයවැය ලේඛනය විවාද වන අවස්ථාවේදී ඔබතුමා විසින්, මට ද එයට සහභාගි වීමට අවස්ථාව දීම ගැන ප්‍රථමයෙන්ම මම ස්තූති කරනවා. ඇත්තෙන්ම පසුගිය හත් අවුරුද්ද දෙස බලන විට ඒ හත් අවුරුද්ද තුළදී මේ රටේ ජාතික ධනය ඉතාමත්ම පහත මට්ටමකට වැටුණා. ඒ හත් අවුරුද්දේම ආර්ථිකයේ සංවර්ධන වේගය වැඩි වුණේ සියයට එකකින් තැන් නම් දෙකකින්. නමුත් මේ තුන් අවුරුද්ද ඇතුළත දී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දක්ෂ ලෙස අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීම නිසා ඒ ආර්ථික සංවර්ධන වේගය සියයට 6.6 ක් දක්වා වැඩි වී තිබෙන බව මධ්‍යම බැංකු වාර්තාවලින් හෙළි වෙනවා. මේ පස්වැනි අයවැය ලේඛනයේදීත් කිසිම වෙනසක් නොකොට, ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් රජය ගෙන යන සැලැස්ම ඒ රාමුව තුළම සකස් කිරීමෙන් මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

මේ පස් වැනි අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී, මේ රටේ දුප්පත් පොහොසත් කොයි ජනතාව තුළත් කොයි යම් ආගමක් අදහන ජනතාව තුළ වුණත් ලොකු ආන්දෝලනයක් තිබුණා, අනේ මේ මුදල් ඇමතිතුමා කෙ හොමද මේ අයවැය පරතරය පියවා ගන්නේ කියා. මෙවැනි අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපේ රජය වෙනුවෙන් එතුමාට මම ගරු කරනවා. හත් අවුරුදු රජයේ මහා ඥානවන්ත මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛනයක් හදා ගන්න බැරුව තණකොල වචන්තවත් එන්නේ නැහැ කියා පැනලා ගියා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, මහජනතාවට දුක් වේදනා නොදී, තීර්ණිතව ඉතා විචිතා අයවැය ලේඛනයක් මේ පස්වැනි අවුරුද්දේදීත් ඉදිරිපත් කලා. හයවැනි අවුරුද්දේත් එතුමාම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන බව නිසැකවම ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්. එහෙමනම් ආර්ථික සංවර්ධන වේගය සියයට 6.6 ක් වීම නිසා මොනවාද මේ රටට වුණ වාසි? අපි බලමු. පළමුවෙන්ම අපට පෙනෙනවා, රක්ෂා හිඟය අඩු වුණා. රක්ෂා හිඟය අඩු වුණා පමණක් නොවෙයි, අපට

පෙනෙන්නට තිබෙන කාරණයක් තමයි, දුප්පත් පොදු මහජනතාවගේ—ග්‍රාමීය ජනතාවගේ—ආදායම් තත්ත්වය වැඩි වී තිබෙනවා. කිසිම කෙනෙකුට නැහැයි කියන්න බැහැ. මිලිස්, එළුවළ ආදී වගාවන්ගෙන්, කුකුළන් ඇති කිරීම ආදියෙන් ආදායම වැඩි වී තිබෙන හැටි මම පසුව ගණන් හිලවී ඇතිව පෙන්වන්නම්.

එපමණක් නොවෙයි, අපි මැතිවරණ සමයේදී කිය කියා ගියා, “අපට දත්දය දෙන්න. ඔය තුන් හවුල් හත් හවුල් ආණ්ඩුවගේ නොවෙයි, මුළු ලෝකයේම ‘ඩිවලොප්ඩ් කන්ට්‍රිස්, රිච් කන්ට්‍රිස්’—ඒ ආධාර දෙන රටවල්—ඒ තිබුණු ආණ්ඩුවට සල්ලි නොදුන්නත් අපට නම් දෙනවා ඒ කාන්තයි” කියා. එමනිසා අද ලෝකයේ දියුණු වන රටවල උදව්‍ය තමන් ඒ රටවල රැස්කරගත් ධනය අපේ රටට ගෙනාවිත් බැංකු විවෘත කිරීමෙන්, කාර්මික දියුණු වක් අති කිරීමෙන් අළුත් කමාන්ත අංශ ඇති කිරීමෙන් මුදල් ආයෝජනය කරන්නේ අපේ මුදල් ඇමතිතුමා කෙරෙහිත්, ජනාධිපතිතුමා කෙරෙහිත් රජය කෙරෙහි තිබෙන විශ්වාසය නිසා නෙවේද කියා මම පුස්තක කරනවා. නිදහස් වෙළඳ කලාපයේත් පමණක් නොව වෙනත් නොයෙක් ව්‍යාපාර සඳහා ඒ උදව්‍ය මේ ධන සම්භාරය අපේ රටේ තැන්පත් කරන්නේ, ගරු ජනාධිපතිතුමාත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් ඇතුළු මේ රජය ගැන තිබෙන විශ්වාසය නිසා නේද කියා මම අහනවා. පුද්ගලික සමාගම් විතරද අපට ආධාර දෙන්නේ? විදේශ රටවලින් අපට ඕනෑ තරම් ආධාර දෙයි කියා අපි කිව්වා. අපි ඒ ආධාර ලබා ගෙන මහවැලි ව්‍යාපාරය වාගේ යෝධ ව්‍යාපාර ඇති කිරීමටත් විශාල ඉස්පිරිතාල ආදී නොයෙකුත් දේ ඇති කිරීමටත් ඒවා යොදා තිබෙනවා. අපි කියන්නේ නැහැ ඒවා නොමිලයේය කියා. විශේෂයෙන් විරුද්ධ පක්ෂය මේ දවස් විකේම කිව්වේ එකයි. මේ ආධාර ගැන විවේචනය කලා. මේ ආධාර හත් මුතු පරම්පරාවකට ගෙවන්න වෙයි කිව්වා. ඒ විදේශ ණය පොලියත් එක්ක ගෙවන්න වුණත්, දැන් අපි ඒවා පාවිච්චි කර, අපි හිඟන්නන් නොවී, දිළිඳු නොවී, අපේ ආදායම හොද කර ගැනීමට වැඩ කරනවා. විරුද්ධ

[විමල කන්නන්ගේ මහත්මිය]
 පක්ෂය අපට කියන්නේ, ඒ සියලු ආධාර
 යොදා මහවැලි ව්‍යාපාරය වැනි ව්‍යාපාර
 ඇති නොකර, සහනාධාර දීමට ඒ ණය
 පාවිච්චි කරන්නද? පිටි වික නිකං
 දෙන්නලු, සී නිටික නිකං දෙන්නලු.

ශ්‍රාමීය සංවර්ධන ඇමතිනිය වශයෙන්
 රටේ හැම තැනම යන නිසා අපේ ආසන
 වල සිටින තරුණ තරුණියන් කියන්නේ
 මොකක්ද කියා මම දන්නවා. “අපට හැම
 දාම හිඟ කන්න බැහැ, යුද්දෙට මුහුණ
 පාපු තුන්වැනි ලෝකයේ රටවල් අද
 ස්වාධීනත්වය ලබාගෙන හිස ඔසවා
 තමන්ගේ මහපොළවේ නිෂ්පාදනය කරන
 ප්‍රධාන ආහාර අනුභව කරනවා, අපිත්
 ඒ වාගේ නැගී සිටින්න ඕනෑය” කියා
 ඔවුන් කියනවා. අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් අප
 වාලන් කිරීමට කළ උපක්‍රමයක් වශයෙන්
 රජරට අපේ වැව් අමුණු නැති කොට, අපේ
 සෞභාග්‍යමත් හාල් නිෂ්පාදනය නැති
 කොට, පිටරටින් ගත රි ට හාල් ගෙනවා.

එදා අපේ නායකයෝ ගල් ඔය ව්‍යාපාරය
 ඇති කරන කොට, කම්කරු නායක
 තුමන්ලා කීව්වේ මොකද? “ඕවායේ
 කාක්කෝ වාගේ මහා මදුරුවෝ ඉන්නවා,
 ඕවායේ ගොවිතැන් කරන්න යන්න
 එපා” කීව්වා. ඒ ගොවිතැන් නැත්නම්
 අපට අද බඩගින්නේ මැරෙන්න වෙනවා.
 මට පුංචි කතාවක් මතක් වෙනවා.
 අනාගතයේදී ණය ගෙවන්න ඉන්න
 කාන්තාවෝ පෙළකුත් මගේ ඉදිරිපිට
 පේනවා. අපි පුංචි ලුමයින් නළුවන්
 කියාපු දරු නැළවිල්ලක් වාගේ කතාවක්
 තිබෙනවා. “මේකා” — මහපට ඇඟිල්ල —
 කියනවා, “බඩගිනියි, බඩගිනියි” කියල.
 අනිකා කියනවා, “කන්න නෑ,
 කන්න නෑ” කියලා. අනිකා කියනවා,
 “ණයට ගනිං ණයට ගනිං” කියලා,
 අනිකා කියනවා “ණයට අරං ගෙවන්නේ
 කොහොමද, ගෙවන්නේ කොහොමද”
 කියලා, එතකොට, අලුත උපන් දරුවන්
 වාගේ ඉන්න පුංචිම ඇඟිල්ල කියනවා,
 “පුංචි වුනත්, ටිකිරි වුනත් ලම නොවෙ
 දැයි ගෙවන්නේ” කියා. ඒවාගේ, මහ
 වැලිය ව තී වැඩ නිස, 1982, 1983 වන විට
 හාලින් ස්වමිපෝෂිත වන විට අපේ ආහාර නිකංගේ ඒ ආත්ම ගෞරවය ආරක්ෂා

ගත එඩිතර, දේශප්‍රේමී, දේශ ආල්ම
 ඇති තරුණ කැම, දැන් සිටින තරුණ
 තරුණියන් එඩිතරව කියයි, ‘ණය වෙලා
 හරි වටිනා දෙයක් අපට කලා,’ කියා. අධි
 රාජ්‍යවාදීන් විසින් නැති කළ අපේ මවු
 බිමේ, මහපොළවේ සරසාරකම නැවත
 ඇති කරන්නට, නැවත ඔප්නංවා තබන්
 න්ට, සේවය කිරීම ගැන අපේ ගරු ජනාධි
 පතිතුමා, අගමැතිතුමා, අතුළු මැති ඇමති
 වරුන් සියලු දෙනාටම අපේ තරුණ
 තරුණියන් ප්‍රකාශ කරනවා ඒකාන්තයි.
 අපේ යුගය රන් අකුරෙන් ලියවෙයි. ඉදිරි
 හත්මුතු පරම්පරාව, තුන් සිංහලයම සිං
 හල හාලේ බත් කන විට, අපි කන්නේ
 පකිස්තාන් හාල් නෙමෙයි, ඉන්දියා හාල්
 නෙමෙයි, බ්‍රැෂම් හාල් නෙමෙයි, චීන හාල්
 නෙමෙයි, අපේ ලක් මාතාවගේ පොළවේ
 හටගන්නා සරසාර හාල් විකය කියා
 අපේ තරුණ තරුණියන් අභිමානයෙන්
 කියයි.

මහවැලි පුළුවනම කියමින් ශ්‍රී ලංකා
 නිදහස් පක්ෂය ගෙන යන වැඩ පිලිවෙල
 පිළිකුල්; තිත්දිනයි. මහජනයා, හිතා
 වෙනවා. අම්මා එක සැරයක් හදෙන් හාල්
 ගෙනවා දැන් පුතා යනවා විසි කළ හාල්
 පොත තව සැරයක් දෙනවලු. ඔය විසි
 කළ හාල් පොත අපි පයිත් ගහලයි විසි
 කෙළේ සදහටම. අපි කාගෙන්වත් එතා
 හාල් නැතිව අපේ සිංහල මහ පොළවේ,
 අපේ ලක්දිවේ තිබෙන හාල් වික කමු. ඒ
 නිසා මේ ණය, ණය බරක් නොව අනා
 ගත කාලය සදහා කළ සුරක්ෂිත ආයෝ
 ජනයක් බව අපි පිළිගන්න ඕනෑ. මේ
 ණය අරගෙන අපේ මැති අමතිවරු රට
 කරන විට එයින් ඇති වන ප්‍රතිපල ගැන
 බුද්ධිමත්ව කල්පනා කරන්න ඕනෑ.
 දැන් විශාල සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම
 ගොඩ නගාගෙන යනවා, එයින් අතිවන
 වාසිය කුමක්ද, ශ්‍රාමීය කාමිකර්ම අංශයේ
 අද දියුණුවක් ඇති වේගෙන යනවා,
 එයින් ඇති වන ප්‍රතිඵලය කුමක් ද කියා
 බුද්ධිමත්ව කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ.
 1982, 1983 කාලය වන විට ස්වාධීනත්ව
 යක ඇති වටිනා ජාතියක් හ විශ්ව අපට
 ඔළුව උස්සන්න පුළුවන් වෙයි. අපට
 ආත්ම ගෞරවයක් තිබෙන්න ඕනෑ. හිඟ

කර ගන්න ඕනෑ. හිඟ කාල, ගෙනෙන සල් ලී අරගෙන තුවටු දෙකට හාල් දී, කඩ යක් කඩයක් ගෙන කසිප්පු ගඟහ බොරුවෙන් ජීවත් වන කාලකාන්ති පර පුරක් ඇති කරගන්න අපට වුවමනා නැහැ.

අද නිෂ්පාදන තත්ත්වය ගැන බලන්න. වී වගාව සියයට 11 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. සීනි නිෂ්පාදනය සියයට 43 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. මාළු අල්ලීම සියයට 10 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. කිරි නිෂ්පාදනය සියයට 9 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. බිත්තර නිෂ්පාදනය සියයට 9 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. ඉන්ධන මිල තදින්ම වැඩි වී තිබියදීත් මේ සංවර්ධන කටයුතු ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතිනවා. උඩරට ප්‍රදේශවල පස් අවුරුදු වයස් ළමයි මන්ද පෝෂණයෙන් පෙළෙමින් සිටින මේ වෙලාවෙ මේ විවිධ සංවර්ධනයක් ඇති නොවුණේත් අපේ අනාගත පරපුරට ඊටත් වඩා දුක්බර ජීවිත ගත කරන්නා මාර්ගය පාදෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. ඒ නිසා මේ යන දියුණුව ගැන අපි ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ. අපි සමගි වෙමු. දියුණුවට යනවා නම් අපි අත්වැල් බැඳ ගෙන දියුණුවේ ප්‍රගතිය දකිමු.

අපේ රටේ කාර්මික දියුණුව ගැන මට කලින් කථා කළ ගරු ඇමතිතුමා කරුණු දැක්කුවා. එතුමා කීව්වා, නිදහස් වෙළඳ කලාපය සාර්ථක ලෙස දියුණු කරගෙන යන්නවා කියා, එළමණක් නොවෙයි, දානට කර්මාන්ත ඇමතිතුමා, අලුත් ව්‍යාපෘති දෙදාහක් පමණ ඇති කර තිබෙනවා. ලහදී ඒවායින් ෪5 ක් පමණ විවෘත වෙනවා. එයින් ඇති වන ප්‍රතිඵලය කුමක්ද? රැකි රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමයි. තමුත්තාන් සේට මතක ඇති ගලිගමුව ආසනයේ පසු ගිය ආණ්ඩුවේ අවුරුදු හත ඇතුළත තරුණ තරුණියන් දහස් ගණනකගේ ජීවිත නැති වී ගිය බව. මොකක්ද හේතුව? කුස ගින්නේ ඉන්ෆා බැහැ, රක්ෂා දෙත්තය කියා කියා ආණ්ඩුව පෙරලන්න ආණ්ඩුවට විරුද්ධව සිවිල් යථායෝගී අති කළා. එහෙම නම් අද අපි මේ ප්‍රශ්නය විසඳාගැනීමට? ඔව්, විසඳනවා. යාපනේ වසා තිබුණු සීමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලාව නැවත අපිමෙන් විශාල සංවිකාවකට

රක්ෂා ලැබෙනවා. දෙවන සීමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලාවකුත් පටන් ගෙන තිබෙනවා. වරායක් පටන් ගෙන තිබෙනවා. මේ සියල්ලම රැකි රක්ෂා මාර්ග. මේ අලුත් ව්‍යාපෘති සඳහා විදේශ ණය ලබා ගෙන ඒ විදේශිකයන් අපේ රටේ කර්මාන්ත ඇති කළාම ලක්ෂ සංඛ්‍යාත පිරිසකට රක්ෂා ලැබෙනවා. මහවැලිය, කොත්මලේ, මාදුරුඔය ව්‍යාපාරවල 1985-90 වන විට ලක්ෂ ගණන් පවුල් පදිංචි වී ඉඩම් සහ වතුර ලබමේ වරප්‍රසාදය ලබමින් ඒ පවුල්වලට තම ජීවනෝපාය සලසා ගැනීමේ අවස්ථාව ලැබෙනවා ඇති.

මම මේ සම්බන්ධයෙන් අපේ ආසනයෙන් අත් දැකපු කථාවක් කියන්නම්. ඒ ආසනයේ රජයේ රබර් වත්තක ඇබර්තු 10 ක් ඇති වුණා. ඒ ඇබර්තු පිරවීම සඳහා නම් 50 ක් ආවා. මට මේක බෙදන්න අමාරුයි. ඒ නිසා මම ඒ ගොල්ලන් සමග රැස්වීමක් තිබිලා. ඒ තරුණියන් මට කීව්වා, මෙන්න මේ අහවල් ළමයි 40 දෙනාගේ පවුල්වල කිසිකෙනෙක් රක්ෂාවක යෙදී නැහැ, ඒ ගොල්ලන්ට දෙන්න කියා. ඔය අතික් තරුණියන්ට මොකද කරන්නෙ කියා ඇසුවාම ඒ තරුණියන් කියනවා, "අපි බය නැහැ, අපට හොඳට සවි ශක්තිය තිබෙන්නවා, මාදුරුඔය වැනි ප්‍රදේශවල අපට ඉඩම් දෙන්න, අපි 500 ක් ගිහින් වාඩි කරන්නම්, අපේ ඇගේ ලේ තිබෙනවා, අපට ශක්තිය තිබෙනවා, අපට ස්වාධීනත්වයක් තිබෙනවා මහ පොළවේ අපට ගොඩ මඩ ඉඩම් සහ ජලය දෙන්න, අර ගල්ඔය ගිය මිනිස්සු දියණ වුණා වාගේ එතකොට අපටත් දියණ වෙන්න පළවන්න. දෙන්න අපට එහේ යන්න ඉඩම්" කියා. මේ හඬ තමයි අපේ ගොවි ජනතාවගෙන් එත් එන එකම හඬ. එනම් ගොවිතැන් කිරීමට වතුර සහ ඉඩම් දෙන්න කියන හඬයි. එහෙම නම් අපි ගෙන යන ව්‍යාපාරය හරි. අපේ රට ගොවි රටක්; කෘෂිකාර්මික රටක්. ඒ නිසා තමයි, මේ ගරු සභාව තුළ දී කතා කළ හැම අයවැය ලේඛන විවාදයකදීම මම කීව්වේ කෘෂිකාර්මයට අවස්ථාව සලසා දීම තමයි මේ රටට කරන ලොකුම සේවය කියා.

[විමල කන්නන්ගර හෝමිය]

ඒ නිසා දැන් අපි මොකද කළ යුත්තේ? අපි හැම දෙනාම සමගි සම්පන්න -න්න ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ඒ වගෙම මුළු රටටම බලාපොරොත්තු නොවූ කරදර රාශියකට මුහුණ පාන්න සිදු වුණි. අපේ රට ඇතුළතම සිදු වුණ කරදරවලට මුහුණ පාන්න සිදු වුණි. සුළි සුළගක් අති වුණි. එයින් විශාල බන්ධනක් නැති වුණා; පෙල් ගස් නැති වුණි. පොති පොති කල කෝලාහල, අසමගිකම් ඇති වුණි. ඒ ඔක්කොම අපේ බන්ධන කාබාසිතිය, කරන දේවල්. අභ්‍යන්තරව එවැනි තත්ත්වයක් තිබිය දී පිටස්තරව ඉන්ධන මිල, පැවරල් මිල වැඩි වුණි. මුළු ලෝකයේම—හමු රටකම—සංචාරය කරන විදුද්ධි පක්ෂයේ නායකතුමා දන්නවා ඇති, ඒ වගේම අනික් මැති ඇමතිවරුන් දන්නවා අති, අද මුළු ලෝකයේම රටවල් ජීවන වියදම විශාල වශයෙන් ඉහළ යාමේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙමින් සිටින බව. මේ ඉහළ යාම ජීවන වියදම කුමන රජයක් ආවත් තනි කරන්න බැහැ. දුප්පත්කම ඇති රටවල තමයි. වඩි වැඩියෙකුම ලාභයට බඩු දෙන්නේ. ඉතා දියුණු රටවල බඩුමිල තොම වැඩියි. නමුත් ඒ රටවල ආදායමත්, වැටප් ගෙවීමත් වැඩියි. ඒ නිසා, ඒ දෙකේ පරතරය නැති වෙමාවා. එහෙම නම් අපි කළ යුත්තේ මොකක්ද? අපේ අමාත්‍යාංශවලට යම් මුදල් ප්‍රමාණයක් දෙනවා. මූලධන වියදම්—capital expenditure—කියල දශ ලක්ෂ දහ නවයකුත් පණරා වර්තන වියදම්—recurrent expenditure—කියල දශ ලක්ෂ දහ නවයකුත් දෙනවා කියමු. එනකොට සම්පූර්ණ එක තුව දශ ලක්ෂ 38 ක් වෙනවා. අපි හිතමු, දශ ලක්ෂ 40 යි කියල. අපි හැම කෙනෙක්ම, හැම රජයේ සේවකයෙක්ම, වැඩ කරන හැම කෙනෙක්ම කල්පනා කර බලා එයින් සියයට 10 ක් ඉතුරු කර ගන්න බලමු. එහෙම කළොත් අපේ මේ අයවැය පරතරය තවත් හුඹක් අඩු කරගෙන අපේ වැඩ ක්‍රියාත්මක කරගෙන යන්න පුළුවන්.

මට නියමිත කාලය දැන් අවසන් වී ගෙන යන නිසා විදුද්ධි පක්ෂය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද තර්ක ගැනත් යමක් කිව යුතුව තිබෙනවා. කම්මැලි ලෙස කට යුතු කරමින්, නොයෙකුත් දේශපාලන හේද, ජාති හේද, කෝලාහල කරමින් කොයිම රටක්වත් දියුණු වුණේ නැහැ. දැන් සමගිව රට එක්සත් කරගෙන හොඳ නායකත්වයක් ඇතිව කටයුතු කරන්න ලැබීම නිසා අපි වාසනාවන්තයෝය කියන්න පුළුවන්. හත් අවුරුද්දක් තිස්සේ වැරදි නායකත්වයක් පිටුපස ගොස්, අපුරු යුගයක් බිහි කොට, බංකොලොත කොට තිබුණු භාණ්ඩාගාරයක් තමයි, අපට ලැබුණේ. නමුත් මේ අවුරුදු හතර පහ ඇතුළත නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නට රැකිරික්ෂා වැඩි කරන්නට, හලින් රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කර තිබෙනවා. දැන් මිලිස් වික තිබෙනවා, මේ වගේ නොයෙකුත් දේවල් කරන්නට සියලු දෙනාගේම සහයෝගය අභ්‍යවශ්‍ය බව අපට පෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ජපන් රට පමණක් නොව, යුද්ධයට මුහුණ පෑ ජර්මනිය, ඒ වගෙම නොයෙකුත් කරදර තිබුණ සිංගප්පූරුව, මැලේසියාව, දකුණු කොරියාව ආදී රටවල්, යුද්ධවලට හා නොයෙකුත් කරදරවලට මුහුණ පාමින් අවුරුදු 20 කට පමණ පසු ලෝකයේ ඇති දියුණු රටවල් වශයෙන්, සංවර්ධනය වූ රටවල් වශයෙන් නැගිටින් තිබෙනවා. ඒ රටවල් එවැනි තත්ත්වයට පත් වුණේ කොහොමද? ඒ රටවල ජනතාව සමගි සම්පන්නව, දූෂණය නැති කොට, අල්ලස් නැති කොට, ඉතාම දක්ෂ ලෙස, බොහොම වෙහෙස මහන්සියෙන් යුතුව, “මගේ වැටිලිව රට ගෙඩිනැගිමයි, මගේ පරමාර්ථය” යන අධිෂ්ඨානයෙන් යුතුව ජාතික ආලේමන් ක්‍රියා කළ නිසයි. අද ඒ රටවල් ආලේමන් ක්‍රියා කළ නිසයි. අද ඒ රටවල් මෙවැනි රටවලටත්—යුද්ධ නැතිව කරදර නැතිව තිබුණා, හාල් පොතක් දමාගෙන දහලපු මේ රටටත්—සහයෝගය දීමට ඉදිරිපත් වෙනවා. ඒ අයගේ රටවල බන්ධන උපදවා ගෙන අපි වැනි දුප්පත් රටවලටත් උදව් කරන්න ඒ අය ඉදිරිපත් වෙන්නවා.

ගරු කළානායකතුමනි, සමාජවාදය ගැනත් ඊළඟට යමක් කියන්න ඕනෑ. මම කීව්වා අපේ රට සමාජවාදී, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් කියා. Welfare state—Welfare—කියන එක අපේ රජය අකුරටම ගෙන යනවා. මම 27 වැනි පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩල සමුළුවට ගිය අවස්ථාවේදී අපේ රටේ තොරතුරු ගැන ආසු අය පුදුම වුණා. අපේ රටේ හෝඩියේ සිට විශ්වවිද්‍යාලය දක්වා අධ්‍යාපනය දෙනවා. බෙහෙත් නොමිලේ දෙනවා. ඉස් පිරිතල ආතුලෙදිත් හැම රෝගියෙකුටම—to all hospitalized patients—මාස ගණනක් වුනත් කැම බිම රෙදිපිළි සියල්ලම නොමිලේ දෙනවා. ඒ ඔක්කොම දී තිබෙනවා. කිරි පිටි වැනි ද්‍රව්‍යවල මිල අපි වැඩි කර නැහැ. දුප්පත් අසරණ උදවියට නොමිලේ හාල්, පිරි, සීනි යනාදිය ලබා දීම සඳහා ආහාර මුද්දර නිකුත් කර තිබෙනවා. මෙවැනි දේවල් වෙන කුමන රජයකින්ද කළේ? ඕනෑ තැනට, දුප්පතාට, අපි සහනාධාර දෙනවා. ඒවාගේම ගොවියාටත් පොල් වගා කරන්නාටත් රබර් වගා කරන්නාටත් අපි සහනාධාර දෙනවා. සංවර්ධනය වැඩි කර නිෂ්පාදනය වැඩි කර එමගින් උද්ධමනය අඩු කරන්න—**inflation**—අපි ක්‍රියා මාර්ග අරගෙන තිබෙනවා. එහෙතම අපේ රටේ අපි ගෙන යන ක්‍රියා මාර්ගය හරි. එසේ නම් තමුන් නාන්සේලාත් ඒකට උදව් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු කළානායකතුමනි, සමාජ සේවය සඳහා දස ලක්ෂ 50 ක් වෙන් කිරීම ගැන අපි මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙන්නට ඕනෑ. අපි මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන්, මහජනතාවගේ නියෝජිතයන් වශයෙන්, බොහොම දුකකින් හිටිය කරුණක් ඒක. අපේ ආසනවල අසරණයෙක් පිං පඩියක්, අසරණාධාරයක් ඉල්ලා ගෙන ආවොත්

මොකද කියන්න වෙන්නෙ? පිං පඩියට දුන්නෙ රු. 15 සි. දැන් තිබෙන වියදමේ හැටියට මං හිතන්නෙ නැහැ, බුලත් විට කටවත්, කෝපි එකකටවත්, තේ කෝප් පයකටවත් ඒක ඇති කියල. අතේ මේකවත් දෙන්න විදියක් නැහැ. කවුරු හරි මැරෙන කල් ඉන්න ඕනෑ ලැයිස්තු වට නම දාගන්න. දැන් වැඩිය සල්ලි දීපු නිසා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා, අපි ඉල්ලුම් කරනවා, ගරු ඇමතිතුමාගෙන් රුපියල් 50 සිට 100 අතර මුදලක්වත් ඒ අයට මාස්පතා දෙන්න කියල. නත්තල් කාලයේදී නත්තල් සීයා වගෙ සමාජ සේවා කටයුතුවලට සල්ලි දීල තියෙනවා. නත්තල ඉවර වුණොම සමාජ සේවා ඇමති තුමාට නත්තල් පප්පගෙ බැග් එක ඇරල ඕනෑ හැටියට සල්ලි දෙන්නට පුළුවනි.

මේ වර්ෂය ආබාධිතයන්ගේ වර්ෂය. ඒ කියන්නෙ ගොළුවන්, බිහිරන්, කොරුන් ආදීන්ට ආබාධ දෙන වර්ෂය. සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඒ සෑම කටයුත්තක්ම කරනවා. අන්ධයින්ගේ ප්‍රශ්නයක් ගැන අපි පත්‍රවලින් කියෙව්වා. 1982 අවුරුද්ද අද ගොළු බිහිරන්ටත් ලංකාවේ සෙසු ජනතාවටත් සුඛ අවුරුද්දක් වන බව මට කියන්නට පුළුවනි. එසේ නම් මොකක්ද මේ නගන සෝෂාලි? අත්තනගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාගේ කළාවට මා සවන් දී ගෙන හිටියා. පත්තරෙහුත් කියෙව්වා. එතුමා කීවේ මොනවාද? හාල් ටික ලාබෙට සාධාරණ මිලට දී නැතිලු. පිරිවලට සහනයක් දී නැතිලු. සීනිවලට සහනයක් දී නැතිලු. ඒ ඔක්කොම දෙන්නලු. අද එක් පැත්තකින් කැගහනව පොලීන් එක්කණයට අරං සංවර්ධනයට යට කරල රට ස්වයං-පෝෂිත කරන එක තරකය කියා. අනික් පැත්තෙන් කැගහනව විදේශාධාර ටික ඔක්කොම අරගෙන බෙදන්නාය කියල. විදේශ ආධාර අරගෙන හාල්, පිරි, සීනි

[විමලා කන්තන්ගර මහත්මිය]

ආදිය නිකම් දෙන්නලු. කොයි දේත් නිකම් දෙන්නලු. එහෙම කළොත් ඒක හිඟන්නත් බෝ කිරීමක් වෙනවා. මුළු රටම බංකොලොත් වන වැඩක් ඒක.

ගරු කථානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මැදවම්බියේ මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමක් සමඟ අපි fපීජී දූපත්වලට ගියා. දුමඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ කෝපයි මන්ත්‍රී තුමාත් පාර්ලිමේන්තුවේ මහ ලේකම් තුමාත් ඒ කණ්ඩායමට ඇතුළත් වුණා. ඒක බොහොම පොඩි රටක්. ලක්ෂ හය හමාරයි, ජනගහණය. නමුත් ඒ රටේ තත්ත්වය දැකල අපි පුදුමයට පත් වුණා. ඒ රට සිතිවලින් ස්වයංපෝෂිත වී තිබෙනවා. දැන් අපි හාල්වලින් ස්වයංපෝෂිත නම් ඇයි ඊළඟට අවශ්‍ය අනෙකුත් ද්‍රව්‍ය වලින් ස්වයංපෝෂිත වෙන්නට බැරි? එක මාසයක සිති මිල වැඩි වුණලු. එක මාසයක සිති මිල අඩු වුණලු. එක එක දවසට එක එක කියනව. මේ විකාර නොකර භ්‍රාමීය මට්ටමෙන් වහාම ව්‍යාපාරයක් පටන් ගන්නට අපට බැරිද? උක් වගා කරන ඒ රටවල ස්පූර්ණයෙන්ම යොදවන්නේ මිනිස් ශ්‍රමය. ට්‍රැක්ටර් වැනි යන්ත්‍ර සූත්‍ර පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. අපේ කුඹුරු හානව වාගේ හරක් ලව්ව ඒව කරවන්නේ. කරන්නවලට ගස් වික කපල පටවන්නේ. කපන උක් ගස් පුංචි ඊල්ලු වලින් මෝල්වලට ගෙන යනවා. ඒ මෝල් වලට පෙට්රල් වුවමනා නැහැ. උක් ගස් වලින්ම උක් දඩුවලින්ම එන බලවේගය සිති නිෂ්පාදනයට පාවිච්චි කරනව. එපමණක් නොව වැඩිපුර තිබෙන බලවේගය fපීජී රටේ විදුලි බල මණ්ඩලයට විකුණනවා. ඒ මිනිස්සු බොහොම ලක්ෂකට ආවත්

ජීවිතයක් ගත කරනවා. එහෙම නම්, වහාම අපේ රටෙන් සිති වැඩි කලා, අඩු කලා, කියන නාඛගම නතර කරලා—අපි කළ නාඛගම ඇති—අපි දැන් ස්වයංපෝෂිත වෙන්න ඕනෑ. හාල් වලින් (ස්වයංපෝෂිතයි.) සිතිවලින් ස්වයංපෝෂිත කරන්න. ඒ සදහා වහාම මෝල් දාලා ව්‍යාපාර ආරම්භ කරනවා ඇතැයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මම මීට වඩා කාලය ගන්න යන්නේ නැහැ. මම, අවසාන කරන්න කියනකත් ඉන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අපි ගත වූ හතර අවුරුද්දට කර තිබෙන දස්කම් දැක්කම, දුටුනාමුණු රජපුරුවෝ දශ මහ යෝධයන් එක්කලු කරගෙන කලාට වඩා යෝධ වැඩ අපි මේ එකසිය—

ආර්. පී. විජේසිරි මහතා
(ශ්‍රී ල. ඉ. ජී. බී. ජී. ජී.)
(Mr. R. P. Wijesiri)

විහාර මහා දේවි කතා කරන්නේ.

විමලා කන්තන්ගර මහත්මිය
(ශ්‍රී ලා. ශ්‍රී බී. ම. ලා. කන්තන්ගර)
(Mrs. Wimala Kannangara)

මම විහාර මහා දේවි නොවෙයි.

අපි එකසිය හතලිස් තුන්දෙනා මේ යුගයේ ඉන්න දශ මහ යෝධයෝ. මේ දශ මහ යෝධයෝ, හත් අවුරුද්දක අවුරු යුගයක් විනාශ කොට, රත් අකුරෙන් ලියා වෙන රමණීය යුගයක් බිහි කළ යෝධ පැට්ටි කියල තුන් සිංහලයේ සදා කාලයේම—අපි ජීවත්වන අතර සිටියත් නැති වුණත්—අනුස්මරණය කරනවා ඇති.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ සමගම මම කියන්නට ඕනෑ. මම දෙවි නුවරට නිතර යන කෙනෙක්. මම විෂ්ණු දෙවියන් එක හත්තියෙන්ම අදහන කෙනෙක්. බුදු රජාණන් වහන්සේගේ මරණ මංවක

දුටු පවතිනවා කියා ශ්‍රී විමලානන්දයන්ගේ, භාර දුන්නේ. මට මතකයි, මේ ඡන්දෙට ඉස්සර, මුදල් ඇමතිතුමාගේ මැතිණියටත් කියලා අතේ අපි දෙන්න මේ දේවලේ ඕනෑම තැනක් අළුත්වැඩියා කරන්න හිතුවා. විදේශීන් විසින් මේ දේවල කඩලා ඒ විමලානන්දයන්ගේ රූපෙ අර ගෙන යන විට ඒ නැවත් ගිවිසුම් කියලා කියනවා. බලන්න, ලංකාවේ තිබෙන මේ ප්‍රධාන ස්ථානයේ තත්ත්වය කියලා අපි භාරයකුත් වෙලා, බෝධි ප්‍රාකාරයකුත් බිඳින්න පොරොත් දු වුණා.

අපි ඒවා ලැස්ති කරන්න යනකොට කිව්වා, “නෑ නෑ, ඕවා දැන් කරන්න බැහැ; අපේ දෙවනුවර මන්ත්‍රිතුමා මේක පූජනීය නගරයක් ලෙස දියුණු කරනවා” කියා. ඊට පසු අවස්ථාවක මම කලුරුගමු

වේ රෝහලක් විවෘත කිරීමේ උත්සවයකට සහභාගි වී රූ අටට නවයට පමණ දෙව් නුවර ගිහින් ඒ දේවලේ වදින කොට අර පරණ රජ කාලේ ඒ දොරටු ඇරලා, දැන් ඒවා හදාගෙන යනවා දැක්කා, විශ්ව කාර්මයා වාගේ. මේ පින ඇති අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට උපදින උපදින ආත්මයේ දිව්‍ය ලෝකයේම උපදින්න. විමලානන්දයන් ලඟටම යයි, කෙළින්ම. ඒ නිසා ලංකාව ආරක්ෂා කරන විමලානන්දයන් පිහිටෙත්, ත්‍රිවිධ රත්නයේ පිහිටෙත් අපේ රජයටත්, අපේ මුදල් ඇමතිතුමාටත්, අපේ විරුද්ධ පක්ෂයටත්, ආණ්ඩු පක්ෂයටත්, සියලු දෙනාටමත් කිරියෙන් පැණියෙන් ඉතිරිවෙන යුගයක් උදා වේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

* * *

[අතිරි වැඩ කටයුතු සඳහා 1981 නොවැම්බර් 20 වන සිකුරාදා නිල වාර්තාව බලන්න.]

[பிசுப்பிசித் தொடரை, 1981 நொவம்பர் 20, வெள்ளிக்கிழமை அநிகர அறிக்கையிற் பார்க்க.]

[For continuation of Proceedings, see OFFICIAL REPORT for Friday, 20th November 1981.]

NOTE

Corrections which Members suggest for the Press should be clearly marked in this Report and the copy containing the corrections must reach the Editor at HARVARD

Thursday, 2nd December 1931

ලිපි කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයේ මුද්‍රණය කරන ලදී